

முக்கிய அறிவித்தல்

பொது நூலகம், நல்லூர் பிரதேச சபை கொக்குவில், நல்லூர்.

நீங்கள் எடுத்துச் செல்லும் புத்த தத்தில் இறுதல், வெட்டுதல், கிழித்தல் அழித் தல் அழுக்குப்படியவிடல் மற்றும் ஊறுபாடுகளைச் செய்ய வேண்டாமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். புத்தகங்களை நீங்கள் எடுக்கு ம் பொழுது இப்படியான குறைபாடுகளைக்கண்டால் நூலகப்பொறுப்பாளருக்கு உடன்தெரிவிக்கவும் அல்லாவிடில் நீங்கள் எடுத் துச் சென்ற புத்தகம் நல்லநிலையில் இருந்த தெனக்கருதப்படுவதுடன் ஊறுபாடுகளுக்கு நூலகப்பொறுப்பாளரிகைக்கு நூலகப் பொறுப்பாளரினால் விதிக்கப்படும் தண்டத் தை நீங்கள் ஏற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் ஏற்படும்.

கைகேயி சூழ்விணைப் படலம் க.பொ.த (உ/த) புதியபாடத்திட்டம்

முன்கதைச்சுருக்கம் பாடல்கள், பாடற்பிரிப்புக்கள், விளக்கம் மாதிரி வினாக்கள் உள்ளடங்கியது

> தொகுப்பு திருமதி ஓம்சக்தி <mark>ய</mark>சோதன்

894.81

பதிப்பு - ஆனி 2009

பதிப்புரிமை - ஆசிரியர்

தலைப்பு - கைகேயி சூழ்வினைப் படலம்

தொகுப்பு - திருமதி. ஓம்சக்தி யசோதன்

வெளியீடு - தனிநாயகம் அடிகள் முத்தமிழ் மன்றம்

யா/புனித பத்திரிசிரியார் கல்லூரி

அட்டைப்படம் - திரு. வே. சுமன்ராஜ்

நூல்வடிமைப்பு - ஜெயா அச்சகம்

ISBN - 978-955-51720-0-4

ഖിതെ - 250/=

பக்கங்கள் - 128 + V

அருட்தந்தை. ம. ஜெறோ செல்வநாயகம், அதிபர், யா/புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.

ஆசியுரை

"அறிவை விருத்தி செய, அகண்டமாக்கு விசாலப் பார்வையால் விழுங்கு"

என்ற பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் கவி வரிகள் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கவை.

தாய் மொழியான நம் தமிழ்மொழி எம் உயிரோடு கலந்தது. தாய்மை எவ்வளவு சிறப்பானதோ அத்தனை சிறப்பு மிக்கது நம் தமிழ் அதனால் தான் "யாமறிந்த மொழிகளுள்ளே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவதொன்றும் யாம் காணோம்" என்றார் பாரதியார். இத்தகைய சிறப்புமிக்க தமிழ்மொழி மெல்ல புறக்கணிக்கப்படுவது உண்மையே. மெல்லத் தமிழ் இனி சாகும் என்ற கூற்றும் யதார்த்தமாகும் தருணம் இது.

இந்நிலையில் தமிழ் மொழிப் புதையல்களான இலக்கியங்களில் ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்து வரும் திருமதி யசோதன் ஆசிரியர் அவர்கள் தமிழ் வானில் ஒரு நம்பிக்கைத் தார கையாக திகழ்வது மகிழ்ச்சி.

இலக்கியச் சுவை சொட்டும் கம்பனின் கற்பனையில் உருவான கம்பராமாயாணத்தை ஊன்றிக் கற்று, அதில் கைகேயி சூழ்வினைப் படலத்தை எளிமை, சுவை கலந்த ஒரு நூலாக ஆசிரியர் படைத்துள்ளது பாராட்டுக்குரியது. உயர் தரத்தில் தமிழை சிறப்பு பாடமாகத் தெரிந்துள்ள மாணவர்களுக்கு இந்நூல் பேருதவியளிக்கும் என்பது என் நம்பிக்கை தமிழ் ஆர்வலரும் இதனால் பயனடைவர்.

இந் நூலாசிரியரின் தமிழ்த் தேடலும், ஆர்வமும் இன்னும் பெருகவும் இது போல் இன்னும் பல நூல்கள் வெளிவரவும் எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்தித்து ஆசீர் கூறுகின்றேன். கலாநிதி. கி. விசாகருபன், சிரேஷ்டவிரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

அணிந்துரை

யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியிலே தமிழாசிரியராகக் கடமையாற்றும் திருமதி. ஓம்சக்தி யசோதன் என்பவர் க .போ.த (உ/த) தமிழ் புதியபாடத்திட்டத்திற்கு அமைவாக கைகேயி சூழ்வினைப்படலம் என்ற பகுதியை எளிமையான உரையுடன் பதிப்பித்துள்ளார்.

தமிழாசிரியரான திருமதி. ஓ யசோதன் தமிழ்பயிற்றுதலில் கணிசமான அனுபவமுள்ளவர் இப்பின்புலத்தில் மாணவர்களின் தேவையை அறிந்து அவர்களால் இலகுவில் கிரகிக்கத்தக்க வகையில் இப்படலத்துக்கு எளிமையான உரை செய்துள்ளார். பல்வேறு உரைகளையும் ஒப்புநோக்கி இந்த உரையினை அமைத்துள்ளமை இந்நூலின் சிறப்பம்சமாக உள்ளது. பாடல், பதப்பிரிப்பு, சொற்பொருள், விளக்கம், குறிப்புக்கள் என இந்நூல் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. கூடவே மாதிரி வினாக்கள் விடைகளுடன் தரப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் எதிர்பார்க்கை வினாக்கள் சிலவும் இந்நூலில் உள்ளடங்கியுள்ளன.

யா/புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியின் தனிநாயகம் அடிகள் தமிழ்மன்றத்தின், வெளியீடாக வரும் இந்நூல் மாணவர்களுக்கும் உயர்தரமட்டத்திலே தமிழை ஒரு பாடமாக கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாக அமையும் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

திருமதி . மீரா அருள்நேசன், உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர், தமிழ்த்துறை யாழ்ப்பாணம், கல்வி வலயம்.

அணிந்துரை

காலத்தின் தேவையறிந்து செயற்படும் ஆசிரியர் திருமதி. ஓம்சக்தி யசோதன் அவர்கள் இன்றைய காலகட்டத்தின் தேவைக்கேற்ற வகையில் கம்பராமாயணத்தில் அயோத்தியா காண்ட கைகேயி சூழ்வினைப்படத்தில் 1-115 வரையான பாடல்களை மிகச் சிறப்பாக பொருள்பிரித்து தெளிவுபடுத்தி விளக்கம் கொடுத்து எளிமையான மொழிநடையில் மாணவர்கள் கரங்களில் தவழ வைக்கின்றமை அவரது தமிழ்ப்பாடப் புலமையையும், தேர்ச்சியையும், ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்துகின்றுது.

புதிய பாடத்திட்டம் 2009ம் ஆண்டில் அறிமுகமாகி 2011ம் ஆண்டு பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர்களுக்கு உரியதாகும். இப் புதிய பாடத்திட்டத்தில் மாணவர்கள் இப்பாடல்பகுதியினைத் தேடவும், பொருளறிய இடர்ப்படும் வேளையிலும் இப்பாடல்த் தொகுப்பை மனமுவந்து காலநேரம் கருதாது மிகுந்த அற்பணிடபோடு இந்த நூலை வெளியிட்டுள்ளமை பாராட்டுக்குரியதாகும்.

"அருவினை என்ப உளவோ கருவியான் காலம் அறிந்து செயின்" என்ற திருவள்ளுவரின் குறட்பாவிற்கு அமைய ஏற்ற காலத்தில் அருமையான ஒரு செயலை செய்துள்ளமை பலரது சுமையைக் குறைத்துள்ளது. ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் அனைவரும் இந்நூலினால் மகிழ்வடைவர்.

இந்நூல் மாணவர்கள் மத்தியில் சிறப்பாகப் பயன்பட வேண்டும் என்று ஆசி கூறுவதோடு இந்நூலாசிரியர் இவ்வாறான பல ஆக்கங்களை மேலும் படைத்து தமிழ்த் துறையில் பிரகாசித்து உயர்வடைய வேண்டும் என்று இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

என்னரை

க.பொ.த(உ/த) கலைப்பரிவு மாணவருக்காக 2009ம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புதிய பாடத்திட்டத்திறகு ஏற்ற விளக்க நூல்கள் போதிய அளவு இன்மையால் மாணவர்களது கற்றல் தேவையைக் கருத்தில் கொண்டு இந்நூலை தொகுப்புச் செய்கிறேன்.

கைகேயி சூழ்வினைப்படலத்தில் 115 பாடல்கள் உள்ளன. இவை கம்பராமாயணத்தின் முக்கிய பகுதியாகக் காணப்படுகின்றது. இந்நூலினைப் பயன் பெறுவோரைக் கருத்தில் கொண்டு இங்கு பாடலுக்கான அரும்பதப்பிரிப்பு, பொருள், மேலதிக அணிகள் வரலாறு பற்றிய விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இது மீத்திறன் கூடிய, மீத்திறன் குறைந்த அனைத்து மாணவரும் சுயமாக் கற்கவும், ஆசிரியர்களுக்கு இலகுவான வழிகாட்டியாகவும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

வாசிப்பதனால் பெறப்படும் அறிவு எழுதும்போது மேலும் விரிவடைகின்றது என்பர், அந்த வகையில் என்னை எழுத வேண்டும் என்ற உள்ளத்தூண்டலை ஏற்படுத்திய எனது சிறிய தந்தையார் வ.இ.க சிவஞான சுந்தரம் அவர்களுக்கு நான் மிகவும் நன்றியுடையேன். இந்நூலுக்கான பல்வேறுபட்ட அறிவுரைகளை வழங்கி என்னை வழிப்படுத்தி சிறந்த அணிந்துரையினையும் ஆக்கித் தந்த கலாநிதி. இ. விசாகரூபன் அவர்களுக்கும் நான் என்றென்றும் நன்றியுடையேன். இந்நூலுக்கான தொகுப்புக்களை நோக்கியவுடன் அது தொடர்பான தனது கருத்துக்களைக்கூறி மனமாரவாழ்த்தி அணிந்துரை வழங்கிய எமது உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர் திருமதி மீரா அருள்நேசன் அவர்களுக்கும் அவர்சார் உத்தியோகத்தர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகும் நான் எழுத வேண்டும் எனக் கூறிய போது என்னை உற்சாகப்படுத்தி, கல்லூரி தமிழ் மன்றத்தினூடாக வெளியிடுவதற்கும் ஒழுங்கு செய்து தந்து, சிறந்த ஆசியுரையையும் நல்கிய எமது கல்லூரி அதிபர் தந்தை வணக்கத்திற்குரிய ம. ஜெறோ செல்வநாயகம் அவர்களுக்கும் மிகவும் நன்றியுடையேன். இந்நூலை வெளியிடும் தமிழ் மன்றத்திற்கும் என் நன்றிகள் பல. நூலை நவீன முறையில் அமைத்துத் தந்த ஜெயா அச்சகத்தாருக்கும், அட்டைப்படத்தினை வரைந்து கொடுத்த தம்பி சுமன்ராஜ் அவர்களுக்கும், அச்சுப்பிழைகளை திருத்த உதவிய சகோதரி ஆதிசக்திக்கும், என் குடும்பத்தினருக்கும், மைத்துனர்களுக்கும் என் நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

இந்நூல் முழுமைபெற முதல்வனாக நின்று, அனைத்து உதவிகளையும் செய்த எனது அன்புக் கணவர் திரு. பொ.தை.யசோதன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள் கோடி.

இந்நூலின் பயனாளியாகிய நீங்கள் நன்கு கற்று பயன்பெற வேண்டும் என வாழ்த்தி, உங்களுடைய விமர்சனக் கருத்துக்களையும் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருக்கின்றேன்.

521/6, பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம். 0777 040041. திருமதி . ஓம்சக்தி யசோதன், உயர்தர தமிழாசிரியர், புனித பத்திரிசியார் கல்லுரி, யாழ்ப்பாணம்.

அயோத்தயா காண்டம்

முன்கதைத் தொடர்பு

கம் பராமாயணப் பகு திகளுள் இரண்டாவதாயுள்ளது அயோத்தியா காண்டம். அயோத்திமாநகரில் நடந்த செய்திகளைக் கூறும் பாகம் என்பது இத்தொடருக்குப் பொருளாகும். இராமாயணத்துள் அயோதியா காண்டமே முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டதென்பர். மந்தரையாகிய கூனியின் சூழ்ச்சியினால் கைகேயி மனம் மாறுபட்டு இராமனை வனத்திற்கு ஏகப்பணித்தமை, இராம இராவண யுத்தத்திற்கு உகந்த சூழ்நிலையை அளித்தது எனல் வேண்டும். இராமனது புகழ் பர்ந்ததற்குக் காரணமாக இருந்த அந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்ட அயோத்தியா காண்டமும் அதனாற் சிறப்படைகின்றது.

தனக்கு நரை தோன்றியிருப்பதைக் கண்ட தசரதன் தன் மகனிடம் இராச்சிய பாரத்தை ஒப்படைத்துத் துறவறம்பூண்டு செல்வதற்கு ஆசைப்படுகின்றான். அதனையிட்டு மந்திரிமாரோடு ஆலோசித்த போது அவர்களும் இராமன் முடிசூட்டப் பெறுவதை மிக்க மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்டனர் உடனே தசரதன் இராமனை வரவழைத்துத் தன் கருத்தை அவனிடம் தெரிவித்தான். தந்தை சொற் கடவாத மைந்தனும் ஏந்றுக்கொள்ளவே. மன்னர் பேரவை ஒன்று. உடனே கூட்டப்பெற்று. தசரதன் அங்கு வந்திருந்த அரசர் எல்லோருக்கும் தான் இராமனுக்குப் பட்டம்சூட்ட விரும்புவதைக் கூறினான். மன்னர் பேரவை மகிழ்வினால் ஆரவாரித்தது. மகிழ்ந்த சக்கரவர்த்தியும் முடி புனையும் நன்னாளைக் குறித்தற்காகச் சோதிடரையும் அழைத்துக் கொண்டு தனி இடம் சென்றான். இது நிகழும் வேளையில் பெண்கள் சிலர் ஓடிவந்து கோசலைக்கு அந்த நற்செய்தியைக் கூறினார்கள். தன் கணவன் துருவு மேற்கொள்ளப் போவதைக் கேள்வியுற்றதனாற் மனம் கவன்றளேனும் இராமன் முடிசூடப் போகும் செய்திக்கு மிக மகிழ்ந்து தான தருமங்களைச் செய்து, இராமனுக்கு எல்லாநன்மைகளும் வளருதல் வேண்டுமென்று தங்கள் குலதெய்வமான திருமாலை வழிபடலாயினாள்.

தசரதன் கணித வல்லுணர்களை நோக்கி, இராமனுக்கு முடிசூட்டுதற்கான நன்னாளைக் கூறுமாறு கேட்டபோது அவர்களும் நாளையே அந்நாள் உளது' என்றனர். அப்பால் மன்னன் கனது குல குருவாகிய வசிட்டரை அழைத்து மறுநாள் நடைபெருப்போகும் இராமனது முடிசூட்டினைப்பற்றிக் கூறி முதல்-நாளிற் செய்ய வேண்டிய சடங்குகள் யாவற்றையும் விரைந்து செய்வதோடு நல்லறிவுரைகளையும் இராமனுக்குக் கூறுமாறு கேட்டான். வசிட்டனும் மகிழ்ந்து இராமன் இருக்குமிடத்துக்குச் சென்றான். தன்னைக் கண்டதும் அன்போடு வழிபட்டு நோக்கி, 'நாளை உனக்கு முடிபனைதல் நின்ற இராமனை நடக்கவிருப்பதால் அதன் முன்னர் மன்னன் ஒருவன் அறிந்திருக்க வேண்டிய இன்றியமையாத நல்லறிவுரைகள் சிலவற்றைக் கூறவந்தேன்' என்று சொல்லி அவைகளை எடுத்து விளக்கினார். பின்னர் இராமனையும் அழைத்துக் கொண்டு, காத்தற் கடவுளாகிய திருமால் கோவிலுக்குச் அப்பெருமானுக்குத் திருமுழுக்கு முதலிய சிருப்புகளோடு பூசனையும், ஆற்றுவித்த பின்னர் தசரதனிடம் சென்று முதல் நாட் சடங்குகள் யாவும் முடிந்தன வென்று வசிட்டன் கூறினான். மன்னனும் பேருவகையோடு மறு நாளைக்கு நடக்கவிருக்கும் நிகழ்ச்சியை நகரத்தவர்கட்கு முரசரைந்து தெரிவித்து அலங்கரிக்க செய்தான். இராமனுக்கு முடிசூட்டு விழா நாளைக்கு என்பதைக் கேட்ட மக்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு ஓர் அளவே இல்லை.

மக்களின் மகிழ்ச்சி, முதலானவற்றை ஆரவாரம் வெறுப்போடு நோக்கினாள் மந்தரை. இராமன், குழந்தையாக இருந்தபோது மந்தரையின் கூன் முதுகின்மீது சுண்டு வில்லால் மண் உருண்டையினை குறும் புத் தனத் தைப் எய் த பொறாது கறுவிக்கொண்டிருந்த மந்தரை எப்படியும் இராமனை (LDLQ (FILTIDIT) தடுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தாள். அவ்வுள்ளத்தோடு கைகேயியின் அரண்மனைக்குச் சென்றாள். மலர்ப்படுக்கையிற் துயின்றுகொண்டிருந்த கைகேயியினை எழுப்பிப் பேரிடுக்கண் வரவிருக்கும் இவ்வேளையிலும் இப்படித் துயிலுவது பொருந்துமா' என்று, இராமன் மறுநாள் முடிபுனையவிருக்கும் செய்தியை அவளுக்குக் கூறினாள். இராமன் முடிசூடப்போகின்றான் என்றதும் கைகேயி கரைகடந்த உவகையுள் நற்செய்தியை மூழ்கினாள். அதனால்தனக்கு அந்த தெரிவித்தவளாகிய மந்தரைக்குச் சிறந்ததோர் முத்துமாலையைப் பரிசாகக் கொடுத்தாள். கூனி அம்மாலையை வெறுப்போடு எதிந்துவிட்டு, இராமன் முடிசூடுவது சிற்றன்னையான கைகேயியை

கதைச்சுருக்கம்

எவ்வாறு பாதிக்கும் என்பதற்குப் பல ஆதாரங்களை எடுத்துக் காட்டி, கைகேயியின் மனத்தைக் குழப்பலானாள் முதலிற் சிறிதும் மனம் மாறுபடாது மந்தரையின் போதனைகளை எதிர்த்தும், மறுத்தும் வாதமிட்ட கைகேயியின் மனம், இறுதியில் நெகிழ்ந்து, மந்தரையின் போதனைக்கு உடன்படலாயிற்று ''இராமனது முடிசூட்டினைத் தடுத்தற்கு யான் உடனே செய்யக்கூடிய உபாயம் என்ன" வென்று அவள் மந்தரையைக் கேட்டாள். தசரதன் சம்பராசுரனுடன் யுத்தம் செய்தபோது அவனுடனிருந்த கைகேயி அந்நிய பேருதவிக்காய் மன்னவன் இரண்டு வரங்களை வேண்டும் அவளுக்கு உரைத்திருந்ததை மந்தரை கொடுப்பதாக போகு நினைவூட்டி, அவ்வரங்களுள் ஒன்றால் இராமன் பதின்னான்கு ஆண்டு நாடாளவும் செய்வாயாக செல்லவும், மற்றொன்றால் பரதன் வனம் சூழ்ச்சி நிறைவேறுவதற்குரிய வழியையும் தன் **नळा**ला மந்கரை காட்டினாள். அவ்வாறான பேருதவியைப் புரிந்து கைகேயியையும் அவள் மகனான பரதனையும் காப்பாற்ற முன்வந்த மந்தரை கைகேயியின் பாராட்டுதலுக்கும், பரிசில்களுக்கும் பெரிதும் ஆளாகி மீண்டாள். பின்னர் தசரதனது வருகையை நோக்கிய கைகேயி, தன் ஆபரணங்களை எல்லாம் கழற்றி எறிந்துவிட்டுத் தலைவிரிகோலமாக நிலமிசைப் புரண்டு கொண்டே மூதேவிபோலக் கிடந்தாள்.

கைகேயி சூழ்வினைப்படலம்

கதைச் சுருக்கம்

மந்தரையின் சூழ்ச்சியினால் மனம் கலைக்கப்பட்டுத் தன் கோலமும் குலைக்கப்பட்டவளாய்க் கைகேயி கிடக்கையில் இராம பட்டாபிசேகத்தைத் தீர்மானித்த அன்று நள்ளிரவு, தானே கைகேயிக்கு அந்நன்நிகழ்ச்சியைத் தெரிவிக்குமாறு தசரதன் அவளது மாளிகைக்குச் சென்றான். தனது கட்டிலினின்று நீங்கி அலங்கோலமாகக் கிடந்த கைகேயியை அங்கு கண்டதும் நெஞ்சு சோர்ந்து, தன் கைகளால் அவளை தூக்கலானான். உடனே கைகேயி அவனது கைகளை நீக்கிவிட்டு மீண்டும் நிலத்தில் விழுந்து நெட்டுயிர்த்தவளாக, மன்னனும் அஞ்சி ஷஉனக்கு நேர்ந்தது யாது? உனக்குத் தீங்கு செய்தார் யாரேனும் உளரேல் அவரை என்ன செய்கிறேன் பார்' என்று தேறுதல் கூறினான். அது கேட்ட கைகேயி 'என்மீது உமக்கு உண்மையான அன்பு இருக்குமேல் நீர் முன்னொருபோது தருவதாகக் கூறிய இருவரங்களையும்

வஞ்சனையை உணராத மன்னவன் 'இராமன்மீது ஆணையாக நீ வேண்டும் வரங்களைத் தருகிறேன் கேள்' என்றான். 'வரங்களுள் ஒன்றினால் என் மகன் பரதன் முடிசூடவும், மற்றொன்றால் இராமன் காட்டிற்கு ஏகவும் நல்வாய்' என்று கைகேயியின் கருத்து வெளிப்பட்டது. உடனே தசரத மன்னன் அடைந்த துன்பம் சொல்லொண்ணாததாகும். நிலத்தில் வீழ்ந்து, நெடுமூச்சு எறிந்து நாவரண்டு, மனம் வெதும்பிக், கோபமும் துன்பமும் மீதுரப் புண்ணிலே வேல் புகுந்த வேழம் போல் துடித்தான். கைகேயியோ தசரனது அந்த நிலை கண்டு சிறிதும் மனம் விட்டுக் கொடுத்தாளில்லை. அரசன் அவளை நோக்கி "நீ திகைப்படைந்து விட்டாயோ யாரேனும் உனக்குத் துர்ப்புத்தி புகட்டினரோ சொல்" என்றான். கைகேயி "நான் திகைத்ததுமில்லை; எனக்குத் துர்ப்புத்தி கூறினாருமில்லை வரந்தந்தாற் பெறுவேன் இன்றேல் உனக்குப் பழி சேர உடனே மாய்வேன்" என்றாள்.

அது கேட்ட மன்னவன் கைகேயியைப் பழித்துக் கூறிப், பின்னர் 'இவளை இரந்து கேட்போம்' என்று உறுதி கொண்டவனாய்ப் பல படியாய்க் கெஞ்சினான். ''பூமியைத் தருகிறேன் தடையில்லை, இராமனை மட்டும் காட்டுக்கனுப்பாதே, இராமன் சென்றால் என்னுயிரும், சென்றுவிடும். என்னுயிர் உன்னடைக்கலம்'' என்று அவள் காலில் வீழ்ந்தான். எப்படி இரந்தும் மனம் இளகாது விடாப்பிடியாகக் கைகேயி இருத்தலைக் கண்ட தசரதன் மிகவும் சோர்ந்து நிலத்தில் புரண்ட வண்ணம் கிடந்தான். அப்போதும் 'வரத்தைக் கொடு இன்றேல் இதோ உயிர் விடுகின்றேன்' என்றாள். 'தந்தேன் வரம் தந்தேன்' என் மகன் கானகம் செல்ல யான் வானகம் செல்கின்றேன். நீ உன் மகனோடும் பெரும் பழியுள் மூழ்குக' என்று அறிவிழந்து கிடந்தான். தன்வினை கைவந்ததால் கைகேயியும் துயில் கொண்டாள்.

பொழுது புலர்ந்தது. இராமனுடைய பட்டாபி6்கத்தைக் காண மக்கள் திரண்டனர். மன்னர் பலராலும் முடிசூட்டு மண்டபம் நிரம்பிற்று. வசிட்ட முனிவன் பட்டாபி6்கத் திற்கு வேண்டிய எல்லா ஆயத்தங்களையும் செய்துகொண்டு வேதியர் சூழ அம்மண்டபத்திற்குள் வந்தான். முடிசூட்டுவதற்குரிய நல்ல முகூர்த்தம் நெருங்கியதை சோதிடர்கள் அவனுக்குணர்த்த வசிட்டனும் தசரதனை உடனே அழைத்து வருமாறு சுமந்திரனை ஏவினான். கைகேயியின் மாளிகைக்கு மன்னன் சென்றிருப்பதையறிந்த சுமந்திரன் அங்கே போனான். கைகேயி முன்வந்து 'உடனே இராமனைக் கொணர்க' என்று அவனைப்

கதைச்சுருக்கம்

பணித்தாள். முடிசூடச் செல்லுவதற்குத்தான் மகனைத் அமைக்கின்றாள் என்று மகிழ்ந்த சுமந்திரனும் விரைந்து சென்று இராமனுக்குக் கைகேயியின் கட்டளையைக் கூறினான். இராமன் திருமாலை வணங்கி மங்கள வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, மன்னர் புடைசூழப் பலவீதிகளையும் நடந்துசென்று முடிசூடும் மண்டபத்துட் போகாமல் கைகேயியின் மாளிகையினை அடைந்தான். தந்தையை நாடிவரும் இராமன் தன்னை எதிர்ப்பட்ட கைகேயினைக் காலில் விழுந்து வணங்கினான். உடனே அவள் இராமனைப் பார்த்து "உனது தந்தை உனக்குக் கூற விரும்பியது ஒன்றுள்ளது" என்றாள். தந்தையின் கட்டளையைத் தாயாகிய நீரே கூறுவதனால் அதனைச் செய்வதற்கு நான் மிகவும் பாக்கியம் பெற்றவனாகின்றேன். ஆகையால், உடனே அதனைத் தெரிவியுங்கள் என்று இராமன் மறுமொழி கூறினான். 'பரதன் நாடாள வேண்டும். நீ தவவேடம் பூண்டு பதினான்காண்டு காட்டில் வாழவேண்டும்' என்பதே தந்தையின் கட்டளை என்றாள் கைகேயி. அதனைக் கேட்டபோது இராமனுக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கோர் எல்லையில்லை. அன்றலர்ந்த செந்தாமரையினையும் மகிழ்ச்சியினால் முகம் அக்காலை வென்றுவிட்டது. இராச்சியபாரம் தன்மீதிருந்து நீங்கியதற்காக மகிழ்ந்தவனாய் 'மன்னவன் பணியென்னாது நின்பணி என்றே இதனை கூறியிருப்பினும் நான் மறுக்கவே மாட்டேன். என் தம்பி அரச செல்வத்தைப் பெறுவானாகில் அது யானே பெற்றதற்குச் சரியாகும். உமது கட்டளையை இதோ ஏற்றுக் கொண்டு கானகம் செல்கின்றேன். அதற்காக விடையினையும் உம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றேன்' என்று இராமன் மகிழ்வோடு கூறினான்.

கைகேயி சூழ்வினைப் படலம்

இராமனுக்கு முடி சூட்டுதல் நடைபெறாது தடுத்தற்காகக் கைகேயி சூழ்ந்து செய்த தீச் செயல்களைச் சொல்லும் பகுதி என்பது இத் தொடரின் பொருளாகும்.

> முதல் மூன்று செய்யுட்கள் கைகேயி தன்னை அலங்கோலம் செய்து கொண்டதை கூறுவது.

1. (i) மலர்ப்படுக்கையினின்றும் இறங்கினாள்.

கூனிபோன பின்குலமலர்க் குப்பைநின் றிழிந்தாள் சோனைவார் குழற்கற்றையிற் சொருகிய மாலை வானவார் மழைநுழைதரு மதிபிதிர்ப் பாள்போல் தேனவாவுறு வண்டின மலமரச் சிதைத்தாள்..

சொற்பொருள்:

கூனிபோன பின் - மந்தரை சென்ற பின்னர் (கைகேயி), குல மலர்க்குப்பைநின்று இழிந்தாள் - சிறந்த மலர்க்குவியல்களான படுக்கையின்றும் இறங்கினவளாய், சோனைவார் குழற்கற்றையிற் சொருகிய மாலை - பெருமழை (பொழியும் மேகம்) போன்ற நீண்ட கூந்தல் முடிப்பிலணிந்திருந்த பூமாலையை வானம் வார் மழை நுழை தரும் மதி பிதிர்ப்பாள் போல் - வானத்திலுள்ள பெரிய மேகத்தினூடு நுழைந்து செல்கின்ற பூரண் சந்திரனை எடுத்துக் கசக்குபவளைப் போன்று, தேன் அவாவுறும் வண்டினம் - தேனை விரும்பி மொய்த் திருந்த வண்டு கூட்டம், அலமரச் சிதைத்தாள் - வருந்துமாறு (எடுத்துக்) கசக்கினாள்.

உரைநடை:

மந்தரை சென்ற பின்னர் (கைகேயி) சிறந்த மலர்கள் நிறைந்த படுக்கையினின்றும் கீழேயிறங்கியவளாய், பெரிய மழைமேகம் போன்ற நீண்ட கூந்தல் முடிப்பிற் சொருகியிருந்த மாலையினை, வானத்திலுள்ள பெரிய மேகத்தினிடையே நுழைந்து செல்கின்ற பூரண சந்திரனை எடுத்துக் கசக்குபவள் போன்று, தேனை விரும்பி வந்து மொய்த்திருந்த வண்டுக் கூட்டங்கள் வருந்துமாறு எடுத்துக் கசக்கினாள்.

விளக்கம்:

'மலர்க்குப்பை' என்பது இங்கு மலர்க்குவியல்கள் பரப்பிய படுக்கையைக் குறிப்பிட்டது. 'குழற்கற்றை' மழை மேகத்துக்கும், அதிற் சொருகிய வட்டமான பூமாலை மேகத்தினூடு நுழைந்து செல்கின்ற பூரண சந்திரனுக்கும் உவமை ஆயின.

2. (i) மேகலாபரணம் பாதகிண்கிணி வளை என்பவற்றை நீக்கி நெற்றியிலிருந்த பொட்டையுமழித்தாள்.

விளையுந்தண் புகழ்வல்லியை வேரறுத் தென்னக் கிளைகொள் மேகலை சிந்தினள் கிண்கிணியோடும் வளைதுறந்தனண் மதியினின் மறுத்து டைப்பாள்போல் அளகவாணுதல் அரும்பெறற் றிலகமு மழித்தாள்.

சொற்பொருள்:

விளையும் தண்புகழ் வல்லியை - வளர்கின்ற தனது புகழாகிய கொடியை, வேர் அறுத்தென்ன - வேரோடும் அறுத்தெறிந்தாற்போல, கிளைகோள், மேகலை - கூட்டமான மணிக்கோவைகளாலமைந்த மேகலாபரணத்தைச் சிந்தினாள், பாத கிண்கிணியோடும், வளை துறந்தனள் - பாத கிண்கிணியையும், கை வளையல்களையும் நீக்கினாள், மதியினின் மறுத்துடைப் பாள்போல் - சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தை அழிப்பவள் போன்று. அளகம் வாள் நுதல் - கூந்தலை அடுத்துள்ளதாகிய ஒளிபரந்த நெற்றியிலிருந்த, அரும்பெறல் திலகமும் அழித்தாள்-பெறுதற்கரிய (சாந்துகளாலமைந்த) பொட்டினையும் துடைத்தாள்.

உரைநடை:

வளர் கின்ற தன் புகழாகிய கொடியினை வேருடன் அநத் தெறித் தவளைப் போன்று பலகோவைகளாலான மேகலாபரணத்தை அறுத்தெறிந்தாள். பாதகிண்கிணியையும் கை வளையல்களையும் நீக்கினாள். சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தைத் துடைப்பவளைப்போன்று கூந்தலின் பக்கமாக விளங்கும் நெற்றியில் உள்ள பெறற்கரிய பொட்டினையும் அழித்தாள்.

விளக்கம்:

மேகலாபரணத்தை அறுத்ததோடு வளர்ந்து வந்த அவளது புகழும் அறுத்தெறியப்பட்டதாம். புகழ் வளர்ந்து வருதல் நோக்கி அதனைக் கொடி என்றது உருவக அணி. கொடிக்கு வேர்போல மேகலாபரணத்துக்கு அதன் கோவைகள் பலவும் தோற்றமளித்தன. புகழ்வல்லியை வேரறுத்தென்ன மேகலாபரணத்தைச் சிந்தினாள் என்றது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். நெற்றியிலிருந்த திலகத்தை அழித்தது, மதியிலிருந்த மறுவைத் துடைத்தது போலிருந்தது என்ற பகுதி உவமை அணி. முகம்-மதிக்கும், பொட்டு-மதியிலிருந்த மறுவுக்கும் முறையே உவமானம்.மூன்று வடம், ஏழு வடம், பதினான்கு வடம் என்பனவாக மணிமாலைகளால் அமைந்து மகளிர்தம் இடையினை அழகுறுத்த அணியப்பெறுவது மேகலாபரணம். வேரறுத்து - வேரோடு அறுத்து என விரிதலால் மூன்றாம்வேற்றுமைத் தொகையாயிற்று.

3. மந்நைய அணிகலன்களையும் நீக்கி அவிழ்ந்த சுந்தலோடு அழுது கொண்டே நிலமிசைக் கிடந்தாள்.

தாவின்மாமணிக் கலன்முற்றுந் தனித்தனி சிதறி நாவியோதியை நானிலந் தைவரப் பரப்பிக் காவியுண்ட கண்ணஞ்சனங் கான்றிடக் கலுழாப் பூவுதிர்ந்ததோர் கொம்பெனப் புவிமிசைப் புரண்டாள்.

- சொற் பொருள்:

தாஇல் மாமணிக் கலன் முற்றும்-குற்றமற்ற பெரிய இரத்தினாபரணங்கள் அனைத்தையும், தனித்தனி சிதறி-வேறு வேறாகச் சிந்தி, நாவி ஓதியை-புனுகுநெய் பூசப்பெற்ற கூந்தலை, நானிலம் தைவரப் பரப்பி - பூமி எங்கும் தடவும்படி விரித்து, காவி உண்ட கண் அஞ்சனம் - நீரோற்பலம் போன்ற மை தீட்டப்பெற்ற கண்களிற் பூசிய மை, கான்றிட - கரைந்து ஓட, கலுழாப் - அழுதுகொண்டு, பூ உதிர்ந்தது ஓர் கொம்பென - மலர்கள் உதிரப்பெற்ற கொம்பைப்போன்று, புவிமிசைப் புரண்டாள்-பூமியின் மீது கிடந்து புரளலானாள்.

உரை நடை:

குற்றமற்ற பெரிய இரத்தினாபரணங்கள் அனைத்தையும் வேறுவேறாகச் சிந்தி புனுகு நெய் தடவுமாறு விரித்துவிட்டு, நீரோற்பலம் போன்ற மை தீட்டப் பெற்ற கண்களிற் பூசிய மை கரைந்தோடுமாறு அழுது கொண்டு பூக்கள் உதிரப் பெற்ற ஒரு கொம்பைப் போன்று நிலத்திற் கிடந்து புரளலானாள்.

விளக்கம்:

அணிகலன் யாவும் நீங்கப் பெற்ற நிலையிலே கைகேயி பூக்கள் உதிரப்பெற்று வெறுமையான கொம்பை நிகர்த்திருந்தாள் என்றது உவமை அணி. நளினம் பூத்ததோர் வல்லி (42) என்றதற்கேற்ப "பூவுதிர்ந்த கொம்பு" என்றார். பூக்கள்-அணிகலனுக்கும், கொம்பு-கைகேயியின் அழகிய உடலுக்கும் உவமையாயின.

 அலங்கோலமாகக் கிடந்த கைகேயியின் தோந்நத்து வருணனை - கவிக் கூற்று.

நவ்வி வீழ்ந்தென நாடகமயில் துயின்றென்னக் கவ்வை கூர்தரச் சனகியாம் கடிகமழ்கமலத்து அவ்வை நீங்குமென் நயோத்திவந் தடைந்தவம் மடந்தை தவ்வை யாமெனக் கிடந்தனள் கேகயன்தனயை.

சொற்பொருள்:

கேகயன் தனயை-கேகயனது மகளான கைகேயி, கவ்வை கூர்தர-துன்பம் மிகுவாளாய், நவ்வி வீழ்ந்தென-மான் விழுந்து கிடப்பது போலவும், நாடக மயில் துயின்றென்ன-நடனமிடுகின்ற கலாபமயில் கிடந்து துயிலுவது போலவும், சனகியாம் கடிகமழ் கமலத்து அவ்வை-சீதையாகிய மணம்பொருந்திய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமி தேவி, நீங்கும் என்று-(அயோத்தியை விட்டுக் காட்டுக்கு) நீங்கிச் செல்லப் போகின்றாள் என்றறிந்து, அயோத்தி வந்தடைந்த-அந்த அயோத்தியாபுரியை வந்து சேர்ந்த, அம்மடந்தை தவ்வை ஆம் என-அந்த இலக்குமிதேவியின் தமக்கையாகிய மூதேவியேயாகும் என்று சொல்லும்படி கிடந்தாள்-(நிலமிசை) வீழ்ந்து கிடக்கலானாள்.

உரைநடை:

மான் விழுந்து கிடப்பதைப் போலவும் சானகியாகிய மணம் பொருந்திய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற சீதேவி விட்டு நீங்கிப்போகின்றாள், என்றறிந்து அயோத்திக்கு வந்து சேர்ந்த மூதேவியைப் போலவும் துன்பமிகுந்தவளான கைகேயி (நிலமிசை) விழுந்து கிடந்தாள்.

விளக்கம்:

கைகேயி விழுந்து கிடந்தமை மான் விழுந்து கிடந்ததையும் மயில் விழுந்து கிடந்ததையும் போன்றிருந்ததென்றது உவமையணி. செய்யுளின் பின் மூன்றடியிலும் வந்துள்ளது தற்குறிப்பேற்ற அணி. அவ்வை-உலக அன்னை இங்குச் சீதேவி. தவ்வை-தமக்கை இங்கு மூதேவியைக் குறிப்பிட்டது. சீதைவிட்டு நீங்கினால் அயோத்தி மூதேவி வாழும் பதியாகப் பொலிவிழந்து போகும் என்பதால் இவ்வாறு கூறினார்.

5. தசரதன் கைகேபிபின் மாளிகைபினை அடைதல்

நாளிகை கங்குலின் நள்ளடைந்த பின்றை யாழிசை அஞ்சிய அஞ்சொலேழை கோயில் வாழிய வென்றயின் மன்னர் துன்ன வந்தான் ஆழி நெடுங்கை மடங்கல் ஆளியன்னான்.

சொற்பொருள்:

நாளிகை கங்குலின் நள் அடைந்த பின்றை - நேரம் இரவின் நடுவை அடைந்த பின்பு, ஆழி நெடுங்கை மடங்கல் ஆளியன்னான்-ஆணையாகிய சக்கரத்தை ஏந்திய நீண்ட கைகளையுடைய ஆண் சிங்கம் போன்றவனாகிய தசரதன், வாழிய என்று - வாழ்க என (வாழ்த்துரைகளைக்) கூறிக்கொண்டு, அயில் மன்னர் துன்ன -வேற்படையை ஏந்திய அரசர்கள் நெருங்கிவர, யாழிசை அஞ்சிய -யாழினது இனிய ஒலியும் பயந்து (தோற்றுப்) போகத்தக்க, அம் சொல் ஏழை - இனிய சொற்களைப் பேசுகின்ற பெண்ணாகிய கைகேயினது, கோயில் வந்தான் - மாளிகைக்கு வந்தான்.

உரைநடை:

காலம் நடுஇரவான பின்பு அரசனுக்குரிய ஆணையை தரித்த நீண்ட கைகளை உடைய ஆண் சிங்கத்தை ஒத்தவனாகிய தசரத மன்னவன், வாழ்த்துரைகள் கூறிக் கொண்டு வேலை ஏந்திய மன்னர்கள் புடைசூழ யாழிசையினையும் வென்ற இனிய சொல்லை உடையவளான கைகேயியின் மாளிகைக்கு வந்தான்.

விளக்கம்:

அரக கருமங்களெல்லாம் முடிக்க வேண்டியிருந்தது ஆதலின் அவற்றின் பின் நள்ளிரவில் சென்றான் என்க. யாழிசை அஞ்சிய சொல் என்றது - இனிமையால் யாழினையும் வென்ற சொல் எனப் பொருள்படும். சிங்கவேறு வலிமைக்கும், நிமிர்ந்த நடைக்கும் உவமையாகும்.

6. இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் ஒரு தொடர்.

(i) தசரதன் கைகேயியினை அடைதல்.

வாயிலின் மன்னர் வணங்கி நிற்பவந்தாங்கு ஏயின செய்யும் மடந்தைமா ரொடேகிப் பாயல் துறந்த படைத்தடங் கண்மென்றோள் ஆயிழை தன்னை யடைந்த ஆழிமன்னன்.

சொற்பொருள்:

மன்னன் வணங்கி வாயிலில் நிற்ப - (தசரதனுடன் வந்த) அரசர்கள் வணங்கிக் கொண்டு (கைகேயியின் அரண்மனை) வாசலிலே நின்றுவிட, ஆங்கு வந்து ஏயின செய்யும் - அங்கு வந்து ஏவல்களைச் செய்கின்ற, மடந்தைமாரோடு ஏகி - பணிப் பெண்களோடு உட்சென்று, பாயல் துறந்த - படுக்கையினின்றும் நீங்கிக் கிடந்த, படைத்தடங்கண் - வேல் போன்ற பெரிய கண்களையும், மென்தோள் - மெல்லிய தோள்களை உடையவளும், ஆயிழை தன்னை - ஆராய்ந்தெடுத்த ஆபரணங்களை அணிந்தவளுமான கைகேயியை, அடைந்த ஆழி மன்னன் - சேர்ந்த பேரரசனாகிய தசரதன், எடுக்கலுற்றான் என்று அடுத்த செய்யுளில் முடிவுறும்.

உரைநடை:

மன்னர்கள் வணக்கத்தோடு வாயிலில் நின்றுவிட அங்கு ஓடி வந்த பணிப்பெண்களோடு உட்புகுந்து படுக்கையினின்றும் நீங்கிக் கிடக்கும் வேற்படை போன்ற கண்களையும், மெல்லிய தோள்களையும் உடைய கைகேயியினைத் தசரதன் அடையலானான்.

விளக்கம்:

அந்தப்புரமாதலின் உடன் சென்ற மன்னர் வெளியில் நின்றுவிட்டனர். பணிப்பெண்கள் மன்னனைக் கண்டதும் விரைந்து வந்தாரென்க. ஏவின. ஆய் இழை - ஆராய்ந்தெடுத்த அணிகள். இங்கு அன்மொழித்தொகையாய்க் கைகேயியைக் குறித்து நின்றது.

7. (i) மனம் வருந்திய தசரதன் கைகேயியைத் தூக்கினான்.

அடைந்தவ ணோக்கி அரந்தை என்கொல் வந்து தொடர்ந்த தெனத் துயர்கொண்டு சோருநெஞ்சன் மடந்தையை மானை யெடுக்கும் ஆனையேபோல் தடங்கைகள் கொண்டு தழீஇ எடுக்கலுற்றான்

சொற்பொருள்:

அடைந்து - அங்குச்சேர்ந்து, அவள் நோக்கி - அவ்வாறு கிடந்த கைகேயியைப் பார்த்து, என் அரந்தை வந்து தொடர்ந்து - என்ன துன்பம் இவளை வந்து சேர்ந்தது, எனத் துயர் கொண்டு - என்று நினைந்து வருந்தி, சோரும் நெஞ்சன் - தளர்ந்த மனத்தனாகி, மானையெடுக்கும் ஆனையேபோல் - மானைத் தூக்கி எடுக்கின்ற ஆனையைப் போல, தடங்கைகள் கொண்டு - தனது கைகளால், மங்கையைத் தழீஇ எடுக்கலுற்றான் - கைகேயியை அணைத்துத் தூக்கலானான்.

உரைநடை:

கைகேயியிடத்தைச் சேர்ந்து இவளுக்கு என்ன துன்பம் வந்ததோ என்று வருந்தி மனம் சோர்ந்தவனாய், மானை தூக்கி எடுக்கும் ஆனையைப் போன்று தனது பெரிய கைகளாலே கைகேயியை அணைத்துத் தூக்கி எடுக்கலானான்.

விளக்கம்:

இங்கு மானை அவளுக்கு உவமையாகக் கூறினார். பெரிய தோற்றமும் வலியும் உடையனாதலால் ஆனை தசரதனுக்கு உவமையாயிற்று. அவளைத் தசரதன் தூக்குதல் ஆனை ஒன்று மானைத் தூக்குதல் போன்றிருந்ததென்ற பகுதி உவமையணி ஆகும். என்ன துன்பம் வந்து தொடர்ந்ததென்றதனால் இதுகாறும் துன்பம் ஒன்றுமின்றி வாழ்ந்தவளென்பது பெறப்படும். தழீஇ-அளபெடை.

8. கைகேயி, மன்னனது கைகளை விலக்கி மீண்டும் நிலத்தில் விழ்ந்து நெட்டுயிர்த்தாள்.

நின்றுதொடர்ந்த நெடுங்கை தம்மை நீக்கி மின்துவள்கின்றது போல மண்ணில் வீழ்ந்தாள் ஒன்றும் இயம்பலள் நீடுயிர்க்கலுற்றாள் மன்றலருந்தொடை மன்ன னாவியன்னாள்.

சொற்பொருள்:

மன்றல் அரும்தொடை மன்னன் ஆவி அன்னாள் - மணம் வீசுகின்ற அரிய மாலையை அணிந்த தசரத மன்னனது உயிரை ஒத்தவளான கைகேயி, நின்று தொடர்ந்த - நின்று தன்னைத் தழுவி

எடுத்த, நெடும் கை தம்மை நீக்கி - (அரசனது) நீண்ட கைகளை தள்ளிவிட்டு, மின்துவழ்கின்றதுபோல - மின்னல் ஒன்று தழுவிச் செல்வதைப் போல, மண்ணில் வீழ்ந்தாள் - மண்மிசை விழுந்து, ஒன்றும் இயம்பலள் - ஒன்றும் பேசாதவளாய், நீடு உயிர்க்கல் உற்றாள் - பெருமூச்சுவிடத் தொடங்கினாள்.

உரைநடை:

மணம் பரந்த சிறந்த மாலையை அணிந்த தசரத மன்னனுடைய உயிரை ஒத்தவளான கைகேயி (தன்னைத்) தழுவி எடுத்த அவனது நீண்ட கைகளைத் தள்ளிவிட்டு, மின்னற் கொடி ஒன்று நழுவிச் செல்வதைப் போன்று (மீண்டும்) நிலத்தில் வீழ்ந்தவளாய், ஒன்றும் பேசாது நெடுமூச்சு விடலானாள்.

விளக்கம்:

தசரதனுடைய உயிர்போன்றிருந்தவளான கைகேயி அவனது கைகளை தட்டி விட்டாள் என்க. தனது எண்ணத்தைச் சாதிக்க விரும்பிய கைகேயி முறையே தன் உடலை அலங்கோலம் செய்து, நெடுமூச்சு எறிந்து கொண்டு, தொட்டகைகளையும் தட்டிவிட்டு, ஒன்றும் பேசாளாய் மீண்டும் நிலமிசை விழுந்தாள் என்பதிலிருந்து மனமாற்றம் பெற்ற அவளது செயல்கள் படிமுறையே வளர்ந்து செல்வதைக் காணலாம்.

9. 'உனக்கு நேர்ந்ததைச் சொல்' என்று தசரதன் கேட்டல்

அன்னதுகண்ட அலங்கல் மன்னன் அஞ்சி என்னை நிகழ்ந்த திஞ்ஞாலமேழில் வாழ்வார் உன்னை இகழ்ந்தவர்மாள் வருற்ற தெல்லாம் சொன்னபின் என்செயல் காண்டி சொல்லிடென்றான்.

சொற்பொருள்:

அன்னதுகண்ட அலங்கல் மன்னன் - அதனைப் பார்த்த மாலையை அணிந்தவனான மன்னன், அஞ்சி - பயங்கொண்டு, நிகழ்ந்தது என்னை - நடந்த செயல் யாது, இஞ்ஞாலம் ஏழில் வாழ்வார்- இந்த ஏழுலகங்களில் எங்கு வாழ்பவராயினும், உன்னை இகழ்ந்தவர் உற்றதெல்லாம் சொன்ன பின் - நடந்தவை முழுவதையும் நீ சொன்னபின்னர், என்செயல் காண்டி - நான் செய்வதை நீ பார்ப்பாயாக, சொல்லிடு என்றான் - நடந்தவைகளைச் சொல்வாய் என்றான்.

உரைநடை:

அதனைக் கண்ணுற்ற மாலையணிந்த மன்னனான தசரதன் பயந்து 'உனக்கு நிகழ்ந்தது யாது? இந்த ஏழு உலகங்களில் எங்கு வாழ்பராயினும், உன்னை இகழ்ந்தவர் (என்னாற்) கொல்லப்பட்டுவர். உனக்கு நடந்த யாவற்றையும் சொல்லிவிட்டு, நான் செய்யப் போவதை நீ பார். உள்ளதைச் சொல்லுக' என்றான்.

விளக்கம்:

கைகேயியின் தீய சிந்தையை உணராத மன்னவன் இவ்வாறு கூறினான். கைகேயிபாற்கொண்ட ஆராக்காதலால் அவள் அடைந்த துன்பத்துக்காகத் தசரதன் பயந்தனன் என்பது இங்கு கருத்தாகும். காண்டி - காண்காயாக. முன்னிலை வியங்கோள் வினைமுற்று.

10. 'என்மேல் உண்மையான அன்பிருந்தால் நீ முன்னர் தருவேன் என்ற வரக்களை இன்று தருக' என்று கைகேயி கூறுதல்.

வண்டுளர் தாரவன் வாய்மை கேட்டமங்கை கொண்ட நெடுங்கணியன் ஆலி கொங்கைகோப்ப உண்டுகொலாம் அருள்உன் கன் கணொக்கிற் பண்டைய வின்று பரிந்தளித்தி என்றாள்.

சொற்பொருள்:

வண்டுளர்தாரவன் - வண்டுகளால் அலர்த்தப் படுகின்ற மாலையை அணிந்த தசரத மன்னனது, வாய்மை கேட்ட மங்கை -உண்மையான மொழிகளைக் கேட்ட கைகேயி, கொண்டல் நெடுங்கணின் ஆலி - மழைமேகம் போன்ற நீண்ட கண்களிலிருந்து பொழிந்த நீர்த்துளிகள், கொங்கைகோப்ப - மார்பகம் எங்கும் நிறைந்து நிற்க, என்கண் - என்மீது, உன்கண் அருள் உண்டு ஆம்கொல் -உனக்கு அருள் உண்டாமோ? ஒக்கின் - அப்படியிருப்பின், பண்டைய இன்று பரிந்தளித்தி - முன்பு தருவதாகக் கூறிய வரங்களை இன்று விருப்பினோடு தருவாயாக என்றாள்.

உரைநடை:

வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மாலையினை அணிந்த தசரனது வார்த்தைகளைக் கேட்ட கைகேயி மழை மேகத்தினை ஒத்த கண்களில் இருந்து வெளிப்பட்ட நீர்த்துளிகள் மார்பகம் நிறைந்து நிற்க

உனக்கு என்மீது உண்மையான அன்பு இருக்கிறதோ? அப்படியிருப்பின் முன்பு தருவதாகக் கூறிய வரங்களை இன்று தந்திடுக என்றாள்.

விளக்கம்:

நீர்த்துளிகள் முத்துப் போன்றவையாதலில் 'கோப்ப' (கோவையாக நிற்க) என்றார். பண்டு என்றது சம்பராசுரனோடு போர் செய்த காலத்தை, பண்டைய - பண்டையவற்றை என்று பொருள்.

இராமன் ஆணையாக நீ வேண்டுவதைத் தருவேன் என்று தசரதன் உறுதி கூறல்.

கள்ளவிழ் கோதை கருத்துணராத மன்னன் வெள்ள நெஞ்சுடர் மின்னின் மின்னநக்கான் உள்ள முவந்தது செய்வன் ஒன்றுலோபேன் வள்ள லிராமன் மைந்தனை யென்றான்.

சொற்பொருள்:

கள் அவிழ் கோதை - தேள் சொட்டுகின்ற மலர்மாலையை அணிந்த கூந்தலையுடையவளான கைகேயியினது. கருத்துணராத மன்னன் - வஞ்சனையினை நன்கு அறியாத தசரதன், வெள்ள நெடும் சூடர் மின்னின் - மிகுந்த நீண்ட ஒளிமையுடைய மின்னலைப் போன்று, மின்ன - பற்கள் விளங்கும்படி, நக்கான் - சிரித்து, உள்ளம் உவந்தது செய்வேன் - நீ மனத்தில் விரும்புகிறபடி செய்வேன், ஒன்றுலோபேன்- எதனையும் ஒளிக்கமாட்டேன், உன்மைந்தன் - உனது மகனும், வள்ளல் - கொடையாளியுமான, இராமன் ஆணை என்றான் - இராமன்மேல் சத்தியமாகச் சொல்கின்றேன் என்றான்.

உரைநடை:

தேனொழுகுகின்ற மலர் மாலைகளை அணிந்த கூந்தலை உடையவளான கைகேயியின் வஞ்சனையான கருத்தை உணரமாட்டாத மன்னன் அவள் சொன்னதைக் கேட்டு மிகவும் அதிகமான ஒளியை உடைய மின்னலைப்போன்று (பல்வரிசை விளங்கச்) சிரித்து நீ விரும்பியபடியே செய்வேன். ஒன்றையும் ஒளிக்கமாட்டேன். உன் மகனும் கொடையாளியுமான இராமன் மீது ஆணையாக இதனைச் சொல்லுகின்றேன் என்றான்.

விளக்கம்:

கைகேயிக்கு ஏதோ பெருந்தன்பம் நேர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று மன்னவன் பயந்திருந்தான் ஆதலில், அவளது வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் இந்தச் சிறிய காரணத்தைக் கூறத்தானா வருந்தினாள் என்று அவள் மடமையை நினைந்து நகைத்தான். இராமனைக் கைகேயியும் தானும் தம் உயிரினும் மேலாக மதித்திருந்தார் ஆதலின் அவன்மீது ஆணைகூறி நிச்சயம் தன் சொல்தவறாது என்றான். கேட்டதைக் கொடுப்பது பற்றிய உறுதியாதலால் ஆணையிடப்பெறும் இராமனது கேட்டதை மறுக்காத வள்ளற் தன்மை இங்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டது. கோதை என்ற சொல் கோதையினையுடைய கைகேயியை இங்கு ஆகுபெயராய் குறித்து நின்றது.

12. முன் தந்த இரண்டு வரங்களையுமே இன்று தருக என்று அவள் கூறல்.

ஆன்றவனவ்வுரை கூற அன்னம் அன்னாள் தோன்றிய பேரவலம் துடைத்த லுண்டேற் சான்றிமையோர் குலமாக மன்ன நீயன்று ஏன்வரங் களிரண்டு மீதி என்றாள்.

சொற்பொருள்:

ஆன்றவன் - அறிவானமைந்தோனாகிய தசரதன், அவ்வுரை கூற - அவ்வார்த்தைகளைச் சொல்ல, அன்னம் அன்னாள் -அன்னப்பறவை போன்ற கைகேயி, தோன்றிய பெரு அவலம் -எனக்குண்டான பெருந்துன்பத்தை, துடைத்தலுண்டேல் - போக்குவது உண்மையானால், மன்ன - அரசனே! இமையோர்குலம் சான்றாக -தேவர்கள் சாட்சியாக, நீ அன்று ஏன்ற வரங்கள் இரண்டும் - நீ கொடுப்பதாக முன்பு ஏற்றுக்கொண்ட இரண்டு வரங்களையும், ஈதி -கொடுப்பாயாக என்றாள்.

உரைநடை:

தசரதன் அவ்வாறு கூறக்கேட்ட அன்னப் பறவை போன்றவளான கைகேயி அரசனே! எனக்குண்டான பெருந்துன்பத்தை நீ துடைப்பது உண்மையானால், தேவர்கள் அனைவரும் சாட்சியாக, முன்னர் நீ எனக்குத் தருவதாக ஏற்றுக் கொண்ட வரங்களிரண்டையும் இன்று தருவாயாக என்றாள்.

விளக்கம்:

சம்பராசுரனோடு போர் செய்த காலத்துத் தேவர் குலம் சாட்சியாக நீ நான் வேண்டும் போது தருவதாக ஒப்புக்கொண்ட இந்த இரு வரங்களையும் இன்று தருக என்று குறிப்பிட்டாள் என்க. தசரதன் மிக இலகுவாக அவளது இன்னலை துடைக்கலாம் என்று கருதினானாயினும், தான் கேட்கப்போகும் வரங்கள் எத்தகைய கடுமையானவை என்பதைக் கைகேயி அறிவாளாதலின் 'பேரவலந்துடைத்தலுண்டேல்' என்றும் 'சான்றியமையோர் குலமாக நீ அன்று ஏன்ற வரங்கள் இரண்டும்' என்று கூறினாள் ஆன்றவன் -கல்வி,கேள்வி,அறிவு,நற்குணங்கள் என்பவற்றால் எல்லாம் நிறைந்தவன்.

13. இப்பொழுதே நீ விரும்பும் வரங்களைக் கேட்டு என் மீதுள்ள பாரத்தைக் குறைத்துவிடுக எனத் தசரதன் கூறல்.

வரங்கொள இத்துணைமம்மர் அல்லல் எய்தி இரங்கிட வேண்டுவதில்லை யீவ னென்பாற் பரங்கெட விப்பொழுதே பகர்ந்தி டென்றான் உரங்கொள் மனத்தவள் வஞ்சமோர் கிலாதான்.

சொற்பொருள்:

உரங்கொள் மனத்தவள் வஞ்சம் ஓர்கிலா தான் - வலிமையான மனத் தையுடைய வளான கைகேயியினது வஞ்சனைகளை உணராதவனான தசரதன், வரங்கொள் - (யானே தருவதாக ஒப்புக் கொண்ட) வரங்களைப் பெறுதற்கு, இத்துணைமம்மர் அல்லல் -இவ்வளவு தடுமாற்றத்தோடு கூடிய துயரத்தை, எய்த - அடைந்து, இரங்கிட வேண்டுவது இல்லை - மனம் வருந்த வேண்டியதில்லை, பகர்ந்திடு ஈவேன் என்றான் - உடனே கூறுக தந்து விடுகின்றேன் என்று சொன்னான்.

உரைநடை:

(யானே தருவதாகப் ஏற்றுக்கொண்ட) வரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுதற்கு, நீ இவ்வளவு தாடுமாற்றமும் துன்பமும் எய்தி மனம் கலங்கியிருக்க வேண்டியதில்லை. என்மீதுள்ள பாரமானது நீங்கத்தக்க தாக (நீ விரும்பும் அவ்வரங்களை) இப்போதே கூறுக. தந்துவிடுகின்றேன் என்று வலிமை கொண்ட மனத்தை உடையவனான கைகேயியின் வஞ்சனையை உணராத தசரத மன்னன் கூறினான்.

விளக்கம்:

அடைக்கலப் பொருளை மீட்குமளவும், அதனை ஏற்றுக் கொண்டவனுக்கு இருக்கும் மனப்பாரம் போன்று தசரதனுக்கும் இருந்தது ஆதலின் வரங்களைக் கொடுத்த பின்னர் அது குறைதல் நோக்கிப் 'பாரங்கெட' என்றான்.

14. இரண்டு வரங்களினாலும் முறைபே, பரதன் நாடளவும் இராமன் காடேகவும் வேண்டும் என்று கைகேயி கேட்டல்.

ஏயவரங்க ளிரண்டி லொன்றினா லென் சேயுலகாள்வது சீதை கேள்வனொன் றாற் போய்வன மாள்வ தெனப்புகன்று நின்றாள் தீயவை யாவையினும் சிறந்த தீயாள்.

சொற்பொருள்:

தீயவையாவையினும் சிறந்த தீயாள் - கொடியவை எல்லாவற்றிலும் மிக்க கொடியவளான கைகேயி, ஏயவரங்கள் இரண்டில் ஒன்றினால் - பொருந்திய வரங்கள் இரண்டனுள் ஒன்றால், என்சேய் உலகாள்வது - என் மகனான பரதன் உலகத்தை ஆளவேண்டும், ஒன்றால் - மற்றொன்றால், சீதை கேள்வன் போய் வனம் ஆள்வது -சீதையின் கணவனான இராமன் வனத்தில் வாழ்ச் செல்லல் வேண்டும், எனப்புகன்று நின்றாள் - என்று கூறினாள்.

உரைநடை:

தீயன யாவற்றுள்ளும் மிக்க தீயவளான கைகேயி, பொருந்திய வரங்கள் இரண்டினுள்ளும் ஒன்றால் என்மகன் பரதன் நாடளவும், மற்றொன்றால் சீதையின் கணவனான இராமன் வனம் சென்று வாழவும் வேண்டும் என்று கூறினாள்.

விளக்கம்:

தீயவையாவை என்றது - நெருப்பு, யமன், நஞ்சு, பாம்பு முதலாயின. வனம் ஆள்வது என்பதனால் இராமன் நாட்டைப் பற்றிய நினைப்பின்றிப் பன்னெடுநாள் காட்டில் வாழ வேண்டும் என்று அவள் விருப்பினைக் குறித்தது.

- இது முதல் ஐந்து செய்யுட்கள் தசரதன் பட்ட துயர் நிலையைக் கூறுவன.
 - (i) தசரதன் நடுக்கம் எய்தி நாகந்தீண்டிய யானை போன்று மயங்கி வீழ்ந்தான்.

நாகம்எனும் கொடியாள் தன்நாவில் வந்த சோகவிடந் தொடரத் துணுக்க மெய்தா ஆகமடங்கலும் வெந்தழிந்த ராவின் வேகமடங்கிய வேழ மென்ன வீழ்ந்தான்.

சொற்பொருள்:

நாகம் எனும் கொடியாள் தன் - நாகபாம்பைப் போன்று கொடியவளான கைகேயியினது, நாவில் வந்த - வாயிலிருந்தும் புறப்பட்ட, சோகவிடம் தொடர - துயரத்தைத் தருகின்ற சொற்களாகிய விடம் பற்றுதலால், துணுக்கம் எய்தி - நடுநடுங்கி, ஆகமடங்கலும் வெந்து - உடல் முழுவதும் வெதும்பி, அழிந்து - சோர்ந்து, அராவின் வேகம் அடங்கிய - நாகபாம்பின் நஞ்சினால் ஆற்றல் அழிந்துபோன, வேழம் என்ன வீழ்ந்தான் - யானையைப் போன்று (நிலத்தில்) விழுந்தான்.

உரைநடை:

நாகத்தைப் போன்று கொடியவளான கைகேயியினது வாயிலிருந்து புறப்பட்ட துன்பத்தைத்தரும் சொற்களாகிய நஞ்சு பரவப்பெற்றமையினால் நடுக்கம் எய்தி, உடல் முழுவதும் அழிந்த யானையைப் போன்று தசரதன் நிலத்தில் வீழ்ந்தான்.

விளக்கம்:

நாகபாம்பின் நாவிலிருந்து வந்தவிடம் போன்றிருந்தது கைகேயியின் நாவிலிருந்து வந்த வார்த்தை, அவ்விடத்தால் மயங்கி வீழ்ந்த யானை போன்றிருந்தான் தசரத மன்னவன். உவமை அணி.

16. (ii) முதிர்ந்த வேதனையால் கொல்லுலையிற் கனல் போல நெடுமூச் செறிந்தான்.

> பூதலமுற்ற தனிற் புரண்ட மன்னன் மாதுயாத்தினை யாவர் சொல்ல வல்லார் வேதனை முற்றிட வெந்துவெந்து கொல்லன் ஊதுலையிற் கனலென்ன வெய்துயிர்த்தான்.

சொற்பொருள்:

பூதலம் உற்று - பூமியில் வீழ்ந்து, அதனிற் புரண்ட மன்னன் - அதன் மீது புரண்ட தசரத மன்னனது, மாதுயரத்தினை - பெரிய துன்பத்தின் அளவை, யாவர் சொல்ல வல்லார் - சொல்ல வல்லவர் யாவர், வேதனை முற்றிட வெந்து - துன்பம் அதிகமாகும் தோறும் மிக வெதும்பி, பொல்லன் ஊது உலையிற் கனல் என்ன - கொல்லன் ஊதுகின்ற உலைக்களத்தில் உண்டாகின்ற நெருப்பைப் போன்று, வெய்துயிர்த்தான் - வெப்பமிக்க பெருமூச்சை விடலானான்.

உரைநடை:

நிலமிசை விழுந்து எங்கும் புரண்ட மன்னவனது பெரிய துன்பத்தின் அளவைச் சொல்லுதற்கு வல்லவர் யாவர்? வேதனை அதிகப்படுதலாலே, மிகுதியும் வெதும்பி கொல்லன் ஊதுகின்ற உலையில் உண்டாகின்ற நெருப்பை போன்று சுடுமூச்செறியலானான்.

வினக்கம்:

இச் செய்யுள் கவிக் கூற்றாயமைந்தது. கொல்லுலைத் துருத்தியிலிருந்து வெளிவரும் கனற்காற்று தசரனது மூக்கிலிருந்து வெளிவரும் மூச்சுக்கு உவமையாயிற்று. உவமை அணி. வெந்து வெந்து, மிகுதியும் வெந்து என மிகுதிப் பொருளில் வந்த அடுக்கு.

17. (iii) தசரதனது ஐம்புலன்களும் பெரிய துன்பத்துள்ளாயின.

உலர்ந்தது நாவுயிரோட லுற்ற துள்ளம் புலர்ந்தது கண்கள் பொடித்த பொங்குசோரி சலந்தலை மிக்கது தக்கதென் கொலென்றென்று அலந்தலை யுற்ற வரும் புலன்களைந்தும்.

சொற்பொருள்:

நா உலர்ந்தது - நாக்கு வரண்டது, ஓடலுற்றது உயிர் -உயிர் நீங்கத் தொடங்கிற்று, உள்ளம் புலர்ந்தது - மணம் வரட்சியுற்றது, கண்கள் பொங்குசோரி பொடித்த - கண்கள் மிகுந்த இரத்தத்தைச் சுரந்து நின்றன, கலம் தலை மிக்கது - கவலை மிகுந்தது, அரும்புலன் ஐந்தும் - அரிய புலன்கள் ஐந்தும், தக்கது என் என்று - செய்யக் கூடியதுஎன்ன என்று எண்ணி எண்ணி அலம் தலையுற்ற - பேரிடருள் மூழ்கின.

உரைநடை:

நாவரண்டது உயிர் நீங்கத் தொடங்கிற்று. மனமும் வரட்சியுற்றது. கண்கள் மிகுதியும் இரத்தத்தைச் சொரிந்து நின்றன. கவலை மிகுந்தது செய்வதென்னென்று நினைந்து ஐம்புலன்களும் சஞ்சலத்துள் மூழ்கின.

விளக்கம்:

மன்னனது துன்பத்தைப் பொதுவே கூறிவந்த கவிஞர் அவனது உறுப்புக்கள் பட்ட நிலையை இதனால் விளக்குகின்றார். துன்பத்தோடு கைகேயிபால் கோபமும் மீதுர்தலால் கண்கள் பொங்குசோரி பொடிந்தன. , துன்பமும் கோபமும் ஆகிய சுவைகள் அவனிடம் கலந்து தோன்றின.

18. (iv) துயரத்தோடு கோபமும் கலக்கவே கைகேயியிணைப் பிடித்து மோதுதற்கும் எண்ணுகிறான்.

மேவி நிலத்தில் நிற்கும் விம்மும் வீழும் ஓவியம் ஒப்ப உயிர்ப்படங்கி யோயும் பாவியை யுற்றெதிர் பற்றி எற்ற எண்ணும் ஆவி பதைப்ப அலக்கண்ணெய்தி நின்றான்.

சொற்பொருள்:

ஆவி பதைப்ப - உயிர் துடிக்கும்படி, அலக்கண் எய்தி நின்றான் - பெரும் துன்பம் அடைந்து நின்ற தசரத மன்னன், மேவி நிலத்தில் நிற்கும் - எழுந்து நிலத்திலே நிற்பான், விம்மும் - விம்மி அழுவான், வீழும் - மீண்டும் நிலத்தில் விழுவான், ஓவியம் ஒப்ப - சித்திரத்தைப் போன்று, உயிர்ப்பிடங்கி - மூச்சொடுங்கி, ஓயும் - செயலற்றுப்போவான், பாவியை எதிர் உற்றுப் பற்ற எண்ணும் - பாவச் செயலை உடையவளாகிய கைகேயியை எதிரே சென்று பிடித்து மோதுதற்கு எண்ணுவான்.

உரைநடை:

உயிர் பதைத்துத் துன்பம் கொண்டு நின்ற மன்னவன் ஒருவாறு நிலத்தில் எழுந்து நிற்பான். விம்மி அழுவான். மீண்டும் விழுவான். சித்திரத்தை ஒத்துச் செயலற்று மூச்சடக்கி நிற்பான். பாவியாகிய கைகேயியினை எதிர் கொண்டு பிடித்து மோதுதற்கும் எண்ணுவான்.

விளக்கம்:

தசரத மன்னனிடத்து. மேவி நிலத்தில் நிற்றல், விம்முதல், வீழ்தல் முதலிய பல தொழில்கள் ஒருங்கு நிகழ்ந்தனவாகக் கூறியிருத்தல் கூட்டணியின் பாற்படும்.

(v) பெண் பழிக்கு நாணதலால் அவனை ஒன்றும் செய்யாது மேலும் துன்பப்படுவான்.

பெண்ணென உற்றபெரும் பழிக்கு நாணும் உண்ணிறை வெப் பொடுயிர்த்துயிர்த் துலாவும் கண்ணிலனொப்ப வயர்க்கும் வன்கைவேல் வெம் புண்ணுழைகிற்க உழைக்குமானை போல் வான்.

சொற்பொருள்:

வன்கை வேல் - வலிய கைகளிலிருந்து விடப்பட்ட வேலாயுதமானது, வெம்புண் நுழைநிற்க - கொடிய புண்ணில் நுழைவதினால் உழைக்கும் ஆனை போல்வான் - வருந்துகின்ற யானையை ஒத்தவனாகிய தசரதன், பெண்ணென உற்ற பெரும் பழிக்கு நாணும் - பெண்ணாக அவளிருப்பதானால் (பற்றி எற்றுவதினால்) வரக்கூடிய பெரிய பழியை நினைந்து வெட்கப்படுவான், உள்நிறை வெப்பமொடு - உள்ளே நிறைந்த வெம்மையோடு, உயிர்த்து உயிர்த்து - பெருமூச்சை விட்டுக்கொண்டே, உலாவும் - அலைந்து திரிவான், கண்ணிலன் ஒப்ப - கண்ணில்லாதவனைப் போன்று, அயர்க்கும் -சோர்ந்து விழுவான்.

உரைநடை:

வலிய கையினால் எறியப்பட்டவேல் பெரிய புண்ணிலே நுழைவதனால் வருந்துகின்ற ஆனையைப் போன்றவனாகிய தசரதமன்னன் அவளைப் பற்றி எற்றுதலால் வரக்கூடிய பெரிய பழியை நினைந்து வெட்கப்படுவான். உள்ளே நிறைந்த வெப்பத்தோடு கூடிய பெருமூச்சுக்களை விட்டுக்கொண்டே அலைந்து திரிவான். கண்களை இழந்தவனைப் போன்று வருந்துவான்.

விளக்கம்:

பெண் கொலைக்கு மன்னன் பயந்தான் என்க. உறும் பழியை உற்றபழி என்று இறந்த காலத்தாற் கூறியது தெளிவுபற்றியாகும்

20. தசரதனது துபர்கண்டு அனைத்தும்நிலைகலங்கிப போதும் கைகேயி சிநிதும் தளராதிருத்தல்.

கம்ப நெடுங்களி யானையன்ன மன்னன் வெம்பி விழுந்தழும் விம்மல் கண்டு வெய்துற்று உம்பர் நடுங்கின ரூழி பேர்வதொத்து அம்பன கண்ணவள் உள்ளமன்ன தேயால்.

சொற்பொருள்:

கம்பநெடுங்களியானை அன்னமன்னன் - தூணிற் கட்டப்பட்ட மிக்க மதம் பொருந்திய யானையை ஒத்த தசரதன், வெம்பி விழுந்தழும் - மனம் வெதும்பி நிலத்தில் வீழ்ந்து அழுகின்ற, விம்மல் கண்டு கலக்கத்தைப் பார்த்து. வெய்துற்று - துயரம் கொண்டு,உம்பர் நடுங்கினர் - தேவர்கள் நடுநடுங்கினார்கள், ஊழிபேர்வது ஒத்தது - (யுகமுடிவில் ஏற்படும்) உலகப் பேரழிவு வந்ததைப் போன்றது, அம்பன கண்ணவன் உள்ளம் - (ஆயினும்) அம்பைப் போன்ற கூரிய கண்களை உடையவளான கைகேயியினது மனம் மட்டும், அன்னதே -(மாறுபாடின்றி) முன்பிருந்தவாறே இருந்தது, ஆல் - அசை.

உரைநடை:

தூணிற் கட்டப்பட்ட மதயானையை ஒத்த மன்னனாகிய தசரதன் மனம் வெதும்பி நிலத்தில் வீழ்ந்து அழுகின்ற பெருங் கலக்கத்தைக் கண்டு துன்புற்றுத் தேவர்கள் நடுநடுங்கினர். (யுகம் முடிவிலேற்படும்) உலகப் பேரழிவு தோன்றியதை ஒத்தது. ஆயினும் அம்பினை ஒத்த கூரிய கண்களை உடையவளான கைகேயியினது மனம்மட்டும், மாறுபடாது முன்போலவே இருந்தது.

விளக்கம்:

கைகேயியின் சொல்லிற்கு என்றுமே கட்டுப்பட்டு நடந்தவனாதலால் கம்பத்திற் கட்டுப்பட்ட நெடுங்களியானையை ஒத்த மன்னவன் என்றார். உலக முற்றும் கொண்ட பெருவருத்தம் ஊழிபேர்வதை ஒத்திருந்தது. கம்பநெடுங்களியானை என்பதற்குக் கட்டுத்தறியை முறிக்க வல்ல மதயானை என்றும் கூறுவர்.

கவிக்கூற்று வஞ்சனையின் உருவமேயான கைகேயியின் மனம் இவற்றால் இளகாமை வெட்கப்படத்தக்கதாகும்.

அஞ்சவளையன தல்லல் கண்டும் உள்ளம் நஞ்சிலள் நாணில ளென்ன நாணமாமால் வஞ்சனை பண்டு மடந்தைவேடம் என்றே தஞ்சென மாதரை யுள்ளலார்கள் தக்ககோர்.

சொற்பொருள்:

ஐயனது அல்லல் கண்டும் - தன் கணவனது (இத்தகைய) பேரிடரினைக் கண்டும், அஞ்சலள் - (கைகேயி) மனம் பயந்தாளில்லை, உள்ளம் நஞ்சிலள் - மனம் இளகினாளில்லை, நாண் இலள் -(தன்நிலைமைக்காக) வெட்கப்பட்டாளில்லை,என்ன - என்று சொல்லுதல், நாணம் ஆம் (சொல்லுகிற நமக்குக்கூட) நாணத்தைத் தருவதாகும், தக்கோர் - பெரியோர், பண்டு - முன்பு, வஞ்சனை - சூழ்ச்சித் தன்மையானது, மடந்தை வேடம் என்றே - பெண்ணுருவத்தில் உள்ளது என்பதனாலேயே, மாதரை - பெண்களை, தஞ்சு என - தஞ்சம் என்று, உள்ளலார் - நினையாராயினர்.

உரைநடை:

தன் கணவனது துன்பநிலை கண்டும் கைகேயி பயந்தாளில்லை. மனம் இளகினாளில்லை. சிறிதும் நாணம் கொண்டாளுமில்லை. இதனைச் சொல்லுதலே நமக்கு வெட்கத்தைத் தருவதாகும். பெரியோர் முற்காலத்தில் இருந்தே சூழ்ச்சித் தன்மைதான் பெண்ணுருக் கொண்டு வந்துள்ளது என்பதை அறிந்தே பெண்களை ஒருபோதும் தஞ்சம் புக நினையாராயினார்.

விளக்கம்:

கணவன் துயருக்கு இளகாத ஒரு மனைவியின் செயல்களைப்பற்றிக் கூறுவதே நமக்கு வெட்கமாகின்றது என்று கவிஞர் கைகேயியின் கொடுமையை எடுத்துக் கூறுகின்றார். நஞ்சு - நைந்து என்ற சொல்லினதும், தஞ்சு - தஞ்சம் என்பதனதும் விகாரமாம்.

22. மனம்மாதுடக்கரணம்என்னவென்து தசுதன்வினவுதல்

இந்நிலை நின்றவள் தன்னை எய்த நோக்கி நெய்ந்நிலை வேலவனீதி சைத்த துண்டோ பொய்ந்நிலை யோர்கள் புணர்த்த வஞ்சமுண்டோ அந்நிலை சொல்லென தாணையுண்மை என்றான்.

சொற்பொருள்:

இந்நிலை நின்றவள் தன்னை - இந்நிலையில் நின்றவளை, எய்த நோக்கி - நன்கு பார்த்து, நெய்நிலைவேலவன் - நெய் பூசப்பட்ட வலிய வேலாயுதத்தையுடைய தசரத மன்னன், நீ திசைத்ததுண்டோ -நீ திகைப்படைந்ததுண்டோ, பொய் நிலையோர்கள் புணர்த்த வஞ்சமுண்டோ - பொய்மையாளர்கள் உனக்குக் கூறிய வஞ்சனைகள் உளவாமோ? அந்நிலை உண்மை - அதன் உண்மையை, எனது ஆணை (உன் கணவனாகிய) என்மேல் ஆணையாகக் (கேட்கிறேன்), சொல் என்றான் - கூறுக என்றான்.

உரைநடை:

இவ்வாறு விடாப்பிடியாக நின்ற கைகேயியை நெய்தடவப்பெற்ற வேலை ஏந்தியவனான தசரதன் நன்கு பார்த்து நீ திகைப்படைந்தது உண்டோ? பொய்மையாளர் உனக்கு எடுத்துக் கூறிய வஞ்சனைகள் உளவாமோ? அதன் உண்மையை என்மேல் ஆணையாகக் கேட்கிறேன் கூறுவாயாக.

விளக்கம்:

கைகேயி தன் பேரன்<mark>பிற்கு</mark>ப் பாத்திரமான மகனான இராமனைக் காட்டிற்கு அனுட்பத் துணிந்தது, திகைப்படைந்தமையினால் ஏற்படக் கூடியதன்றி ஆகாது என மன்னன் கருதினமையால் 'நீ திகைத்த துண்டோ' என்றுன்.

23. கைகேபிற்றைப்ப மற்றொழ்

திசைத்ததுமில்லை எனக்கு வந்து தீயோர் இசைத்ததுமில்லை முனீந்த விவ்வரங்கள் சூசைப் பரியோய் தரினின்று கொள்வெனன்றேல் வசைப்பொருள் நின்வயினிற்க மாள்வ னென்றாள்.

சொற்பொருள்:

(அதுகேட்ட கைகேயி) சூசைப்பரியோய் - கடிவாளமணிந்த கு திரையுடைய மன் னனே! திசைத் ததுமில் லை - நான் திகைப்படைந்ததுமில்லை, எனக்குத் தீயோர் வந்து இசைத்ததுமில்லை என்னிடம் கொடியோர்கள் யாவரேனும் வந்து வஞ்சனை கூறியதும் இல்லை, முன் ஈந்த இவ்வரங்கள் - முன்னே தருவதாக ஒப்புக்கொண்ட இந்த வரங்களை, இன்று தரின் - இப்போது தந்தால், கொள்வேன் -பெற்றுக் கொள்ளுவேன், அன்றேல் - அவ்வாறு தர மறுப்பின், நின்வயின் வசைப்பொருள் நிற்ப - உன்பால் பழிச்சொல் நிலைக்குமாறு, மாள்வேன் என்றாள் - இறந்து படுவேன் என்று கூறினாள்.

உரைநடை:

அதுகேட்ட கைகேயி கடிவாளம் பூட்டிய குதிரையையுடைய மன்னவனே! (நான்) திகைப்படையவுமில்லை; கொடியோர் யாரும் என்னிடம் வந்து வஞ்சனை செய்யச் சொன்னதுமில்லை; முன்பு நீ தருவதாகச் சொன்ன இந்த வரங்களை இன்று தருவாய் ஆயின் பெற்றுக் கொள்ளுவேன் அன்றி மறுப்பாயாயின் பழிச் சொல் உன்பால் என்றும் நிற்கத்தக்கதாக இறந்து படுவேன் என்று கூறினாள்.

விளக்கம்:

திகைத் தாயோ, அன் றி யாரும் வஞ் சனையான ஆலோசனைகளை உனக்குச் சொல்லி தந்தார்களோ என்று மன்னவன் கேட்டதிலிருந்து அவ்வரங்களைக் கொடுத்தல் மன்னனுக்குச் சம்மதம் இல்லை என்பதைக் கண்டாளாதலின் 'வரங்களைக் கொடுத்தால் பெறுவேன் தராவிட்டால் மாய்வேன்' என்றாள். அப்படித் தான் இறந்தால் தசரதன் சொன்ன சொற் தவறியவனாகக் கைகேயி இறந்து விட்டாள் என்னும் வசைச் சொல் நிலையாக நிற்கும் என்பதை உணர்த்தும் வகையில் மன்னன் வரங்களைக் கொடுத்தற்கு மறுக்க முடியாமையையும் கைகேயி சாதுரியமாக உணர்த்துகின்றாள்.

24. தசரதன் அது கேட்டு மூர்ச்சீத்து விழல்

இந்த நெடுஞ்சொலவ் வேழைகூறும் முன்னே வெந்த கொடும் புண்ணில் வேனுழைந்ததொப்பச் சிந்தை திரிந்துதிகைத் தயர்ந்து வீழ்ந்தான் மைந்தனலா துயிர் வேறிலாத மன்னன்.

சொற்பொருள்:

மைந்தன் அலாது உயிர் வேறிலாத மன்னன் - மகனாகிய இராமனையன்றித் தனக்கு உயிர் வேறாக இல்லாதவனாகிய தசரத மன்னவன், அவ் ஏழை - அந்த நொய்யாளாகிய கைகேயி, இந்த நெடுஞ் சொல் - இந்தப் பெரிய வார்த்தைகளை, கூறும் முன்னே -சொல்லுதற்கு முன்பே, வெந்த கொடம் புண்ணில் - சுடப்பட்டிருந்த கொடிய புண்ணிலே, வேல் நுழைந்தது ஒப்ப - வேல் பாய்ந்தாற் போன்று, சிந்தை திரிந்து - மனம் கழன்று, திகைத்து - மயங்கி, அயர்ந்து வீழ்ந்தான் - அயர்ந்து விழலானான்.

உரைநடை:

தன் மைந்தனாகிய இராமனையன்றி வேறோர் உயிர் இல்லாதவனாகிய தசரத மன்னன், இந்தப் பெரிய வார்த்தைகளைக்

கைகேயி கூறக் கேட்டதும் சூடுபட்ட புண்ணினுள் வேற்படை புகுந்தது போன்று வருந்தி மனம் சுழன்று மயக்கமடைந்து சோர்ந்து விழலானான்.

விளக்கம்:

முன் னரே வருந் தியிருந் த மன் னனுக் கு, அவளது இவ்வார்த்தைகள் மேலும் துன்பத்தைப் பெருக்கின என்பதை வெந்த புண்ணுள் வேல் நுழைந்தாலொப்ப என்ற உவமையால் விளக்கினார். ஏழை அறிவில்லாத பெண் என்றவாறு.

- இது முதல் மூன்று பாடல்கள் தசரத மன்னன், மேலும்
 உந்ந துன்பத்தைக் கூழுவன.
- (i) அறம் கொடிதாயிற்றே என்று மெய்தன்னாடல்.

ஆகொடி யோயெனும் ஆவிகாலு மந்தோ ஓ கொடிதே யற மென்னு முண்மை யொன்றுஞ் சாக வெனாவெழு மெய்தளாடி வீழும் மாகமும் நாகமும் மண்ணும் வென்றவாளான்.

சொற்பொருள்:

மாகமும் - மேலுலகத்தையும், நாகமும் - நாக (கீழ்) உலகத்தையும், மண்ணும் வென்ற வாளான் - (நடுவணதாகிய) இப் பூவுலகத்தையும் வெற்றி கொண்ட வாட்படையையுடைய மன்னவன், ஆ கொடியாய் எனும் ஐயோ! ஓ கொடியவளே என்பான், ஆவிகாலும்-பெருமூச்சு விடுவான், அந்தோ! ஓ கொடிதே அறம் என்னும்– ஐயையோ தருமம் இவ்வாறு கொடிதாயிற்றே என்பான், உண்மை ஒன்றும் சாகஎன எழும் - உண்மை என்பது அழிவதாக என்று சொல்லிக் கொண்டே எழுவான், மெய்தளாடி வீழும் - உடம்பு தள்ளாட்ட முற்று வீழ்வான்.

உரைநடை:

விண்ணுலகு, பாதாள உலகு, மண்ணுலகு ஆகிய மூன்றையும் வெற்றி கொண்டவனாகிய தசரத மன்னன் ஆ கொடியவளே என்பான். பெருமூச்செறிவான் ஐயையோ அறம் இவ்வாறு கொடியதாயிற்றே என்பான். உண்மை என்பது அழிவதாக என்று சொல்லி எழுவான். (ஆனால் இயலாதவனாய்) உடம்பு தள்ளாடி வீழ்வான்.

விளக்கம்:

வாட்படையால் வெல்வதெனின் மூவுலகத்தையும் வென்ற வீரனான தசரதனுக்கு அது மிக்க இலகுவானதேயாம் என்பதையும் உண்மையினின்றும் தவறக் கூடாது என்ற எண்ணத்தினையே கொண்டவன் ஆதலால் இவ்வாறு அவளை வெல்ல முடியாது வருந்துகின்றான் என்பதையும் கவிஞர் இப்பாடலால் உணர வைத்தார். இது முதல் மூன்று செய்யுள்களின் ஈற்றடிகளாலும் தசரதனது வீரச் சிறப்பு நயம் பெறக் காட்டப்படுகின்றதை நோக்குக.

26. (ii) பெண் குலத்தையே அழிப்பேனாக என்று எழல்

நாரியரில்லை யிஞ்ஞால மெங்கு மென்னக் கூரிய வாள்கொடு கொன்று நீக்கியானும் பூரிய ரெண்ணிடை வீழ்வனென்று பொங்கும் வீரியர் வீரம் விழுங்கி நின்ற வேலான்.

சொற்பொருள்:

வீரியர் வீரம் விழுங்கி நின்றவேலான் - பெரிய வீரர்களுடைய வீரத்தையெல்லாம் மேம்பட்டு நின்ற வேற்படையுடைய தசரதன், இஞ்ஞாலம் எங்கும் இந்த உலகம் முற்றிலும், நாரியர் இல்லை என்ன — பெண்களே இல்லை என்னும்படி, கூரிய வாள்கொடு -கூரியவாளினால், கொன்று நீக்கி — கொன்று தள்ளிவிட்டு யானும், பூரியர் என்ன இடை — கீழ் மக்களது வரிசையில், வீழ்வேன் என்று — வீழ்ந்து விடுவேன் என்று, பொங்கும் - சீறி எழுவான்.

உரைநடை:

பெரு வீரர்களது வீரத்தையும் மேம்பட்டு நின்ற வேற்படையையுடையவனான தசரதன் இவ்வுலகெங்கும் பெண்களே இல்லை என்று சொல்லும்படியாக கூர்மையுடைய வாளால் பெண்கள் அனைவரையும் கொன்று, நானும் கீழ் மக்களது வரிசையில் சேர்வேனாக என்று கோபித்தெழுவான்.

விளக்கம்:

தசரதனுக்குக் கைகேயியினால் உண்டான துன்பமானது பெண்குல முழுவதிலுமே வெறுப்பை மூட்டியது என்க. வீரர்களை வென்ற பெருவீரனுக்கு எல்லாப் பெண்களையும் கொல்ல வேண்டும்மென்ற கோழைத்தனமான எண்ணத்தை அவனுக்குற்ற பெரும் துன்பம் உண்டாக்கிற்று.

27. தனது துன்ப மேலீட்டால் உண்மை பேசுவதே குந்நமாகும் எனப் புழங்குதல்.

கையொடு கைகள் புடைக்கும் வாய் கடிக்கும் மெய்யுரை குற்றமெனப் புழுங்கி விம்மும் நெய்யெரி யுற்றேன நெஞ்சழிந்து சோரும் வையக முற்றும் நடந்த வாய்மை மன்னன்.

சொற்பொருள்:

வையக முற்றும் நடந்த - உலகம் முழுவதும் பரந்த வாய்மை மன்னன் - வாய்மையால் புகழ் பெற்றவனான தசரத மன்னன். கையோடு கைகள் புடைக்கும் - தன் கையோடு கையை மோதுவான். வாய் கடிக்கும் - வாயினை (உதட்டினையும் பற்களையும்) கடித்துக் கொள்வான், மெய்யுரை குற்றம் என - உண்மை பேசுதலே குற்றமான செயலாக இருக்கிறதென்று, புழுங்கி விம்மும் - மனம் புழுங்கி வருந்துவான், நெய் எரி உற்றேன - நெய்யில் நெருப்புச் சேர்ந்தாற் போல, நெஞ்சு அழிந்து - மனம் உருகி, சோரும் - சோர்வான்.

உரைநடை:

வாய்மையால் உலகம் முழுவதும் பரந்த புகழை உடைய மன்னனான தசரதன் தன் கைகளை ஒன்றோடொன்று மோதுவான். வாயினைக் கடித்துக் கொள்வான். வாய்மை பேசுதலை ஒரு குற்றமான செயலாகுமென்று மனம் புழுங்கி வருந்துவான். நெய்யினை நெருப்பிலே ஊற்றினாலொப்பப் பெரும் துன்பத்தால் மனம் உடைந்து சோர்வான் ஆனான்.

விளக்கம்:

தசரதன் வாய்மையாற் புகழ் பெற்றவன், வாய்மையிற் தவறாது இருக்க வேண்டும் என்ற அவனது கருத்து பெருந் துன்பத்துள் அவனை ஆக்கிய காரணத்தாலே தான் "மெய்யுரை குற்றம்" என்று உண்மையை வெறுத்துப் பேசலானான். வாய் கடிக்கும் என்பது உதட்டைக் கடித்தலையும், பல்லைக் கடித்தலையும் குறித்து நின்றமையால் வாய் முதலாகுபெயராகும்.

28. வருந்திய தசரதன் அவளை இரந்தாவது பார்ப்போம் எனல்

ஒறுப்பினுமந் தரமுண்மை யொன்று மோவா இறுப்பினு மந்தரமென்று வாய்மை மன்னன் பொறுப்பினு மிந்நிலை போகிலாளை வாளல் இறுப்பினுமாவ திரப்ப தென் றெழுந்தான்.

சொற்பொருள்:

வாய்மை மன்னன் - சத்தியந் தவநாத தசரத மன்னன், உண்மை ஒன்றும் ஓவா - உண்மையைச் சிறிதும் பாதுகாவாமல், ஒறுப்பினும் - இவளைத் தண்டித்தாலும், அந்தரம் - தீமையாகும், இறுப்பினும் (இவள் கேட்டபடியே) கொடுத்து விட்டாலும், என்று -என நினைந்து, பொறுப்பினும் (இவளால் வந்த) துன்பங்களை யான் அடைந்த போதிலும், இந்நிலை போகிலாளை இறுப்பினும் - வாளாற் கொல்லுவதிலும் பார்க்க, இரப்பது - இவளை இரந்து கேட்டு நிற்றலே, ஆவது - பயன் தருவதாகும். என்றெழுந்தான் - என்று சொல்லிக் கொண்டு எழுந்தான்.

உரைநடை:

உண்மையிற் தவநூத மன்னவன் (யான் கூறிய) உண்மையுரையைச் சிறிதும் பாதுகாவாது இவளைத் தண்டித்தாலும் தீமை. அவள் கேட்டபடியே வரங்களைக் கொடுத்துவிட்டாலும் தீமையாகும். என்று நினைந்து யான் எவ்வூறு துன்பமுற்றாலும் தன்னிலையினின்றும் மாறுபடாத இவனை வாளாற் கொல்லுதலிலும் பார்க்க, இரந்து கேட்டு நிற்றலே பயன் தருவதாகும் என்று எண்ணியவனாய் எழுந்து நின்றான்.

விளக்கம்

ஒறுத்தல், இறுத்தல், பொறுத்தல் யாவும் அந்தரமாவதால் இரத்தலே மேலென்று மன்னவன் எழுந்தான் என்க. உண்மையிற் தவறாத மன்னனது நிலையைச் செய்யுள்தோறும் கவிஞர் குறிப்பிடுவது எல்லாத் துன்பத்துக்கும் இவளை ஆளாக்கிற்று என்பதைக் காட்டி அவனது சிறப்பை உணர்த்துவதாகும்.

29. பொறுமையே மேலென்று கருத்தித் தசரதன் கைகேயியினது கால்மேல் வீழ்ந்தான்.

கோன்மேற் கொண்டும்குற்ற மகற்றக்குறிகொண்டார் போன்மே லுற்றதுண்டெனி னன்றாம் பொறை என்னாக் கான் மேல் வீழ்ந்தான் கந்து கொல் யானைக் களிமன்னர் மேன் மேல் வந்து முந்தி வணங்கி மிடைதாளன்.

சொற்பொருள்:

கந்து கொல் யானைக் களி மன்னர் - சுட்டுத் தறியை முறிக்கின்ற யானைகளையுடைய செருக்கு மிக்க அரசர்கள். மேல் மேல் வந்து முந்தி வணங்கி - ஒருவர் முன்னோருவர் முற்பட்டு முந்திச் சென்று வணங்கி, மிடைதாளான் - நெருக்குகின்ற பாதங்களையுடையவனான தசரதன், கோல் மேல் கொண்டும் - செங்கோலை மேற்கொண்டு, குற்றம் அகற்ற - குற்றங்களை நீக்குவதற்கு, குறிகொண்டார் போல் - கருத்தூன்றி நிற்பாரைப் போல, மேல் உற்றது உண்டெனின் - இனிமேல் யாதேனும் நன்மை வரக்கூடுமாயின், பொறை நன்றாம் என்னா - பொறுமையைக் கடைப்பித்தல் நல்லதாகும் என்று எண்ணி, கால் மேல் வீழ்ந்தான் - (கைகேயியினது) கால்களில் விழுந்து பணிந்தான்.

உரைநடை:

கட்டுத் தறியை முறிக்கின்ற யானைச் சேனைகளையுடைய வீர மன்னர்கள் ஒருவரை ஒருவர் முற்பட்டுச் சென்று முந்தி வணங்கி நெருக்குகின்ற பாதங்களையுடையவனான தசரத மன்னன் செங்கோலை மேற்கொண்டு குற்றங்களை அகற்றுதலிற் கருத்தூன்றிய (மன்னவர்களைப் போன்று மேற்கொண்டு நற்பயன் யாதும் உண்டானால் பொறுமையை மேற்கொள்ளுவதே பொருந்துவதாகும் என்று நினைந்தவனாய்க் கைகேயியின்) கால்களில் வீழ்ந்தான்.

விளக்கம்:

வீரர்களெல்லாரும் நான் முந்தி நீ முந்தி என்று வீழ்ந்து வணங்குகின்ற கால்களையுடைய தசரத மன்னன் ஒரு பெண்ணின் கால்களிலே வீழ்கின்றான். இச்செயலால் தசரதன் தாம் எவ்வாறு மேம்பட்டோராயிருந்தபோதிலும் தமது செங்கோலிற் சிறிது குற்றமும் வருதல் கூடாதே என்பதற்காக, மற்றோரைப் பணிந்தும் நிற்கும் மன்னரைப் போன்றிருந்தான் என்பதாம். உவமை அணி. கோல் - செங்கோல், அது நீதி தவறாத ஆட்சியைக் குறிப்பது;

- இது முதல் நான்கு செய்யுட்கள் தசரதன் கைகேயியை இரந்து நிற்பதைக் கூறுவன.
- (i) 'பரதன் நாட்டை ஏற்கமாட்டான்; ஏற்றாலம் நாடு அதை ஒப்புக் கொள்ளாது. வீண் பழிக்கு நீ ஆனாகாதே'

கொள்ளா னின்சேயிவ்வர சன்னான் கொண்டாலும் நள்ளாதிந்த நானிலம் ஞாலம் தனிலென்றும் உள்ளாரெல்லாம் ஓதஉவக்கும் புகழ்கொள்ளாய் எள்ளா நிற்கும்வன்பழி கொண்டென் பயனென்றான்.

சொற்பொருள்:

நின் சேய் - உனது மகனான பரதன், இவ்வரசு கொள்ளான் - இந்த அரசாட்சியை (நீ கொடுத்தாலும்) ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான், அன்னான் கொண்டாலும் - அவன் ஏற்றுக் கொண்டாலும், இந்த நானிலம் நள்ளாது - இந்த உலகத்தில் உள்ளவர்கள் அதனை (ஒப்புக் கொள்ளுதற்கு) விரும்பமாட்டார்கள். என்றும் - (ஆதலால் நீ) எக்காலத்தும், ஞாலம் தனில் உள்ளார் எலாம் - இப் பூவுலகில் உள்ள அனைவரும், ஓத உவக்கும் புகழ் கொள்ளாய் - சொல்லுதற்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவதான புகழ் மொழியை அடையவும் மாட்டாய், எள்ளா நிற்கும் - (உலகோர்) நிந்திக்கின்ற, வன்மொழி கொண்டு - கொடிய பழியை அடைவதனால், என் பயன் என்றான் - (உனக்கு) என்ன பயன் உண்டாகும் என்று கூறினான்.

உரைநடை:

உனது மகனான பரதன் இந்த அரசாட்சியை (நீ கொடுத்தாலும்) ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான் (அப்படி அவன்) ஏற்றுக் கொண்டாலும் இந்த உலகில் உள்ளோர் அதனை அங்கீகரிக்கமாட்டார் எப்போதும் இப் பூவுலகிலே உள்ளோரனைவரும் சொல்லும்போது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற நன் புகழை நீ (இதனால்) அடையவும் மாட்டாய். உலகோர் இகழ்ந்து கூறுவதான கொடிய பழியை ஏற்றுக் கொள்வதனால் நீ பெறக் கூடிய பிரயோசனம் என்ன இருக்கின்றது என்றான்.

விளக்கம்:

நீ கேட்டுப் பெற்றாலும் உன்மகன் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளான் ஆதலாலும், அவன் ஏற்றுக் கொண்டாலும் கூட உலகத்தவர் அதனை ஒப்புக் கொள்ள மாட்டாராதலாலும் நீ இராச்சியத்தை வேண்டி நிற்பதால் பழியேயன்றிப் புகழ்வராது என்றான். தசரதன் முடி மன்னனாக இருந்தபோதிலும் குடிமக்களின் கருத்துக்கு ஏற்பவே நாட்டை ஆண்டிக்கின்றான் என்ற சிறப்பை 'நள்ளாதிந்த நானிலம்' என்பதனாற் பெறவைத்தார். நானிலம், ஞாலம் என்பன மக்களைக் குறித்து நிற்பதால் இடவாகுபெயர்ச் சொற்களாம்.

31. (i) 'விண்ணம் மண்ணம் ஏற்காத செயல் இது'

வானோர் கொள்ளார் மண்ணவருய்யா ரினி மற்றென் ஏனோர் செய்கை யாரொடு நீயிவ் வரசாள்வாய் யானே சொல்லக் கொள்ள விசைந்தான் முறையாலே தானே நல்குமுன் மகனுக்குத் தரையென்றான்.

கைகேயி குழ்விண்ணிப்படலம் நூல்கம்

சொற்பொருள்:

வானோர் கொள்ளார் - (இராமன் காடேகவும் பரதன் நாடாளவும் செய்தலை) விண்ணுலகோர் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார். மண்ணவருய்யார் - இவ்வுலகத்தாரும் (இராமன் பிரிந்தால்) உயிர் வாழமாட்டார். இனி ஏனார் செய்கை என் - இனி மற்றைய உலகினர் (பாதாளலோகத்திலுள்ளார்) செய்வதைப் பற்றிக் கூறவேண்டுமோ. (ஆதலால்) நீ யாரோடு அரசாள்வாய் -TÉ எவரோடிருந்து இந்த சொல்லக் கொள்ள இராச்சியத்தை ஆளப்போகின்றாய். யானே இசைந்தான் - நான் (அரசை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு) சொன்னதினாலேயே இதனை ஏற்பதற்கு ஒத்துக் கொண்ட இராமன், முறையால் தானே ஒழுங்கின்படி 2_ன் மகனுக்கும் நல்கும் கரை பரதனுக்கும் அரசைக்கொடுப்பான் என்றான்.

உரைநடை:

(இச் செயலை) விண்ணவரும் சரியென்று ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார். உலகோரும் (இராமன் பிரிந்தால்) உயிர் வாழமாட்டார். மற்றைய (பாதாள) உலகத்தார் செயலைப் பற்றியும் இனிக் கூறவேண்டியதில்லை. (ஆதலால்) இனி நீ இந்த இராச்சியத்தை யாரோடிருந்து ஆளப் போகின்றாய். யான் சொன்னபடியாலேயே இதனை ஏற்றுக்கொள்ள இசைந்தவனான இராமன் தானே முறைப்படியே உன் மகனுக்கும் இப் பூமியைக் கொடுப்பான் என்று கூறினான்.

விளக்கம்:

இராச் சியத் தை முதற் பாட்டில் பரதனே தசரதன் இராமனைக் மறுத்துவிடுவானென்று கூறிய அனுப்பாது செய்தலேதான் இன்றியமையாததாக வேண்டுவதால், இப்பாடலில் அதனை மட்டும் வலியுறுத்தும் ஏதுக்களைக் கூறுகின்றான். தேவர் ஏற்கார். மண்ணவர் மாய்வர் என்று கூறியதனாலே, மூவுலகினுள் மந்நைய ஒன்றான பாதாள உலகினரும் இதனை ஒவ்வார் என்றனன். மண்ணவர் என்பது மண்ணுலகத்து நல்லோரைக் குறிப்பது. "உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாற்றே" ஆகும். அன்றியும், அவரே எல்லா நற்குணங்களும் நிறைந்த இராமன் காடு செல்வதைச் சகியாது இறப்பாராதலின் என்க. இராமன் தந்தையிட்ட கட்டளையால் அரசை ஏற்று கொண்டானேயன்றி, உண்மையில் அரசனனாவதை அவன் விரும்பவில்லையாதலின், நின் மகனுக்குத் தானே உவந்து அதைக் கொடுப்பான் என்றானாம்.

32. (iii) 'என்னயிரை வேண்டுமானாலம் கொள், இராமனைக் காட்டுக்கு அனப்ப வேண்டும் என்பதை மட்டும் வீட்டுவீடு' என்று தசரதன் வேண்டுதல்.

> கண்ணே வேண்டுமென்னினு மீயக் கடவேனென் உண்ணோராவி வேண்டினுமின்றே உனதன்றோ பெண்ணே வண்மைக் கைகயன் மானே பெறுவாயேல் மண்ணே கொள் நீ மற்றைய தொன்றும் மற என்றான்.

சொற்பொருள்:

பெண்ணே! வண்மைக் கைகயன் மானே - கேட்போர்க்கு இல்லை என்னாது கொடுப்பவனாகிய கேகய மன்னனது மான் போன்ற மகளே, கண்ணே வேண்டுமெனினும் - எனது கண்களையே நீ வேண்டினாலும், ஈயக் கடவேன் - கொடுத்து விடுகின்றேன், என் உள் நேர் ஆவி - எனது உடலினுள்ளே பொருந்தியுள்ள உயிரை, வேண்டினும் இன்றே உனதன்றோ - நீ விரும்பிக் கேட்டாலும் இப்பொழுதிலிருந்து அது உனதன்றோ - நீ விரும்பிக் கேட்டாலும் இப்பொழுதிலிருந்து அது உன்னுடையதேயாகும், பெறுவாயேல் - நீ (வரங்களைப்) பெற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், மண்ணே கொள் - இராச்சியத்தைப் பெற்றுக் கொள்க. மற்றையது ஒன்றும் மற என்றான் - அடுத்ததை (இராமன் காடு செல்ல வேண்டுமென்பதை) மட்டும் மறந்து விடுதி என்று (இரந்து) கூறினான்.

உரைநடை:

பெண்ணே, கொடை வள்ளலான கேகய மன்னனது மகளே! எனது கண்களை வேண்டுமென்றாலும் தருகின்றேன், என்னுள் பொருந்தியிருக்கும் உயிரை நீ வேண்டினாலும் அது இப்போதிருந்து உன்னுடையதேயாகத் தருகின்றேன். வேண்டுமென்றால் இந்தப் பூமியைப் பெற்றுக் கொள்க; அடுத்தததை (இராமன் காடு செல்ல வேண்டுமென்பதை) மட்டும் மறந்து விடு என்று இரந்தான்.

விளக்கம்:

உன் தந்தையான கேகயன் எவர் எதைக் கேட்டாலும் இல்லை என்னாது கொடுப்பவன். அத்தகைய வள்ளற் பரம்பரையில் தோன்றியவளான நீ, உன் கணவனாகிய நான் வேண்டுவதை மறப்பது பொருத்தமா என்பது தோன்ற 'வள்ளற் கைகயன் மானே' என்றான். இராமனைக் காட்டுக்கு அணுப்புதலை என்று வாயாற் சொல்லவும் சகியான் ஆதலால் அதன்ன 'மற்றையது'என்றான். எல்லாப் பொறிகளிலும் சிறந்ததான கண் அதனிலுன் சிறந்த உயிர் ஆகியவற்றினும் இராமன் தசரதனுக்கு மேலானவனென்பது பெறப்பட்டது.

33. (i) நான் தந்த வரங்களை மறுக்கமாட்டேன் ஆனால் நான் வேண்டுவதைத் தருதல் உனது கடன்' எனல்.

வாய் தந்தேனென்றே னினியானோ அது மாற்றேன் நோய் தந்தென்னை நோவன செய்து நுவலாதே தாய் தந்தென்னத் தன்னை இரந்தாற் தழல்வெங்கட் பேய் தந்தீயும் தந்தாற் பிழையாமோ.

சொற்பொருள்::

வாய் தந்தேன் என்றேன் - வாயினாற் தந்தேன் என்று சொல்லி விட்டேன். இனியானோ அது மாற்றேன் - இனிமேல் யான் அதனை மாற்றவே மாட்டேன், நோய் தந்து - எனக்கு வருத்தத்தைக் கொடுத்து, நோவன செய்து நுவலாதே - துன்பத்தை வளர்க்கக் கூடியவற்றைச் சொல்லாதே, தழல் வெம்கண்பேய் - நெருப்புப் போன்ற வெம்மையான கண்களையுடைய பேயும், தன்னை இரந்தால் - தன்னை யாரும் இரந்து கேட்டால், தாய் தந்தென்ன - (மனம் கனிந்து) தாய் கொடுப்பதைப் போன்று, தந்தீயும் - உடனே கொடுக்கும் (ஆதலால்), இது நீ தந்தால் பிழை ஆமோ - நான் கேட்கும் இதனை நீ தருவதானால் ஏதும் பிழையுண்டாமோ (இல்லை என்றபடி).

உரைநடை:

தந்து விட்டேன் என்று வாயினாற் கூறியதை நான் மாற்றமாட்டேன். துயரத்தைத் தந்து மேலும் அதனை வளர்க்ககூடியவற்றைச் சொல்லாதே, நெருப்புப்போற் கொடிய வெய்ய கண்களையுடைய பேய்கூட, தன்னை யாரேனும் இரந்து வேண்டினாற் தாயைப்போல் இரங்கி அவர் வேண்டியதைக் கொடுத்துவிடும். ஆகையால் நான் கேட்கும் இதனை நீ தருதலில் தவறு ஏதும் உண்டாமோ.

விளக்கம்:

பேயும் இரந்தால் ஈந்து விடுமாதலால் பெண்ணாகிய நீ அவ்வாறு செய்யாதிருத்தல் பொருந்தாது என்றபடி, ஒரு பெண்ணின் நிலையை தாய், பேய், நோய் என்றபடி முறையே மூன்றாக்கிக் கூறும் கம்பனது கவிச்சிறப்பு போற்றத்தக்கது. தாய் என்னும் பரிவுடையாள் பேய் தன்னை இரந்த போதாவது பரிந்து ஈயும். ஆனால் நோயோ அப்படிப் பரிவு செய்யாது உடனிருந்தே வருந்துவதென்று கைகேயியைத் தசரதன் நோயாகக் கூறுகின்றான். தழல் வெங்கண்பேய் என்றதும் பேயின் இயற்கையான கொடுமைத் தன்மையைக் குறிப்பது.

34. கைகேயி மனமிரங்காதவளாய்த் தசரதன் வாய்மையிற் தவறுவதாக அவனை இழித்தக் கூறுதல்.

இன்னே இன்னே பன்னி இரந்தா னிகல்வேந்தன் தன்னே ரில்லாத்தீயவ ளுள்ளந் தடுமாறாள் முன்னே தந்தாயிவ் வரநல்காய் முனிவாயேல் என்னே மன்னா யாருளர் வாய்மைக்கினி என்றாள்.

சொற்பொருள்:

இகல் வேந்தன் - வெற்றியைக் கொண்டவனான தசரத மன்னன், இன்னே இன்னே பன்னி - இவ்வாறு எல்லாம் சொல்லி, இரந்தான் -பணிந்து வேண்டினான், (அப்படி வேண்டியும்) தன்னேரில் லாத்தீயவள் -தனக்கு யாரும் நிகரில்லாத கொடியவளாகிய கைகேயி, உள்ளம் தடுமாறாள் மனம் தளராதவளாய், இவ்வரம் முன்னே தந்தாய் - இந்த வரங்களை முன்பு (வாயாற்) கொடுத்து விட்டாய், நல்காய் முனிவாயேல் - (இன்று செய்கையில்) அப்படிக் கொடுக்காது என்னை வெறுப்பாயானால், மன்னா - பேரரசே! என்னே - இனிச் செய்யத்தக்கது யாது, வாய்மைக்கினியாருளர் - உண்மையைக் காத்தற்கு இனி வேறு யார் இருக்கின்றார்கள்! என்றாள்.

உரைநடை:

வெற்றி மன்னனாகிய தசரதன் இவ்வாறெல்லாம் சொல்லி இரந்து வேண்டினான். எனினும் தனக்கு நிகர் வேறில்லாத கொடியவளான கைகேயி சிறிதும் மனம் தளராதவளாய், அரசனே! நீ முன்பு இவ் வரங்களை (வாயாற்) தந்துவிட்டு இன்று (செயலில்) தராது என்மீது வெறுப்புக் கொள்வாயானால் யாது செய்வேன், உண்மையைப் பாது காத்தற்கு இனிவேறு யார் இருக்கின்றார்கள் என்றாள்.

விளக்கம்:

"வையகமுற்றும் நடந்த வாய்மையன்" ஆகி மெய்ம்மையைப் பாதுகாத்தலிலே பெயர் பெற்றவனாகிய நீயே இப்படிச் சொன்ன சொல்லிலிருந்து மாறுபடுவாயானால் இனி அந்த உண்மையைப் பாதுகாத்தற்கு யாருமிலரே என்றாள். தசரதனது துன்பத்தை மிகுதிப்படுத்துவதான உண்மையிற் தவறுதலைப் பற்றியே கூறுகின்றாள் ஆதலால் அத்தகைய கொடுஞ்செயலில் அவளை நிகர்ப்பார் யாரும் இல்லை என்பதையே "தன்னேரில்லாத் தீயவள்" என்று கவிஞர் காட்டுகின்றார்.

35. கைகேயியின் பேச்சினால் மன்னவன் மூர்ச்சித்துப் பின்னரும் இரந்து கூறத் தொடங்குதல்.

அச்சொற்கேளா ஆவி புழுங்கா அயர்கின்றான் பொய்ச் சொற்கேளா வாய்மொழி மன்னன் பொறைகூர நச்சுத்தீயே பொண்ணுரு வன்றோ எனநாணா முச்சற்றார் போற் பின்னுமிரந்தே மொழிகின்றான்.

சொற்பொருள்:

பொய்ச் சொற்கேளா வாய் மொழி மன்னன் - பொய்யான வார்த்தைகளைக் கேட்டும் அறியாத வாய்மையிற் சிறந்த மன்னான தசரதன், அச்சொற்கேளா - அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, ஆவி புழுங்கா - உயிர் வெதும்பி, அயர்கின்றான் - மெய்மறந்தவனாகி, பொறைகூர - பொறுமைமிக, பெண்உரு - பெண்ணின் வடிவமானது, நச்சுத்தீயே அன்றோ - நஞ்சும் விடமும் போன்று கொடியதாக இருக்கின்றதே, என நாணா - என்று வெட்கமுற்று, மூச்சு அற்றார் போல் - மூச்சுற்றவர்போற் கிடந்து பின்னும் - (தெளிவடைந்த) பின்னரும் இரந்தே மொழிகின்றான் - இரத்தலையே மேற்கொண்டு பேசலானான்.

உரைநடை:

பொய்யான வார்த்தைகளைக் கேட்டும் அறியாத வாய்மையிற் சிறந்த மன்னனான தசரதன், அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு உயிர் வேதும்பி மயக்க முற்று மேலும் பொறுமை மிக்கவனாய் இப்பெண்உருவமாவது நஞ்சையும் தீயையும் போன்று கொடியதாய் இருக்கின்றதே என்று வெட்கமுற்று, மூச்சை இழந்தவர் போல் மயங்கிக் கிடந்து தெளிவடைந்த பின்னர் மேலும் இரத்தலையே மேற்கொண்டு கூறத் தொடங்கினான்.

விளக்கம்:

பெண்ணுருவில் வந்த நஞ்சும் தீயும் போன்றாள் ஆதலின் அவளுடன் பேச நேர்ந்தமைக்காக வெட்கமுற்றானென்க. நச்சுத்தீ-நஞ்சும், தீயும் என விரிதலால் உம்மைத் தொகை

36. 'இராச்சியத்தைப் பெற்றுக்கொள், என் கண்ணான இராமனை மட்டும் காட்டிற்கனுப்பாதே' என்று தசரதன் மேலும் கெஞ்சுதல்.

நின்மகனாள் வானீயினி தாள்வாய் நிலமெல்லாம் உன்வய மாமே ஆளுதிதந்தே னுரைகுன்றேன் என்மகனென்கண் என்னுயிரெல்லா உயிர்கட்கும் நன்மகனிந்த நாடிற வாமை நயவென்றான்...

சொற்பொருள்:

நிலம் எல்லாம் - இப்பூமி முழுவதும், உன்வயம் ஆமே - உனக்கே சொந்தமாக இருக்கட்டும், நின்மகன் ஆழ்வான் - உனது மைந்தனே அதனை ஆள்வானாக, நீ இனிது ஆழ்வாய் - நீபும் இனிதே அதிகாரம் செலுத்துவாய், தந்தேன் - (அதற்கான வரத்தைத்) தந்தேன், உரைகுன்றேன் - சொன்ன சொல் தவறமாட்டேன், என்மகன் - எனது மகனும், என் கண் - எனக்குக் கண்ணைப் போன்றவனும், என் உயிர் - எனது உயிரை நிகர்த்தவனும், எல்லா உயிர்கட்கும் நன்மகன் - (அது மட்டுமின்றி) உலகுயிர் அனைத்துக்குமே நல்ல மகனைப் போன்றவனுமான இராமன், இந்நாடு இறவாமை - இந்நாட்டைவிட்டு வெளியேறாதிருக்குமாறு, நயவென்றான் -அருள் புரிவாய் என்றான்.

உரைநடை:

இந்த உலகு முற்றும் உனதேயாகட்டும், உன் மகனான பரதன் அதனை ஆளட்டும், நீயும் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவாயாக (அதற்கான வரத்தைத்) தந்தேன், சொன்ன சொற்தவற மாட்டேன். என் மகனும் எனக்குக் கண் போன்றவனும், என்னுயிரையே நிகர்த் தவனும், உலகுயிர் அனைத்துக்குமே மகன் போன்றவனுமான இராமன் இந்நாட்டை விட்டு வெளியேறாதிருக்குமாறு, அருள் புரிவாயாக என்று வேண்டினான்.

விளக்கம்:

கைகேயி பரதனது நலத்துக்காகவே பாடுபடுகின்றாளாதலால் அவனை நின்மகன் என்றும், இராமனைத் தன் மகன் என்றும் தசரதன் குறிப்பிடுகின்றான். இராமன்பால் தசரதன் வைத்திருந்த அன்பின் பேரெல்லையை என் மகன், என் கண், என் உயிர் என்னும் தொடர்கள் படிமுறையே உயர்த்தி நன்கு காட்டுகின்றன. இராமன் பொது

மக்களனைவருடைய பெருவிருப்பத்தினையும் பெற்றோனாதலால் "எல்லாவுயிர்கட்கும் நன்மகன்" என்று இராமனைக் குறிப்பிட்டான்.

37. தசரதன் - 'என் உயிர் உனக்கு அபயம்' என்றல்.

மெய்யே யென்றன் வேரநநூறும் வினை நோக்கி நையா நின்றேனாவு முலர்ந்தே னளினம் போற் கையா னின்றென் கண்ணெதிர் நின்றுங் கழிவானேல் உய்யே னங்கா யுன்னபயம் மென்னுயிரென்றான்.

சொற்பொருள்:

மெய்யே - சத்தியமாக, என்தன் வேர் அந்நூறும் விணைநோக்கி எனது குலத்தை அடியோடு அழிக்கின்ற தீவினை நினைந்து, நையாநின்றேன் - வருந்துகின்றேன், நாவும் உலர்ந்தேன் - நாக்கும் உலரப் பெற்றேன், நளினம் போற்கையான் - தாமரைப் பூப் போன்ற கைகளை உடையவனான இராமன், இன்று என் கண் எதிர் நின்று கழிவானேல் - இன்றோடு என் கண்களின் எதிரிலிருந்து நீங்குவானால், உய்யேன் - நான் பிழைத்திருக்கமாட்டேன், நங்காய் - பெண்ணே, என் உயிர் உனக்கு அடைக்கலமாகும் என்றான்.

உரைநடை:

சத்தியமாக எனது குலத்தையே அடியோடு அழிக்கின்ற தீவினையை நினைந்து வருத்தப்படுகின்றேன். நாக்கும் வரளலானேன் தாமரைப் பூப்போன்ற கையனான இராமன் இப்போதே என் கண்ணெதிரிலிருந்து நீங்குவானேயானால் நான் பிழைத்திருக்கமாட்டேன். (ஆதலால்) பெண்ணே! எனது உயிர் உனக்கு அடைக்கலமாகும் என்றான்.

விளக்கம்:

இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பாதே என்று வேண்டிய மன்னன் மேலும் ஒருபடி சென்று, தன்னுயிரைக் காப்பாற்றுக என்று இரந்தான். தசரதன் கைகேயியிக்குக் கணவனாதலால், இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புதலால் கைகேயி தான் அமங்கலியாய் விடப்போவதை நினைந்தாவது இரங்குவாளெனத் தசரதன் கருதினான் என்க.

38. 'தந்த வரத்தை மறுத்தல் அநமாமோ' என்று கைகேயி கேட்டல்

இரந்தான் சொல்லும் இன்னுரை கொள்ளான் முனிவெஞ்சாள் மரந்தானென்னும் நெஞ்சினனாணாள் வசைபாராள் சரந்தாழ்வில்லாய் தந்த வரத்தைத் தவிர்கென்றல் உரந்தானல்லால் நல்லறமாமோ உரை என்றாள்.

சொற்பொருள்:

(கைகேயி) இரந்தான் சொல்லும் - அவ்வாறு இரந்தவனாய்த் தசரதன் சொல்கின்ற, இன்உரை கொள்ளான் - இனிய வார்த்தைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாதவளாய், முனிவு எஞ்சாள் - கோபந் தணியாதவளாய், மரம்தான் என்னும் நெஞ்சினள் - மரத்தை ஒத்த (அசையாத) மனத்தை உடையவளாய், நாணாள் - (தான் செய்யும் தீச் செயலுக்கு) வெட்கப்படாதவளாய், வசை பாராள் - (வரப்போகும்) பழிச் சொல்லையும் எண்ணிப் பாராதவளாய், சரந்தாழ்வில்லாய் - குறைவற்ற அம்புகளை உடையவனே, தந்த வரத்தைத் தவிர்க என்றல் - நீ முன் தந்த வரங்களைக் கேளாது விடுக என்று கூறல், உரம்தான் அல்லால் - உனது மன வலிமையே அல்லாமல், நல் அறமாமோ -நல்ல தருமத்துக்குப் பொருந்துவதாமோ, உரை என்றாள் - சொல்லுக என்றாள்.

உரைநடை:

(கைகேயி தன்னை) இரந்து கூறும் தசரதனது இனிய வார்த்தைகளுள் எதையும் ஏற்றுக் கொள்ளாது கோபம் தணியாதவளாய் மரம் போன்ற நெஞ்சினை உடையவளாய் (தன் செயலுக்குச் சிறிதும்) வெட்கமுறாதவளாய் (அதனால் வரக்கூடிய) பழிச் சொற்களையும் எண்ணிப் பாராதவளாய், குறைவற்ற அம்புகளை உடைய மன்னனே! நீ ஒருபோது தந்த வரத்தை, 'கேளாது விடுக' என்று இப்போது கூறுதல் உனது வலிமையேயன்றி அறத்தக்குப் பொருந்துவதாமோ சொல் என்றாள்.

விளக்கம்:

'சரந்தாழ்வில்லாய்' என்னும் விளி, பெரு வீரனான நீ ஒரு பெண்ணிடம் இவ்வாறு கூறுதல் அநத்துக்குப் பொருந்தாது என்பதை

நன்கு காட்டும், கைகேயியின் கருத்து 'வேலோடு நின்றான் இடு என்றது ஓக்கும் கோலோடு நின்றாளிரவு' என்ற குறளை நினைவூட்டுகின்றது. மரம் ஈண்டு நெஞ்சம் தாளாமைக்கு உவமானம்.

39. மன்னவன் சோகத்தால் மண்ணில் விழல்.

கொடியாளின்ன கூறினள் கூறக்குல வேந்தன் முடிசூட்டாமல் வெம்பரன் மொய்கானிடை மெய்ய நெடியானீங்க நீங்கமென்னா ருயிரென்னா இடியேறுண்ட மால்வரை போன் மண்ணிடை வீழ்ந்தான்.

சொற்பொருள்:

கொடியாள் - கொடியவளான கைகேயி, இன்ன கூறினாள் -இவ்வாறானவற்றைச் சொன்னாள், கூற - சொல்ல, குலவேந்தன் --சிறந்த மனுகுல வேந்தனான தசரதன், நெடியான் - இராமன், முடி சூட்டாமல் - முடி சூட்டப் பெறாமல், வெம்பரல் மொய் கான் இடை -வெப்பத்தையுடைய பரற் கற்கள் நிறைந்த காட்டிற்கு, நீங்க - (நாட்டை விட்டு) நீங்கிச் சென்ற உடனே, மெய்யே - உண்மையாக, என் ஆருயிர் - எனது அருமையான உயிரும், நீங்கும் - (என் உடலை விட்டு) நீங்கிவிடும், என்னா - என்று சொல்லி, இடியேறுண்ட - பேரிடி விழுந்த, மால்வரை போல் - பெரிய மலையைப் போன்று, மண்ணிடை வீழ்ந்தான் - மண்மிசை விழலானான்.

உடைநடை:

கைகேயி எவ்விதத்தாலும் மனம் மாறாததனால், இராமன் காடு செல்வது திண்ணம் என்றறிந்து தசரதன் அதனை நினைந்த மட்டிலேயே தாங்கொணாத் துயரத்தால் நிலத்திடைச் சோர்ந்து வீழ்ந்தானென்க. நான்காமடியில் வந்துள்ளது உவமையணி மால்வரை தசரதனது வலிய உடலுக்கும், இடியேறு - கைகேயியின் கொடிய வார்த்தைகளுக்கும் உவமையாயின. சூரிய குலத்தை அல்லது அதிற் சிறந்தவனான மனுவேந்தனை 'குலம்' என்னும் சொல் குறிப்பிட்டதெனலாம்.

வீழ்ந்த மன்னன் கைகேயியினது இழிந்த செய்கையை நினைந்தவனாய் நிலத்திற் புரளலானான்.

வீழ்ந்தான் வீழாவெந் துயரத்தின் கடல் வெள்ளத்து ஆழ்ந்தானாழா அக்கடலுக்கோர் கரைகாணான் சூழ்ந்தாள் துன்பம் சொற்கொடியாள் சொற்கொடு நெஞ்சம் போழ்ந்தாளுள்ளப் புன்மையை நோக்கிப் புரள்கின்றான்.

சொற்பொருள்:

வீழ்ந்தான் - அவ்வாறு வீழ்ந்த தசரதன் வீழா - வீழ்ந்து. வெந்துயரத்தில் கடல் வெள்ளத்து - கொடிய துன்பமாகிய பெருங் கடலினூடு ஆழ்ந்தான்- மூழ்கிப் போனான். ஆழா - மூழ்கி, அக் கடலுக்கு ஓர் கரைகாணான் - அத்துயருக்கு ஒரு முடிவு காணாதவனாய், துன்பம் குழ்ந்தாள்- கொடுமையை செய்ய ஆலோசித்தவனும் சொற்கொடியாள் - கொடுமையான சொற்களைப் பேசுகின்றவளும், சொற்கொடு நெஞ்சம் போழ்ந்தாள் - சொற்களைக் கொண்டு நெஞ்சத்தைப் பிளந்தவளுமாகிய கைகேயியினது, உள்ளப் புன்மையை - மனத்தின் இழிந்த பான்மையை நோக்கி - பார்த்து, புரள்கின்றான் - (நிலமிசைப்) புரளலானான்.

உரைநடை:

வீழ்ந்த தசரதன் துன்பமாகிய பெருங் கடலுள் மூழ்கினான் மூழ்கி அக் கடலுக்கு ஒரு முடிவைக் காணாதவனாய்ச் சதியாலோசனை செய்தவளும் கொடிய சொற்களைப் பேசுகின்றவளும் தன் சொற்களால் நெஞ்சைப் பிளந்தவளுமாகிய கைகேயியினது நெஞ்சின் இழிந்த தன்மையை நினைந்து வருந்தி நிலத்திற் புரளலானான்.

விளக்கம்:

கரையிறந்த துன்பமாதலால் 'துயரத்தின் கடல் வெள்ளம்' என்றார். "சொற்கொடியாள் சொற்கொடு நெஞ்சம் போழ்ந்தாள்" என்பதற்குக் கொடிய சொற்களை உடையவளாகிய கூனியின் சொற்படி தசரதனது நெஞ்சைப் பிளந்த கைகேயி என்றும் பொருள் கூறுவர்.

- 41. இது முதல் ஐந்து செய்புட்களும் தசரதன் கைகேயியைப் பழித்துக் கூறித் துயருறுதலைத் தெரிவிக்கும்
- (i) 'கற்புடைய மங்கையர் தம் கணவர் இறக்குமுன் தாம் இறந்துவிட விகும்புவாரேயன்றிக் கணவரைக் கொல்லவே மாட்டார்.'

ஒன்றா நின்ற வாருயிரோடு முயர் கேள்வர் பொன்றா முன்னம் பொன்றினரென்னும் புகழல்லால் இன்றோர் காறுமெல் வளையார் தம்மிறை யோரைக் கொன்றாரில்லைக் கொல்லுதியோ நீ கொடியாளே.

சொற்பொருள்:

எல்வளையார் - விளங்குகின்ற வளையல்களை அணிந்த மகளிர், ஒன்றா நின்ற ஆருயிரோடும் - (உடலோடு) பொருந்திய அரிய உயிருடனே, உயர்கேள்வர் - சிறந்த கணவர், பொன்றாமுன்னம் -இநப்பதற்கு முன்னே, பொன்றினரென்னும் புகழல்லால் - தாம் இறந்து விடுகின்றார்கள் என்று வழங்குகின்ற புகழ் மொழியைக் கொண்டவரல்லது, இன்று காறும் - இதுகால வரைக்கும், தம் இறையோரை - தமது நாயகரைக் கொன்றார் இல்லை, கொடியாளே - கொடியவளே! நீ கொல்லுதியோ - (நீ உன் கணவனாகிய) என்னைக் கொல்லுகின்றாயோ!

உரைநடை:

ஒள்ளிய வளையல்களையணிந்த (கற்பின்) மங்கையர் பொருந்திய தமது உயிரோடும், தமக்கு உயர்ந்தோராகிய கணவர் இறப்பதன் முன்பு தாம் இறந்துவிட்டார்கள் என்ற புகழ் மொழியைக் கொண்டனரன்றி இதுவரைக்கும் தமது நாயகரைக் கொன்றவர் எங்கும் இல்லையாம்; கொடியவளே! நீ மட்டும் என்னைக் கொல்லுகின்றாயே!

விளக்கம்:

கற்புடைய மங்கையருக்குப் பொருந்தாத இச் செயல் நீங்காத பழியை உனக்குத் தருமே என்று கோபமும் வேண்டுதலும் தொனிக்கக் கூறுகின்றான். எல்- விளக்கம் என்று பொருள்படும். 'எல்லே இலக்கம்' என்பர் தொல்காப்பியரும். 'நல்வளையா' என்பது மகளிர் அனைவர்க்கும் பொதுவான சொல்லாயினும் இங்கு கற்புடைய மகளிரையே அது குறித்து நின்றது.

42. (ii) 'நல்வழிகளுள் எதனையும் எண்ணிப் பாராது என்னைக் கொல்கின்ற நீ உலகுயிர் அனைத்தையுமே கொல்லப் போகின்றாய்.'

> ஏவம்பாராயின் முறைநோக் காயற மெண்ணாய் ஆவென்பாயோ அல்லை மனத்தாலருள் கொன்றாய் நாவம் பாலென் னாருண்டாயின் ஞாலம் பாவம் பாரா தின்னுயிர் கொள்ளப் போகின்றாய்!

சொற்பொருள்:

ஏவம்பாராய் - (உன் செயலிலுள்ள) குற்றத்தை எண்ணிப் பார்க்கின்றாயில்லை, இல் முறை நோக்காய் - குடிப் பிறந்த மகளிர் செய்ய வேண்டிய ஒழுங்குகளையும் சிந்திக்கின்றாயில்லை, அறம் எண்ணாய் - தருமத்தை நினையாய், ஆ என்பாயோ அல்லை -ஐயோ என்று இரங்குகின்றாயுமில்லை, மனத்தாலருள் கொன்றாய் -மனத்திலிருக்க வேண்டிய இரக்கத்தையும் கொன்று விட்டாய், என் ஆர் உயிர் உண்டாய் - எனது அருமையான உயிரையும் நீக்கி விட்டாய், இனி பாவம் பாராது - இனிமேல் பாவத்தைத் பாராது ஞாலம் - உலகத்தவரது, இன் உயிர் கொள்ளப் போகின்றாய் -இனிய உயிரை அழித்துவிடப்போகின்றாய்.

உரைநடை:

எந்தக் குற்றத்தையும் நோக்குகின்றாயில்லை கற்புடைய மங்கையர் செய்ய வேண்டியவற்றையும் சிந்திக்கின்றாயில்லை தருமத்தை நினையாய் ஆயினாய் ஐயோ என்று இரங்குகின்றாயில்லை மனத்திலிருக்க வேண்டிய இரக்கத்தையும் அழித்து விட்டாய் உனது நாவிலிருந்து புறப்படுகின்ற சொல்லாகிய அம்பினாலே என்னுயிரை அழித்து விட்டாய்- இனி நீ பாவத்தைப் பார்க்காமல் உலகத்தோர் அனைவரதும் உயிரை எடுக்கப் போகின்றாய்.

விளக்கம்:

உன் சொல் என்னுயிரைக் கொண்டது. இனி அது இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புவதால் உலகுயிர் அனைத்தையுமே கொல்லப்போதின்றது என்றான். இராமனை உலகத் துயரனைத்தும் தம் உயிர் போல் நேசிப்பன என்பது பொருள்.

43. (iii) 'நாணம், மடம், அச்சம் முதலான குணங்களைப் பூண்டவர்களே உண்மையான பெண்களாவர்'

ஏண்பா லோவா நாண்மட மச்சமி வையே தம் பூண்பாலாகக் காண்பவர் நல்லார் புகழ் பேணி நாண் பாலோரா நங்கையர்தம் பானணுகாரே ஆண்பா லாரே பெண்பாலா பெண்பாலா ரோடடை வம்மா.

சொற்பொருள்:

ஏண்பால் ஓவா - பெருமையின் பக்கத்தினின்றும் நீங்காத, நாண் மடம் அச்சம் இவையே - நாணம், அச்சம் முதலிய குணங்களையே, தம் பூண்பாலாக - தம் ஆபரணங்களின் வகுப்பிற் சேர்ந்தனவாக, காண்பவர், புகழ் பேணி - புகழைப் பாதுகாத்தலை விரும்பி, நாண் பால் ஓரா - நாணத்தின் பெருமையை உணராத, நங்கையர் - பெண்கள், தம்பால் நணுகார் - தமது பகுதியினராகிய பெண்களோடு சேர்க்கப்படமாட்டார், ஆண்பாலாரோடு - (ஆண்கள்) ஆண் வர்க்கத்தையே சேர்ந்தவராவர், பெண்பாலாரோடு அடைவு அம்மா - அவர்கள் பெண்களினத்தை வடிவொப்புமையால் மட்டும் சேர்ந்திருப்பது ஆச்சரியப்படத் தக்கதேயாகும்.

உரைநடை:

பெருமை குன்றாத நாணம் மடம் அச்சம் முதலான குணங்களே தமக்குஅணிகலனாகத் தக்கன என்று கொண்டவர்களே (உண்மையிற்) பெண்களென்று சொல்லத் தக்கோராவர். புகழை விரும்பி நாணத்தின் பெருமையை உணராத பெண்கள் தமது பகுதியினராகிய பெண்களோடு சேர்க்கப்படமாட்டார். அவர்கள் ஆடவர்களையே சார்ந்தோராவர் அன்னார் (வடிவொப்புமையாற்) பெண்களோடு சேர்ந்திருப்பது ஆச்சரியத்துக்கு உரியதாகும்.

விளக்கம்:

பெண்களுக்குப் புற அணிகலன்களை விட நாணம் மடம் அச்சம் என்பனவே இன்றியமையாத அணிகலன்களாகும் என்றும் உடலுறுப்புக்களின் ஒப்புமையால் மட்டுமன்றி பழி பாவங்களின் மீதுண்டான நாணத்தை உடையவராயிருத்தாலுமே ஒருத்தி உண்மையான பெண்ணினத்தைச் சேர்ந்தவளாவாள் என்றும் இச் செய்யுளாற் கொள்ள வைத்தார். நாண் - தகாதவற்றின்கண் உள்ளம் ஒடுங்காது நிற்கும் கைகேயியை நீ ஒரு பெண்ணும் இல்லை என்று தசரதன் பழித்துக் கூறுகின்றானென்க.

44. (iv) 'மண்ணையும் விண்ணையும் வென்ற எனக்கு ஒகு பெண்ணால் இத்துன்பம் வந்தது என்பதை எவ்வாறு சுகிப்பேன்.'

மன்ணாள்கின்றா ராகி வலத்தான் மதியால் வைத்து எண்ணா நின்றார் யாரையும் எல்லா இகலாலும் விண்ணோர் காறும் வென்ற வெனக் கோர் மனைவாழும் பெண்ணால் வந்த தந்தர மென்னப் பெறுவேனோ.

சொற்பொருள்:

மண்ணாள்கின்றாராகி - பூமியை ஆளுகின்றவராய், வலத்தால் - வலிமையினாலும், மதியால் - புத்திக் கூர்மையினாலும், வைத்து எண்ணா நின்றார் யாரையும் - மேலாக மதிக்கப்படுகின்ற அரசர்கள் அனைவரையும், எல்லா இகலாலும் - எல்லாவித வலிமையினாலும், விண்ணோர் காறும் - தேவர்கள் வரையும், வென்ற எனக்கு - வெற்றி கொண்ட எனக்கு, மனை வாழும் ஓர் பெண்ணால் - எனது வீட்டிலே வாழுகின்ற ஒரு பெண்ணினால், அந்தரம் வந்தது - தீமை வந்தது, என்னப் பெறுவானோ - என்று சொல்லத்தக்க நிலையை எவ்வாறு பொறுத்துக் கொள்வேன்.

உரைநடை:

பூமியை ஆளுவோராய் வலிமையாலும் புத்திக் கூர்மையாலும் சிறந்தவராக மதிக்கப்பட்டிருந்த மன்னர் அனைவரையும் தேவர் வரையும் உள்ள யாவரையும் எல்லாவித வலிமையாலும் வென்றவனாகிய எனக்கு என் வீட்டில் வாழுகின்ற பெண்ணாலே இத்தீமை வந்ததென்று சொல்லத்தக்க நிலையை எவ்வாறு சகிப்பேன்.

விளக்கம்:

புத்திப் பலம், உடற்பலம் ஆகியவற்றால் எல்லாம் மேம்பட்டவர்களான விண்ணவர் மன்னர் யாவரையும் வென்ற எனக்கு இப் பெண்ணை வெல்லுவதற்கு முடியாதிருக்கின்றதே எனலாம். மேலாக மதித்து என்று பொருள்படும். அன்றி வீட்டில் வைத்து உனக்குச் சொன்னேன் என்ற பேச்சு வழக்கிற் போல ஒரு சொல்லசையுமாகும். அந்தரம் - பெருந் துன்பம், மரணம்.

45. (v) ஒன்றை ஒன்றல்லாத பல துன்பங்களையும் அடைந்து மயங்கி வீழ்வான்

என்றென்றும் பன்னியுயிர்க்கு மிடர் தோயும் ஒன்றொன் றொவ்வாவின்ன லுழக்கு முயிருண்டோ இன்றின் றென்னும் வண்ணமயங்குமிடியம் பொற் குன்றொன் றொன்றோடொன்றிய தென்னக் குவி தோளான்.

சொற்பொருள்:

பொன் குன்று ஒன்று - பொன்மலை ஒன்று, என்றோடொன்றியவதென்ன - அத்தகைய மற்றொரு மலையுடன் சேர்ந் தாற் போன்று, குவி தோளான் - திரண் டிருக் கின்ற தோள்களையுடையவன், என்றென்றுன்னும் - என்று பலவாறாக நினைப்பான், பன்னி உயிர்க்கும் - பல படியாகப் பிதற்றிக் கொண்டே பெருமூச்சு விடுவான், இடர்தோயும் - துன்பத்துள் மூழ்குவான், ஒன்றொன்று ஒவ்வா - ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட, இன்னல் உழக்கும் - துன்பத்தினால் வருந்துவான், உயிர் உண்டோ - உயிர் இருக்கிறதோ, இன்று என்னும் வண்ணம் - இல்லை இல்லை என்று சொல்லும்படியாக, மயங்கும் - மயங்கி வீழ்வான், இடியும் - நெஞ்சுடைவான்.

உரைநடை:

பொன்மலை இரண்டு சேர்ந்தாலொத்துத் திரண்ட தோள்களை உடையவனான தசரதன் இவ்வாறு பலவற்றை நினைப்பான் பலபடப் பிதற்றிக் கொண்டே பெருமூச்சு விடுத்துப் பெரிய துன்பத்தில் மூழ்குவான். ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாத பல துன்பங்களால் வருந்துவான். உயிர் உண்டோ என்றால் இல்லை என்று சொல்லும் படி மயங்கி வீழ்ந்து மனம் உடைவான் ஆயினான்.

விளக்கம்:

போன் குன்று ஒன்றோடொன்று ஒன்றுதல் இயல்பாக இல்லாதது. ஆதலால், மன்னவன் தோளுக்கு அதனைக் காட்டியது உவமையணியாகும்.

46. **நீ உரை தவழினா**ல் நான் உயிர் மாய்ப்பேன் என்று கைகேயி கூழல்.

ஆழிப் பொற்றோ் மன்னவனிவ் வாறயர் வெய்திப் பூழிப் பொற்றோள் முற்றுமடங்கப் புரள்போதில் ஊழிற் பெற்றா லென்னுரையின் றேலுயிர் மாய்வேன் பழிப் பொற்றார் மன்னவவென்றாள் பசையற்றாள்.

சொற்பொருள்:

ஆழிப் பொற்றேர் மன்னவன் - சக்கரத்தைக் கொண்ட பொன் மயமான தேரை உரைய தசரதன், இவ்வாறு அயர்வெய்தி -இவ்வாறாகத் தளர்ச்சி அடைந்து, பெற்றோள் முற்றும் - தனது பொன் போன்ற தோளனைத்தும், பூமி அடங்கப் புரள்போதில் - புழுதி படியும்படி நிலத்திற் புரண்டு உருண்டு கிடக்கும் வேளை, என் உரை ஊழிற் பெற்றாள் - எனக்குரியதான வரத்தை முறைப்படி பெறுவேன் என்றாற்சரி, இன்றேல் உயிர் மாய்வேன் - பெறாவிடில் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வேன். பழிப் பொன்தாள் மன்னவ வலிமையும், அழகும் பொருந்திய மாலையை உடைய மன்னவனே, என்றாள் பசையற்றாள் - என்று, நெஞ்சில் ஈரப்பசை (இரக்கம்) இல்லாதவளாகிய கைகேயி கூறினாள்.

உரைநடை:

சக்கரங்களைக் கொண்ட பொன்மயமான தேரையுடைய மன்னவன் இவ்வாறாகத் தளர்ச்சியடைந்து தனது பொன் போன்ற தோள் முழுவதும் புழுதி படியுமாறு நிலத்திற் புரண்டு கிடக்கும்போது நெஞ்சில் இரக்கம் சிறிதுமில்லாத கைகேயி வலிமையும், அழகுமுடைய மாலையை அணிந்த மன்னவனே என்னரிய வரத்தை முறைப்படி பெற்றேன். இல்லா விடில் என் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வேன் என்று கூறினாள்.

விளக்கம்:

பொன்தேர் - பொன் நிறமான தேர், பொன்தோள் - பொன் பேர்ன்று அருமையான தோள் அழகியதோள் எனலாம். பொற்றார் -அழகிய மாலை, பொன்னால் செய்யப்பட்ட மாலை. பசை ஈரம் என்பது அன்பைக் குறிக்கும் சொல். மன்னவ! என்று விழித்துக் கூறியமையால் அரச தர்மத்தில் இருந்து தசரதன் வழுவக் கூடாது. என்பதை உணர்த்துகிறாள் கைகேயி.

47. புறாவுக்காக உடலையே அரிந்திட்டவனது பரம்பரையிற் தோன்றிய நீ வரத்தைத் தந்துவிட்டு அதற்காக வருந்தலாமோ என்று கைகேயி கூறல்

> அரிந்தான் முன்னோர் மன்னவனன்றே அருமேனி வரிந்தார் வில்லாய் வாய்மை வளர்ப்பான் வரநல்கிப் பரிந்தா லென்னாம் என்றனள் பாயுங் கனலேபோல் எரிந்தாறாதே இன்னுயிருண்ணு மெரியன்னாள்.

കെടങ്ങ് കൂറ്റ്വിത്തെപ് വഥരശ്

சொற்பொருள்:

பாயுங் கனலேபோல் - எரிந்து ஆறாது பறக்கின்ற நெருப்பைப் போல எரிந்த பின்னர் தணிந்து போகாது. இன் எயிர் உண்ணும் இனிய உயிரை உண்ணுகின்ற எரி அன்னாள் - (ஒரு புதுவிதமான) நெருப்பைப் போன்றவளாகிய கைகேயி வரிந்து ஆர் வில்லாய் - வரிந்த கட்டுகளமைந்த வில்லை உடையனே, ஓர் மன்னன் - உன் குல முதல்வனான மன்னனெருவன், முன் - முன்னொரு காலத்தில், வாய்மை வளர்ப்பான் - (ஒரு புறாவுக்குக் கொடுத்த) வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுவதற்காக, அருமேனி அரிந்தான் அன்றே - பெறற்கரிய தன் உடம்பினையே அறுத்திட்டான் அல்லவா வரம் நல்கி - நீ ஒரு வரத்தைத் தருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, பரிந்தால் என்னாகும் - அதனைத் தராது வருந்துவாயானால் (அவ்வாய்மை) என்னாகும் என்றாள்,

உரைநடை:

எரிந்து பின்பு தணிந்து போகின்ற நெருப்பைப் போலல்லாது இனிய உயிரை அழிக்கும் நெருப்பைப் போன்றவளான கைகேயி கட்டமைந்த வில்லினையுடைய மன்னவனே! (உன்குலத்திற் பிறந்த) மன்னன் ஒருவன் முன்னொருபோது வாய்மையைக் காத்தற்காகத் தன் உடம்பையே அரிந்து கொடுத்தானன்றோ! அப்படியிருக்க, நீ ஒரு வரத்தைத் தருவதாக முன்னே கூறிவிட்டு (இப்போது அதனைத் தராது) வருந்துவாயானால் என்ன பயனுண்டாகும்.

விளக்கம்:

சிபி மன்னன் தன்னகம்புக்க குறுநடைப் புறாவின் உயிரைக் காப்பதற்காக அதனைக் கொன்று தின்னவந்த பருந்தினுக்கு உணவாகுமாறு தன் உடம்பின் தசையினையே அரிந்து கொடுத்தான். அப்படியிருக்க அவன் மரபிற் பிறந்தவனாகிய நீ முன்பு தந்த வரத்தைத் தருவதற்காக இவ்வாறு துயரப்படுதல் எவ்வாறு பொருந்தும் என்றாள். நெருப்பானது தணிந்து போகக்கூடிய ஒன்று; கைகேயி ஆகிய நெருப்போ அவ்வாறு தணிந்து போகாது எரிந்து ளிந்து உயிரை உண்பது என அவளது கொடுமையைக் கூறினார்.

48. தசரதன் கைகேயிக்கு வரத்தைத் தந்தேன் எனல்.

வீந்தா ளேயிவ் வெய்யவளென்னா மிடல்வேந்தன் ஈந்தே னீந்தேனிவ்வர மென்சேய் வனமாள மாய்ந்தே நான்போய் வானுலகாள்வேன் வசைவெள்ளம் நீந்தாய் நீந்தாய் நின்மகனோடும் நெடிதென்றான்.

சொற்பொருள்:

இவ்வெய்யவள் - கொடியவளாகிய இந்தக் கைகேயி, வீந்தாளே என - (கேட்டபடி கொடுக்காவிடில்) இறந்துவிடப் போகின்றாளே என்று எண்ணி மிடல்வேந்தன் - வலிமை உடைய தசரத மன்னன், இவ்வரம் ஈந்தேன் - இந்தவரத்தை இதோ கொடுத்தேன், என் சேய் வனம் ஆள - என் மகனான இராமன் காட்டினை ஆள நான் மாய்ந்தேபோய் - நான் இறந்துபோய், வான் உலகு ஆள்வேன் - விண்ணுலகத்தை ஆள்வேன், நெடிது நின்மகனோடும் நீண்ட நாட்களுக்கு நீ உன்மகனான பரதனோடும், வசை வெள்ளம் நீந்தாய் - பழிச் சொல்லாகிய கடலுள் நீந்திக்கொண்டே கிடப்பாயாக என்றான்.

உரைநடை:

(வரத்தைக் கொடுக்காவிடில்) இந்தக் கொடியவள் இறந்தே விடுவாள் என்று நினைந்தவனாய் வலிமை உடைய மன்னன் 'இதோ வரங்களைத் தந்தேன், தந்தேன் என்து மகனான இராமன் காட்டை ஆள, நான் இறந்துபோய் விண்ணுலகினை ஆள்வேன், நீ உன் மகனான பரதனுடன் நீண்ட காலத்திற்குப் பழியாகிய கடலுள் அழுந்திக் கிடப்பாயாக' என்றான்.

விளக்கம்:

அவள் இறந்தாள் தனக்குப் பழி வருமே என்று பயந்தலால் உறுதி தவநாத (மிடல்) வேந்தன் வரம் 'ஈந்தேன் ஈந்தேன்' எனறான். நீந்திக் கரை ஏற முடியாமல் அமிழ்ந்திக் கிடப்பதனையே நீந்தாய், நீந்தாய் என்று அடுக்குத் தொடராற் குறித்தார்.

49. மன்னவன் மூர்ச்சிக்க, வரத்தைப் பெற்ற மகிழ்வால் கைகேயி துயில் கொள்ளுதல்

கூறமுன்னம் கூறுபடுத்தும் கொலைவாளின் ஏறாமென்னும் வன்றுயராகத் திடைமூழ்கத் தேறானாகிச் செய்கை மறந்தான் செயல்முற்றி ஊறா நின்ற சிந்தையினாளுந் துயில்வுற்றாள்.

சொற்பொருள்:

கூறாமுன்னம் - அவ்வாறு சொன்ன உடனே, கூறுபடுத்தும் கொலைவாளின் ஏறு ஆம் என்னும் - துண்டாக வெட்டுகின்ற கொலைவாள் ஒன்று தன்னுள் ஏறியதைப் போன்றதென்று சொல்லத் தக்க, வன்துயர் - கொடிய துயர், அகத்திடை மூழ்க - நெஞ்சில் அழுந்துதலால். தேறான் ஆகி - (தசரதன்) மனந் தெளிவில்லாதவனாகி, செய்கை மறந்தான் - செயல் மறந்தான் (மூச்சித்தான்) செயல்முற்றி - தன் காரியம் கைகூடப் பெற்றதால், ஊறாநின்ற சிந்தனையினாளும் - மகிழ்வு மிகுந்த மனத்தை உடையவளாகிய கைகேயியும், துயில் உற்றாள் - தூக்கம் வரப் பெற்றாள்.

உரைநடை:

அவ்வாறு சொல்லி முடிப்பதன் முன்னமே, துண்டுதுண்டாக வெட்டுகின்ற வாளானது தன் நெஞ்சிற் பாய்ந்தது போன்ற பெருந் துன்பமானது நெஞ்சினை நிறைக்க என்றும் தெளிய மாட்டாதவனாய் (தசரதன்) மூர்ச்சையானான். தான் கருதிய செயல் நிறைவேற்றப் பெற்றதனால் மேற்பட்டு வந்த மகிழ்ச்சியினை உடையவளாகிய கைகேயியும் (உடனே) தூக்கம் வரப் பெற்றாள்.

விளக்கம்:

பெருந் துன்பத்தில் மூழ்கிய தசரதன் மூர்ச்சையாகிச் செயலற்றுக் கிடந்தான். தன்கருமம் கைகூடியதாலுண்டான பெரு மகிழ்ச்சியில் மூழ்கிய கைகேயியும் துயில்மீதூரப் பெற்றுக் கிடந்தாள். இருவரும் இரு வேறு காரணங்களாற் செயலற்றுக் கிடந்தார்கள் என்று கூறிய கவிதை நயம் அறிந்து இன்புறத் தக்கது.

50. இவு கழிக்கின் வந்ணனை

சேணுலாவிய நாளெலாமுயி ரொன்று போல்வன செய்துபின் ஏணுலாவிய தோளினாளிட ரெய்தவொன்று மிரங்கிலா வாணிலா நகை மாதராள் செயல் கண்டு மைந்தர் முனிற்கவும் நாணினாளெள வேகினாணளிர் கங்குலாகிய நங்கையே.

சொற்பொருள்:

சேண் உலாவிய நாளெல்லாம் - முன்பு கடந்து போன நாட்களிலெல்லாம், உயிர் ஒன்று போல்வன செய்து - தன் உயிரையே போன்று (தன்கரத்துப்படியே) எதனையும் செய்து முடித்து, பின் -

பின்னர் (இன்று), ஏண் உலாவிய தோளினன் - வலிமை பொருந்திய தோள்களையுடைய (கணவனான) தசரதன், இடர்எய்த - துன்பத்தை அடைய, ஒன்றும் இரங்கிலாள் - (அப்போதும்) சிறிதும் இரக்கம் கொள்ளாத, நிலாவாள் நகை மாதராள் - சந்திரனது ஒளியைப் போன்ற புன்முறுவலையுடைய பெண்ணான கைகேயியினது, செயல் கண்டு - கொடிய செய்கையைப் பார்த்து, மைந்தர் முன் நிற்கவும் - ஆடவர்களுக்கு முன்னால் தான் நிற்கவும், நாணினாள் என - வெட்கம் உற்றவளைப் போல, நளிர்கங்குலாகிய நங்கை - குளிர்ச்சி பொருந்திய இரவு என்னும் பெண்ணானவள், ஏகினாள் - விட்டு நீங்கினாள்.

உரைநடை:

கடந்துபோன காலமெல்லாம் தனக்கு உயிர்போன்ற (தான் கருதியபடியே) எதனையும் செய்து முடித்த வலிமை பொருந்திய தோள்களையுடைய (தன் கணவனான) தசரதன், இன்று துயர் எய்துவதைக் கண்டும் சிறிதும் இரங்காது நிற்கின்ற நிலவு போன்ற புன்முறுவலை உடைய பெண்ணாகிய கைகேயினது கொடிய செயலைக் கண்டு ஆடவர் முன்னிலையில் நிற்பதற்கே வெட்கம் அடைந்தவளாகிய குளிர் பொருந்திய இரவு என்னும் பெண் ஆனவள் நீங்கலானாள்.

விளக்கம்:

ஒரு பெண்ணினது கொடுஞ் செயல் பெண் இனத்திற்கே பழியைத் தேடித் தருதலால் இராக்காலம் ஆகிய பெண்ணும் ஆடவர் முன்னிற்க அப்பழிக்கு நாணினவர் போல நீங்கினாள் என்றார். இயல்பாகபே சூழ்ந்த கங்குலுக்கு இவ்வாறு கவிஞர் தான் கருதியதோர் காரணத்தை ஏற்றிக் காட்டியது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். கங்குலாகிய நங்கை என்று கங்குலைப் பெண் என்று கூறிய பகுதி உருவகம் உயிர் ஒன்று போல்வன செய்து, கைகேயியினது உயிரையே ஒத்தது அவளுடைய மனத்துக்கு ஏற்றபடியே உயிரையே தசரதன் என்பதையும் குறிப்பிட்டு, அவ்வாறு உயிர் போன்றிருந்த நாயகனது துன்பத்துக்கு இரங்காத கைகேயி பெண் குலத்திற்கே பழியைத் தேடி வைத்தாள் என்று உணர வைத்தார்.

51. இது முதல் பதினாரு பாடல்கள் காலை நிகழ்ச்சிகளைக் சுறுவன.

(i) கோழி கூவுதலின் வருணணை

எண்டருங் கடைசென்ற யாமமியம்புகின்றன ஏழையால் வண்டு தங்கிய தொங்கல் மார்பன்மயங்கி விம்மியவாறல்லாம் கண்டு நெஞ்சுகலங்கி அஞ்சிறையான காமர் துணைக்கரம் கொண்டுதம் வயிறெற்றி எற்றிவிளிப்ப போன்றன கோழியே.

11050

கைகேயீ சூழ்வீனைப் படலம்

சொற்பொருள்:

எண்தரும் கடைசென்ற யாமம் - எண்ணப்படுகின்ற கடைசியாக வந்த யாமத்தின் போது, இயம்புகின்ற கோழி - கூவுகின்ற கோழிகள், ஏழையால் - கைகேயியினால், வண்டு தங்கிய தொங்கல் மார்பன் -வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மாலையை அணிந்த மார்பினனாகிய தசரதன், மயங்கி விம்மிய வாறெலாம் - மதி மயங்கிப் புலம்பிய வாறெல்லாம், கண்டு - பார்த்து நெஞ்சு கலங்கி - மனம் கலக்கமுற்று அம்சிறை ஆன காமர் துணைக்கரம் கொண்டு - அழகிய சிறகுகளாகிய அழகுள்ள இரு கைகளாலும், தம் வயிறு எற்றி எற்றி - தம் வயிற்றிலே பலமுறை அடித்துக் கொண்டு, விளிப்ப போன்றன - அழுவனவற்றை ஒத்திருந்தன.

உரைநடை:

எண்ணப்பட்டு வந்த கடைசிச் சாமத்திலே கூவின கோழிகள், கைகேயி என்ற பெண்ணால் வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மாலையை அணிந்த மார்பை உடையவனான தசரதன் மயக்கமுற்றுப் புலம்புகின்றவற்றை எல்லாம் பார்த்து மனம் வருந்தித் தமது அழகிய இறகுகளாகிய அழகான இரு கைகளாலும் வயிற்றிலே பலமுறை அடித்துக் கொண்டு அழுவன போன்றிருந்தன.

விளக்கம்:

இயல்பாகவே கூவுகின்ற கோழிகள் தசரதனது துயர்க்குத் தரியாது கூறுவனவாகக் கூறுகின்ற இச்செய்யுளில் உள்ளது தற்குறிப் பேற்ற அணியாகும். சிறையான காமர் துணைக்கரம் என்று சிறகுகளைக் கைகளாகக் கூறிய பகுதி உருவகம்.

52. (ii) பறவைகளின் பேரொலி

தோய்கயத்து மரத்து மென்சிறை துள்ளிமீதெழு புள்ளெலாம் தேய்கையொத்த மருங்குன்மாதர் சிலம்பினின்று சிலம்புவ கேகயத்தரசன் பயந்தவிடத்தை யின்னதொர் கேடுசூழ் மாகயத்தியை யுட்கொதித்து மனத்து வைவனபோன்றவே.

சொற்பொருள்:

தோய்கயத்தும் - நீராடுதற்கமைத்த குளங்களிலிருந்தும், மரத்தும் - மரங்களிலிருந்தும், மென்சிறை துள்ளி - மெல்லிய சிறகுகளால்குதித்து, மீதி எழபுள்ளெலாம் - ஆகாயத்திலே கிளம்பிய பறவைகளெல்லாம், தேய்கை ஒத்த மருங்குன் மாதர் - தேய்ந்து போனதைப் போன்ற (மெல்லிய) இடையினை உடைய மகளிருடைய, சிலம்பினின்று சிலம்புவகாற்சிலம்பின் ஒலியைப் போன்று சத்தமிடுவன, கேகயத்து அரசன் பயந்த விடத்தை - கேகய மன்னன் பெற்றவிடம் போன்றவளான

கைகேயியை, இன்னது ஓர் கேடுசூழ் மாயகத்தியை - இத்தகைய ஒரு கெடுதியைச் சூழ்ந்த மிகக் கீழ்த்தரமான வளை, உட்கொதித்து - உள்ளம் கொதித்து, மனத்து வைவன போன்றவே - மனதிலே திட்டுவதைப் போல் இருந்தன.

உரைநடை:

குளங்களிலிருந்தும் மரங்களிலிருந்தும் தமது மெல்லிய சிறகுகளால் மேலே குதித்து எழுந்த பறவைகளெல்லாம், மெல்லிய இடையையுடைய மகளிரது சிலம்பின் ஒலியைப் போன்று சத்தம் இடுவன. கேகய மன்னன் பெற்றெடுத்த நஞ்சினை ஒத்தவளும், இத்தகைய கொடிய சூழ்ச்சியினைச் செய்த மிகக் கீழ்த்தரமானவளுமான கைகேயியை உள்ளம் கொதித்து மனத்துள் வைவன போன்றிருந்தன.

விளக்கம்:

அதிகாலை எழுந்து இயற்கையாகவே பறவைகள் எழுப்பிய ஒலி கைகேயியினை வைவன போன்றிருந்தன என்று கவிஞர் தன் குறிப்பைப் பறவைகளின் மீது ஏற்றிச் சொன்ன இதுவும் தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். கைகேயி மன்னனது தேவியாதலால் அவனை வெளிப்படப் பேசினால் தமக்கு வரக்கூடிய தீங்கினை அஞ்சிப் பறவைகள் தம் 'மனத்து வைவன' என்றார். பறவைகளின் ஒலிக்கு மகளிரது காற்சிலம்பொலி உவமையாக வந்தது.

53. (iii) யானைகள் துயில்லுல்.

சேமமென்பன பற்றியன்பு திருந்தவின்றுயில் செய்தபின் வாமமேகலை மங்கையோடு வனத்துள் யாருமறக்கிலா நாமநம்பி நடக்குமென்று நடுங்குகின்ற மனத்தவாய் யாமுமிம் மணிறத்து மென்பன போலெழுந்தன யானையே.

சொற்பொருள்:

யானை, சேமம் என்பன பற்றி - காவல் வீடுகளிற் பொருந்தி, அன்பு திருந்த இன் துயில் செய்தபின் - அன்புள்ளத்தோடு இனிதே துயில் செய்த பின்பு, வாமம் மேகலை மங்கையொடு - அழகிய மேக லாபரணங்களை அணிந்த சீதாபிராட்டியுடன்,யாரும் மறக்கிலா நாமம் நம்பி - எவரும் மறக்க முடியாத பெரும் பேராளனான இராமன், வனத்துள் நடக்கும் என்று - வனத்துக்குச் செல்லப் போகின்றான் என்று, நடுங்கு கின்ற மனத் தவாய் - நினைத் தலால் நடுக்க முற்ற மனத்தையுடையனவாய், யாமும் இம் மண் இறத்தும் - நாமும் இம் மண்ணை விட்டு (காட்டுக்கு) நீங்கி விடுவோம், என்பன போல் எழுந்தன - என்று சொல்வன போல் (துயில் நீத்து) எழலாயின.

உரைநடை:

யானைகள் தமது காவற் கூடங்களைப் பொருந்தி அன்போடு இனிதே துயின்ற பின்னர் அழகிய மேகலாபரணத்தை அணிந்த சீதா பிராட்டியோடு எவராலும் மறக்க முடியாத பெரும் பேற்றினை உடைய இராமன் காட்டுக்குச் செல்லப் போகின்றான் என்பதை நினைத்து நடுங்கிய மனத்தை உடையவாய் நாமும் இந்நாட்டை விட்டுச் செல்வோம் என்று எழுந்தன போல் தம் படுக்கையை விட்டு எழலாயின.

விளக்கம்:

படுக்கையை விட்டு வெளியே செல்ல எழுந்த யானைகள் இராமனது பிரிவை நினைந்து தாமும் காட்டுக்குச் செல்ல எழுந்தன போன்றன என்ற இதுவும் தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். இராமநாமத்தினை மூல மந்திரமாகக் கருதுவார் பலர் உள்ளாராதலின் யாரும் மறக்கிலா நாம நம்பி என்றார்.

54. (iv) வீண் மீன்கள் மறைகல்

சிரித்த பங்கயமொத்த செங்கணிராமனைத் திருமாலையக் கரிக்கரம் பொருகைத் தலத்துயர் காப்பு நாணணிதற்குமுன் வரித்த தண்கதிர் முத்ததாகியிம் மண்ணனைத்து நிழற்றமேல் விரித்த பந்தர் பிரித்ததாமென மீனொளித்தது வானமே.

சொற்பொருள்:

சிரித்த பங்கெய மொத்த - மலர்ந்த தாமரைப் பூவினைப் போன்று செங்கண் இராமனை - சிவந்த கண்களையுடையவனான இராமனை, திருமாலை - திருமாலின் அவதாரமானவனை, கரிக்கரம் பொரு அக்கைத் தலத்து - யானையினது கையை ஒத்த அவனது நீண்ட கையிலே, உயர் காப்பு நாண்அணிதற்கு - உயாந்த காப்பாகிய மங்கல நாணை அணிவதற்காக, மன்வரித்த தண்கதிர் முத்து ஆகி - முன்னர் அமைத்த குளிர்ந்த ஒளி பொருந்திய முத்துக்களைக் கொண்டதாய், இம் மண் அணைத்தும் நிழற்ற - இப்பூவுலகு முழுவதையும் நிழல் செய்யுமாறு, மேல் விரித்த பந்தல் - மேலே விரிவுறக் கட்டின பந்தலைப், பரித்த தாமென - பிரித்தாற் போல, வானம் மீன் ஒளித்தது வானம் தன்னிடத்திலிருந்த நட்சத்திரங்களை மறைத்துக் கொண்டது.

உரைநடை:

தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடையவனும், திருமாலின் அவதாரமானவனுமான இராமனுக்கு, யானையினது துதிக்கை போன்ற அவனது கையிலே காப்பாகிய நாணை அணிதற்காக முன்பு சிறந்த

குளிர்ச்சியும் வெண்மையும் உடைய முத்துக்களைக் கொண்டதாய் இப்பூவுலகு முழுவதும் நிழல் செய்யுமாறு மேலே விரித்துக் காட்டிய பந்தலைப் பிரித்தமை போன்று வானம் தன்னிடத்திலிருந்து நட்சத்திரங்களை மறைத்துக் கொண்டது.

விளக்கம்:

முடி சூட்டுவதற்கு முதல் நாள் சடங்காகக் காப்பு நாண் அணிதல் நடை பெற்றபோது அமைத்த முத்துப் பந்தரைப் பிரித்தமை போன்றிருந்தது, நட்சத்திரமான முத்துக்கள் ஒளிர நிலவு உலகத்துக்கே பந்தர் போன்றிருந்த வானம், காலை கதிரவனது ஒளியினால் நட்சத்திரம் மறையப் பெற்றமை என்கிறார் - இதுவும் தற்குறிப்பேற்ற இழீஅணியாகும். பங்கயம் சிரித்தல் - தாமரை பூத்தல், இராமனது கண்களுக்குத் தாமரைப் பூ உவமையாக வந்தது.

55. (v) மங்கள முரசு ஒலிக்க மாதர்கள் எழுந்தனர்.

நாமவிற்கை இராமனைத்தொழு நாளடைந்த நமக்கெலாம் காமவிற்குடை கங்குல் மாலை கழிந்ததென்பது கற்பியாத் தாமொலித்தன பேரியவ் வொலிசாரன் மாரிதழங்கலா மாமயிற் குலமென்ன முன்ன மலர்ந்தெழுந்தனர் மாதரே.

சொற்பொருள்:

நாமவிற்கை இராமனை - அச்சத்தைத் தருகின்ற வில்லை ஏந்திய கைகளை உடையவனான இராமனை, தொழும் நாள் அடைந்த நமக்கெல்லாம் - வணங்கும் நல்ல நாளைப் பெற்றுக் கொண்ட நமக்கு எல்லாம். காமன்வில் குடைகங்குல் மாலை - மன்மதன் தனது கருப்பு வில்லாற் துன்புறுத்துகின்ற இராக்காலம், கழிந்தது என்பது கற்பியா - நீங்கிற்று என்பதைத் தெரிவிப்பனவாக, பேரிதாம் ஒலித்தன - (காலை) முரசுகள் முழங்கின, அவ்வொலி - அம் முழக்கத்தை, சாரல் மாரி தழங்கல் ஆ - மலைசாரல்களில் வந்து தங்குகின்ற மேகங்களின் பேரொளி என்றெண்ணி, மயிற்குலம் என்ன - பெரிய மயிற் கூட்டங்கள் எழுந்ததைப் போன்று மாதர் முன்னர் மலர்ந்து எழுந்தனர் - பெண்கள் முகமலர்ச்சியோடு கண்துயில் நீங்கப் பெற்றெழுந்தார்கள்.

உரைநடை:

அச்சத்தைத் தருகின்ற வில்லை ஏந்தியவனான இராமனை (முடி சூட்டிய கோலத்திற்) கண்டு கொள்ளுதற்கான நல்ல நாளைப்பெற்ற நம் எல்லோருக்கும் மன்மதன் கருப்பு வில்லால் வருத்துகின்ற இரவுப் பொழுதானது கழிந்து விட்டதென்பதை அறிவிக்குமுகமாக காலை முரசங்கள் முழங்கலாயின என்று அவ்வொலியினை மலைச்சாரலிற்

படிந்த மேகங்களின் முழக்கமென எண்ணிய பெரிய மயிற் கூட்டம் எழுதலைப் போன்று முகமலர்ச்சியோடு மகளிர் எல்லாம் கண்துயில் நீங்கப்பெற்று உடன் துயில் எழுந்தார்கள்.

விளக்கம்:

பேரிகை ஒலிக்குச் சாரல் மேகத்தின் முழக்கமும், மகளிருக்கு மயிற் குளாமும் உவமைகளாய் வந்தன. முன்னம் எழுந்தனர் என்பதற்குப் பேரிகை ஒலி கேட்ட உடனே எழுந்தனர் என்றும், கணவர்மார் எழுதற்கு முன்னம் எழுந்தனர் என்றும் பொருளுரைப்பர். துயிலெழும் போது இராமனது முடிசூட்டினைக் காணப்போகும் மகிழ்வால் முகம் மலர்ந்து எழுந்தாரென்பது சிறப்பாயிருப்பதால் சந்தர்ப்பத்துக்கேற்ப முன்னம் மலர்ந்தது என்பதற்கு முகம் மலர்ந்தது என்று பொருள் சொல்லுதலே பொருத்தமாகும்.

56. (vi) கன்னீமார் காலையும் கணவும் கலையப் பெறுதல்.

இனமலர்க்குலம் வாய்விரித்திள வாசமாருதம் வீசமுன் புனைதுகிற்கலைசோர நெஞ்சு புழுங்கினார் சிலபூவைமார் மனமனுக்கம்விடத் தனித்தனி வள்ளலைப் புணர்கள்ளவன் கனவினுக் கிடையூறடுக்க மயங்கினார் சிலகன்னிமார்.

சொற்பொருள்:

இனமலர்க்குலம் கூட்டங் கூட்டமான மலர்களின், வாய்விரித்து - மொட்டுக்களை வாயவிழச் செய்து. வாசமாருதம் வீச - அவற்றின் மணத்தையும் பெற்றுக் கொண்ட பூங்காற்று வீசப் பெறுதலாலே, சில பூவைமார் - சில பெண்கள், முன்புனைதுகில்லை சோர - முன்னே அணியப் பெற்றனவாகிய ஆடையும் மேலாபரணமும் கலைவுறலால், நெஞ்சு புழுங்கினார் - மனம் வருந்தினார்கள், மனம் அனுக்கம் விட - மனவருத்தம் நீங்க, தனித்தனி வள்ளலைப் புணர் - இராமனைத் தழுவிக் கொள்ளுகின்ற, கள்ள வன்கனவினுக்கு - வஞ்சனையுடைய வலிய கனவுக்கு. இடையுறு அடுக்க - (பொழுது விடிதலால்) தடையுண்டாக மயங்கினார் - மனம் திகைப்புறலானார்கள்.

உரைநடை:

சில பெண்கள், பல இனப் பூக்களின் கூட்டங்ககளையெல்லாம் முகையவிழச் செய்து அவற்றின் மணத்தையும் பெற்று வருகின்ற காலைக் காற்று வீசுவதினாலே முன்பு தாம் அணிந்திருந்த ஆடையும்,மேகலாபரணமும் கலையப் பெற்றவராய் மனம் வருந்தினார்கள். சில கன்னிப் பெண்கள் மனவருத்தம் நீங்குமாறு தனித்தனியே

இராமனைத் தழுவப் பெறுகின்ற நல்ல கனவினுக்கு இடையூறு வந்து விட்டதே என்று மனம் வருந்தினார்கள்.

விளக்கம்:

காலைக் காற்றில் மலர் மணம் பரப்பல் இயல்பு. விழாவுக்கெனக் கோலம் கொள்ளவிடாது காலைக் காற்று அவர்தம் ஆடை அணிகளைச் சிதைத்தது. இராமனது பேரழகில் ஈடுபட்டிருந்த கன்னிப் பெண்கள் கனவிடை அவனைத் தழுவி மகிழ்ந்ததால் பொழுது விடிந்தமை அவர் கனவிற்கு இடையூறாயிற்று பூவைமார் - பூவையைப் போல் பேசுகின்ற இன் குரல் மக்ளிர். பூவை - நாகணவாய்ப்புள். அது இங்கு உவமையாகு பெயராய் மகளிரைக் குறித்தது.

57. (vii) குமுத மலர் வரயடங்கின.

சாயடங்க நலங்கலந்து தயங்குதன்குல நன்மையும் போயடங்க நெடுங் கொடும் பழிகொண்டரும் புகழ் சிந்துமத் தீயடங்கிய சிந்தையாள் செயல்கண்டு சீரிய நங்கைமார் வாயடங்கின் வென்ன வந்து குவிந்தவண் குமுதங்களே.

சொற்பொருள்:

சாய் அடங்க - பெருமை அழியவும், நலம் கலந்து - நன்மை பொருந்தி விளங்குகின்ற, தன்குல நன்மையும் போயடங்க - தன் குலத்திற்கு உரியதாகிய சிறப்புக்கள் அனைத்தும் அழிந்துவிடவும், நெடும் கொடும் பழி கொண்டு - நீண்ட காலத்துக்கு இருக்கப் போகின்ற கொடிய வசைச் சொல்லையும் கொண்டு, அரும் பகழ் சிந்து - பெறுதற்கரிய வசைச் சொல்லையும் கொண்டு, அத்தீ அடங்கிய சிந்தையாள் - அந்தக் கொடிய மனத்தை உடையவளான கைகேயினது, செயல் கண்டு - செய்கையைப் பார்த்து, சீரிய நங்கைமார் - சிறந்த குல மகளிரது, வாய் அடங்கின என்ன - வாய் (நாணத்தால்) மூடப் பெற்றாற் போல, வண்குமுதங்கள் - வனவிய குமுத மலர்கள், வந்து குவிந்தன - இகழ்கள் ஒன்றி மூடப்பெற்றன.

உரைநடை:

பெருமை அழியவும் எல்லா நன்மைகளும் பொருந்தியதன் குலப் புகழ் அடங்கி விடவும், நீண்ட நாள் இருக்கப் போகின்ற கொடிய பழியினைக் கொண்டு பெறுதற்கரிய புகழைச் சிந்துகின்ற அக்கொடுமை பொருந்திய மனத்தையுடையவளான கைகேயியினது செய்கையைப் பார்த்துச் சிறந்த குல மகளிரெல்லாம் (நாணத்தால்) வாய்மூடி நின்றாற்போல வளமுடைய குமுத மலரெல்லாம் இதழ் கூடி வாய் மூடலாயின.

விளக்கம்:

காலையில் குமுதம் வாய் குவிதல் இயல்பு. அது மங்கைமார்வாய் குவிந்ததைப் போன்றிருந்தது. உவமை அணி ஒரு பெண்ணான கைகேயி தன் கணவனைக் கொல்லுகின்ற தீச் செயலைக் குல மகளிரனை வரும், பெண் குலத்துக்கே வந்த அவமானமென்று கருதி எதனையும் பேச வாய் கூசி நிற்பார் என்பது பொருள்.

58. (viii) காலைப் பண்களின் இன்னொளி.

மொய்யராக நிரம்பவாசை முருங்கு தீயின் முழங்கமேல் வையராவிய மாரன் வாளியும் வானிலா நெடுவாடையும் மெய்யரா விட ஆவிசோரவெதும்பு மாதர்தமென் செவிப் பையரா நுழைகின்ற போன்றன பண்கனிந் தெழுபாடலே.

சொற்பொருள்:

மொய் அராகம் நிரம்ப - பொருந்திய வேட்கை மிகுதியாகவும், ஆசை முருங்கு தீயின் மேல் முழங்க - ஆசை எரிக்கின்ற நெருப்பிலும் மேலாக உண்டாகவும், வை அராவிய மாரன் வாளியும் - கூராக்கப் பட்ட மன்மத பாணங்களும், வான் நிலா - வானத்தில் தோன்றுகின்ற நிலவும், நெடுவாடையும் - நீண்ட வாடைக் காற்றும், மெய் அராவிட - உடலை அறுக்கவும், ஆவிசோர - உயிர்தளர, வெதும்பும் மாதர்தம் மென்செவி - வாடுகின்ற மகளிருடைய மெல்லிய செவிகளில், பண்கனிந் தொழுபாடல் - இசை முதிர்ந்தொலிக்கின்ற (உதய) கீதங்கள், பையரா நுழைகின்ற போன்றன - படத்தை உடைய பாம்புள் உட்புகுவதைப் போன்றிருந்தன.

உரைநடை:

பொருந்திய காதல் மிகுதியாகவும், ஆசை எரிகின்ற நெருப்பின் மேலாக உண்டாகவும், கூர் தீட்டப்பட்ட மன்மத பாணங்களும், வானத்து நிலவும், நீண்ட வாடைக் காற்றும் உடம்பினை அறுத்தலால் உயிர் தளர்ந்து வாடுகின்ற பெண்களுடைய செவியிலே, இசை முதிர்ந்து ஒலிக்கின்ற காலைப் பண்கள், படம் பொருந்திய பாம்பு நுழைவதைப் போன்று நுழைந்தன.

விளக்கம் :

காதலால் வாடுகின்ற மகளிருக்கு இனிய பாடல் அக்காதலை மேலும் வளர்த்துத் துன்பத்தை மிகுதிப்படுத்துவதால் இனிய காலைப் பாடல் கொடிய நச்சுப் பாம்பு காதில் நுழைவது போன்று நுழைந்தது என்றார். உவமையணி. அராகம் - பொருள்களின் மீது உண்டாகும் பற்றுள்ளம். இங்கே வேட்கை காமநோய் எனலாம்.

59. (ix) மைந்தர் துயிலிலகுதல்

ஆழியான் முடி சூடு நாளிடையான பாவியிதோரிரா ஊழியாயின வாறெனா உயர் போதில் மேலுறை பேதையும் ஏழு லோகமு மென்டவஞ்செய் தகண்ணுமெங்கள் மனங்களும் வாழு நாளிதெனா வெழுந்தனர் மஞ்சு தோய்புய மஞ்சரே.

சொற் பொருள்:

ஆழியான் முடி சூடு நாள்-சக்கரப் படையை உடைய (திருமாலின் அவதாரமான) இராமன் முடி சூடப் போகும் நாளுக்கு இடையான பாவி-இடையில் வந்த பாவியாகிய, இது ஓர் இரா-இந்த ஓர் இரா, ஊழி ஆயினவாறு எனா-ஒரு யுகம் போற் பெரிதாகவிருந்த விதம் என்னே என்று உயர் போதின் மேலுறை பேதையும்-சிறந்த தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பெண்ணாகிய திருமகளும் ஏழு லோகமும்-ஏழு லோகத்தவரும் எங்கள் எண் தவம் செய்த கண்களும்-எங்களது (அத்தகைய) மனங்களும் வாழு நாளிதெனா-வாழ்வடையப் போகும் காலம் இது என்று எண்ணியும் மஞ்சு தோய்புய-(கொடையால்) மேகத்தை ஒத்த கைகளை உடையவர்களாகிய மஞ்சர் (ஆடவர்) எழுந்தனர்-(படுக்கையினின்றும்) எழுந்தார்கள்.

உரை நடை:

இராமன் முடி சூடப் போகின்ற நாளுக்கு இடையில் வந்த பாவியாகிய இந்த இரவு ஒரு யுகம் போன்று நீண்டதாக இருக்கின்றதே என்று எண்ணி பொற்றாமரையில் வீற்றிருக்கின்ற இலக்குமி தேவியும் ஏழலகத்தாரதும் எங்களதும் பெரிய தவத்தைச் செய்த கண்களும் மனங்களும் நல்வாழ்வு பெறுதற்குரிய நாள் இதோ வந்து விட்டதென்று மேகம் போன்ற (கொடைக்) கைகளையுடைய ஆடவர்கள்(துயில் விட்டு) எழுந்தார்கள்.

விளக்கம்:

இராமனது முடி சூட்டைக் காணவேண்டுமென்ற ஆசையால் இடையில் நின்ற இராக்காலத்தின் கழிவு யுகம் போல் நீண்டு தெரிந்தது. அரச திருவை இராமனடைவதால் இலக்குமி தேவி தான் சிறந்த கணவனை அடையப் போகும் நாள் ஆதல் பற்றி அத்தேவிக்கு "வாழ் நாள்" அதுவாயிற்று.

60. (x) மகளீர் படுக்கையினின்றும் எழுதல்

ஐயுறும் சுடர்மேனியானெழில் காணமூரு மவாவினாற் கொய்யுறுங் குல மாமலர்க்குவை நின்றெழுந்தனர் கூர்மை கூர் நெய்யுறும் சுடர் வேனெடுங்கண் முகிழ்த்து நெஞ்சினைப்பொடும். பொய்யுறங்கு மடந்தைமார் குழல் வண்டு பொம்மென விம்மவே

சொற் பொருள்:

கூர்மை கூர் நெய்யுறும் சுடர் வேல்-கூர்மை மிக்கதாய் நெய் தடவப்பட்டுள்ளதும் ஒளி பொருந்தியதுமான வேலாயுதத்தை ஒத்த நெடுங்கண்-நீண்ட கண்களை முகிழ்த்து-மூடிக்கொண்டு நினைப்பொடும்-(இராமன் முடி சூட்டு விழாவினைக் காண வேண்டும் என்ற) மன விருப்பினோடும் பொய் உறங்கு மடந்தைமார்- பொய்யாகிய துயில் செய்கின்ற மகளிர் ஐயுறும் சுடர் மேனியான்- வியப்பைத் தருகின்ற பேரொளியையுடைய திருமேனியை உடையவனான இராமனது எழில் காணமூழும் அவாவினால்-அழகைக் காண வேண்டுமென்று மென் மேலும் உண்டாகின்ற-கொய்தெடுக்கப்பட்ட சிறந்த பூக்களின் குவியல்களான படுக்கையினின்றும் குழல் வண்டு-குழல் போன்ற இன்னோசையைத் தருகின்ற வண்டுகள் பொம்மென விம்ம-பொம்மென்னும் ஒலியோடு ஆரவாரிக்க எழுந்தனர்.

உரை நடை:

மிகக் கூர்மையுடையதாய் நெய் தடவப் பெற்ற ஒளி பொருந்திய வேலாயுதத்தை நிகர்த்த தமது கண்களை மூடி (இராமனது முடி குட்டினைக் காண வேண்டுமென்னும்) நினைப்பினால் பொய்யாகத் துயில் செய்கின்ற பெண்கள் வியப்பைத் தருகின்ற பேரொளி பொருந்திய மேனியை உடைய இராமனது அழகைக் காணவேண்டுமென்று வளர்ந்து வருகின்ற ஆசையினால் கொய்தெடுக்கப்பட்ட நல்ல மலர்களின் குவியல்களாலான படுக்கையினின்றும் வண்டுகள் பொம்மென்னும் ஒலியோடு ஆரவாரிக்குமாறு எழுந்தன.

விளக்கம்:

கொய்-மலர் புதிதாகப் பறிக்கப்பட்ட மலர் அம்மலர்களினாலான படுக்கையின் இருந்தெழுதலை மலர்க் குவியலினின்று எழுவதாகக் கூறினார். புது மலர்களில் மொய்த்திருந்த வண்டுகள் மகளிர் எழும்பும் போது

தாமும் ஆரவாரித்துக் கொண்டே எழுந்தன. விடிந்ததும் இராமனது முடி சூட்டைக் காண்போம் என்ற ஆசை மீதுரப் பெற்றிருந்தமையால் கண்களை மூடின போதும் அவர்க்குத் துயில் வந்திலது. அது பொய்த் துயிலாயிற்று.

61. (xi) ஊடல் செய்த கைவீர் பொழுது புலர்ந்தமையாற் கூடல் பெறாதோராயினர்.

ஆடகந்தரு பூண் முயங்கிட அஞ்சிஅஞ்சி அனந்தரால் ஏடகம் பொதிதார் பொருந்திடயாம பேரியிசைத்தலாற் சேடகம்புனை கோதை மங்கையர் சிந்தையிற் செறிதிண்மையால் ஊடல் கண்டவர் கூடல் கண்டிலர் நையுமைந்தர் களுய்யவே.

சொற் பொருள்:

சேடகம்புனை கோதை மங்கையர்-திரட்சி பொருந்திய மலர் மாலைகளை அணிந்த மகளிர், சிந்தையில் செறிதிண்மையால் மனத்திலே பொருந்திய வலிமையால், ஊடல் கண்டவர் புலர்ந்து நின்றவர்கள் யாமம் பேரிஇசைத்தலால் - காலை முரசம் ஒலித்தபடியால் ஆடகம் தரு பூண் முயங்கிட- பொன்னாற் செய்த அணிகலன்கள் அழுந்தவும், வஞ்சி அஞ்சி-வஞ்சிக்கொடி போன்ற இடை அச்சமுறவும், ஏடு அகம் பொதிதார் பொருந்திட - இதழ் பொருந்திய மாலைகள் ஒன்று சேரவும், நையுமைந்தர்கள் உய்ய-(கூடுதலை வேண்டி) வருந்துகின்ற ஆடவர்கள் உய்தி பெறவும் கூடல் - கூடுவதை அனந்தரால் கொண்டிலர்- மனச் சோர்வினாற் பெற்றாரில்லை.

உரை நடை:

திரண்ட மலா மாலையை அணிந்த மகளிா மன உறுதியினால் (தம் கொழுநரோடு) புலா்ந்து நின்றவாகள் காலை முரசம் ஒலித்த படியால் பொன்னாற் செய்த அணிகலன்கள் அழுந்தவும், வஞ்சிக் கொடி போன்ற இடை அச்சமுறவும், இதழ் பொருந்திய மாலைகள் ஒன்று சேரவும் (கூட்டம் வேண்டி) வருந்தி நின்றோராகிய தம் கணவா் உய்தி பெறவும், கூடுதலை மனச் சோா்வினாற் பெறாராயினாா்.

விளக்கம்:

பெண்கள் "சிந்தையிற் செறிதிண்மையாலே" தான் ஊடி நின்றாரென்ப. இரவெல்லாம் ஊடி நின்றோர் கூடல் பெறுவதற்கு இடையூறாகக் காலை முரசம் கனை குரல் கொடுத்ததென்றார். சேடகம் திரட்சி சிறப்புமாம் சேடகம் புனை கோதை என்பதற்கு திரட்சி பொருந்திய கூந்தல் முடிப்பினை உடையார்

என்றும் கொள்ளலாம். வஞ்சி என்பது வஞ்சிக் கொடி போன்ற இடையைக் குறித்ததால் உவமையாகு பெயராகும்.

62. (xii) காலையில் எழுந்த பலவகை ஒலிகள்.

தழை ஒலித்தன வண்டொலித்தன தாரொலித்தன பேரியாம் முழ வொலித்தன தேரொலித்தன முத்தொலித்தன மலகு போ இழை ஒலித்தன புள்ளொலித்தன யாழொலித்தன எங்கணும் மழை ஒலித்தன போற்கலித்த மனத்தின் முந்துறவாசியே.

சொற்பொருள்:

எங்கணும் எல்லா இடங்களிலும், தழை ஒலித்தன — காலைக்காற்றினால் மரம் செடிகளின் தழைகளெல்லாம் ஒலி செய்தன, வண்டு ஒலித்தன — வண்டுகள் ஒலி செய்தன, தார் ஒலித்தன — பூமாலைகள் (தம் கலப்பினால்) ஒலி செய்தன, பேரி ஆம் முழவு ஒலித்தன — பேரிகை எனப்படுகின்ற வாத்தியங்கள் ஒலி செய்தன, தேர் ஒலித்தன — தேர்கள் ஓடுவதினால் பலவித ஓசைகள் உண்டாக்கின, முத்து ஒலித்தன — (அங்கு தொங்க விடப்பட்டிருந்த) முத்து மாலைகள் அசைந்து ஒலி செய்தன, மல்குபேர் இழை ஒலித்தன — நிறைய அணிந்த பெரிய ஆபரணங்கள் ஒலி செய்தன, புள் ஒலித்தன — பறவைகள் ஆரவாரித்தன, யாழ் ஒலித்தன — வீணைகள் இன்னோசை செய்தன, மனத்தின் முந்நூறு வாசி — மனத்தினும் முந்திச் செல்ல வல்லனவாகிய குதிரைகள், மழை ஒலித்தன போல் - மழை மேகம் முழங்குவதைப் போல், கலிந்த — கனைப் பொலி செய்தன.

உரைநடை:

எல்லாவிடங்களிலும் இலைகுழைகள், வண்டு, பூமாலை, பேரி என்னும் முழவு, தேர், முத்து மாலை நிறைந்த (அனைவரும் அணிந்திருந்த) ஆபரணங்கள், பறவைகள் வீணை என்பனவும், மழை மேகங்களின் முழக்கம் போன்று குதிரைகளும் பேரொலி செய்யலாயின.

விளக்கம்:

அரச நகரொன்றில் காலை நேரத்தில் இயல்பாகக் கேட்கக்கூடிய இவ்வொலிகள், இராமனது முடிசூட்டு நாளன்று சிறப்பாகக் கேட்டன என்று குறிப்பாகத் தோன்றக் கூடியவாறு கூறியுள்ளனர். 'ஒலித்தல்' என்னும் சொல் மீண்டும் மீண்டும் வருதல் சொற்பின்வருநிலை அணி.

63. (xiii) தீபங்கன் ஒளி மழுங்குதல்

வைய மேழு மொரேழு மாருயிரோடுகூட வழங்குமம் மெய்யன் வீரருள் வீரன்மாமகன் மேல்வளைந்ததொர் காதலால் நைய நைய நலைம்புலன்களவிந் தடங்கி நடுங்குவான் தெய்வ மேனி படைத்தசேயொளி போன் மழுங்கின தீபமே.

சொற்பொருள்:

வையம் ஓர் எழும் - பதினாலு உலகங்களையும், ஆரயிரோடுகூட வழங்கும் - அரிய உயிரோடும் கூட இரப்போர்க்கு வழங்கத்தக்க அம்மெய்யன் - அந்தச் சத்தியவந்தனும், வீரருள் வீரன் - வீரருக்கு எல்லாம் சிறந்த வீரனும், மாமகன்மேல் விளைந்ததோர் காதலால் -நல்ல மகனாகிய இராமன்மேல் உண்டான பேரன்பினால், நைய நைய மிகவும் வருந்தி, நல்ல ஐம்புலன்களும் - சிறந்த ஐம்புலன்களும், அவிந்தடங்கி — செயலிழந்து அடங்கப் பெற்று, நடுங்குவான் -பதறுகின்றவனுமாகிய தசரதனது, தெய்வ மேனி படைத்த — தெய்வத் தன்மை பொருந்திய உடலில் உள்ள, சேய் ஒளி போல் - (மங்கித் தோன்றுகின்ற) சிவந்த ஒளியைப் போல், தீபம் மழுங்கின — விளக்குகள் ஒளி குன்றின.

உரைநடை:

பதின்னான்கு உலகங்களோடு தன் உயிரையும் கூட இரவலர்களுக்கு வழங்கத்தக்க சத்தியவந்தனும், வீரருள் எல்லாம் சிறந்த வீரனும், தனது மகனாகிய இராமன் மேல் உள்ள பேரன்பினால் மிக வருந்தி ஐம்புலன்களும் செயலிழந்து அடங்கப் பெற்றுப் பதறுகின்றவனும் ஆகிய தசரதனது தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த உடலில் உள்ள சிவந்த ஒளி மங்குவதுபோல விளக்குகளும் மங்குவனவாயின.

விளக்கம்:

தெய்வத் தன்மை பொருந்திய உடல் ஆதலால் மிக்க பேரொளி பொருந்தியது. தசரதனது உடல் இன்று மகன் மீதுள்ள காதலினால் அவனைப் பிரியலாற்றாது வருந்தும். தசரனது அவ்வுடலொளி குன்றுவது ஆயிற்றென்றும் கூறி அதனைத் தீபங்கள் ஒளி மழுங்குதலுக்கு உவமையாகக் காட்டுகின்றார். உவமையணி. தசரதன் ஒரு பொய் கூறுவானாகில் இத்துயரெல்லாம் ஏற்படாது எனினும் தனது சத்தியத்தில் நின்று எக்காரணம் கொண்டும் மாறான் என்பார். "அம் மெய்யன்" என்றார்.

64. (xiv) பலவகை இசைக் கருவிகளின் ஒலி.

வங்கியம் பலதேன் விளம்பின வாணிமுந்தின பாணியின் பங்கியம் பரமெங்கும் விம்மின பம்பைபம் பின பல்வகைப் பொங்கியம் பலவுங்கறங்கின நூபுரங்கள் புலம்பவெண் சங்கியம் பினகொம்பலம்பின சாமகீத நிரம்பவே.

சொற்பொருள்:

வங்கியம் பல - இசைக் குழல்கள் பல, தேன் விளம்பின — வண்டுகளைப் போன்று ஒலித்தன, வாணி முந்தின — வாய்ப் பாட்டுக்கள் அவற்றை முற்பட்டு ஒலித்தன, பாணியின் பங்கி — பாட்டுக்களின் வகைகளோ, அம்பரம் எங்கும் விம்மின — வானம் முற்றும் நிறைந்தன, பம்பைபம்பின — எக்காளவாத்தியங்கள் மிக்கு ஒலித்தன, பல்வகைப் பொங்கு இயம் பலவும் - பலவகைப்பட்டு மிக்கொலிக்கின்ற வாத்தியங்கள் பலவும், கறங்கின — ஒலித்தன, நூபுரங்கள் புலம்ப — காற் சிலம்புகள் ஆரவாரம் செய்ய, வெண்சங்கு இயம்பின — வெள்ளை நிறமான சங்குகள் ஒலித்தன, சாமகீதம் நிரம்ப — சாம வேதத்தின் இசை நிறைவு பொருந்துமாறு, கொம்பு அலம்பின — கொம்பு வாத்தியங்கள் ஒலித்தன.

உரைநடை:

இசைக் குழல்கள் பல வண்டுகளைப் போன்று ஒலித்தன. வாய்ப்பாட்டுக்களின் ஒலி அவற்றையும் முற்பட்டன. பலவகைப் பாடல்களின் ஒலியெல்லாம் வானத்தை நிறைக்கலாயின. பம்பையும் மற்றும் பல வாத்தியங்களும் முழங்கின. சிலம்புகள் ஒலித்தன. வெண்சங்குகள் ஊதப் பெற்றன. கொம்பு வாத்தியங்கள் சாமவேத இசை நிறைவு பெற்றவையாய் ஒலி செய்தன.

விளக்கம்:

வாணி — சொல். அது வாய்ப்பாட்டைக் குறித்தது. தேன் ஆகு பெயராய்த் தேனுண்ணும் வண்டைக் குறித்து நின்றது. அன்றித் தேன் விளம்பின என்பதற்குத் தேனைப் போன்று இனிமையாக ஒலித்தன என்றும் கொள்ளலூம். பல் இயம் - கொட்டுவன, ஊதுவன முதலியன பலவகையான வாத்தியங்கள்.

65. (xiv) கூரீயேரதய வகுணணை.

தூப முற்றிய காரிருட்பகை துள்ளியோடிட உள்ளெழும் தீப முற்றவும் நீர்த்தகன்றெனச் சேயதாருயிர் தேய்தலாற் பாப முற்றிய பேதைசெய்த பகைத் திறத்தினில் வெய்யவன் கோப முற்றி மிகச் சிவந்தன னெத்தனன் குணகுன்றிலே.

சொற்பொருள்:

தூபம் முற்றிய கார் இருள்பகை — புகையைப் போன்று (கரிய நிறம்) முதிர்ச்சி பெற்ற கரிய இருளாகிய பகைவன், துள்ளி ஓடவும் - குதித்து ஓடிப்போகவும், உள்ளெழும் - மாளிகையின் உள்ளே விளங்குகின்ற, தீபம் முற்றவும் - விளக்குகள் அனைத்தும், நீர்த்து அகன்றென (உம்) — ஒளியின் தன்மை நீங்கிட விடவும், வெய்யவன் - சூரியன், குணகுன்றிலே — கிழக்குத் திசையிற், சேயதாருயிர் — தனது (குலத்திற் பிறந்த) புதல்வனான தசரதனது அரிய உயிரானது, தேய்தலால் - மெலிந்து போதலால், பாபம் முற்றிய பேதை செய்த — பாவ வினைகள் முதிர்ந்த கைகேயி செய்த, பகைத் திறத்தினில் - பகைச் செயலின் காரணமாக, கோபம் முற்றி — சினம் மிகுந்து, சிவந்தனன் ஒத்தனன் - சிவப்பு நிறம் கொண்டவனைப் போன்று காணப்பட்டான்.

உரைநடை:

புகையின் முதிர்ந்த ஒத்த கரிய இருளாகிய பகைவன் எழுந்து ஓடவும், மாளிகையின் உட்புறமுள்ள விளக்கனைத்தும் ஒளி மழுங்கவும், குரியன் கிழக்குத் திசையிலே தனது (குல) மகனான தசரதனது அரிய உயிர் தேய்ந்து போதலால் அதற்கான பாவவினை செயல் காரணமாகக் கோபம் மிகுந்து சிவப்பு நிறம் உற்றவனைப் போலத் தோன்றினான்.

விளக்கம்:

காலைச் சூரியனது சிவப்பு நிறம் கைகேயியின் மீது அவன் கொண்ட கோபத்தினால் உண்டானது போன்றதென்று கவிகற்பித்தது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும்.

66. (xvi) தாறரை மலர்தலின் வகுணணை.

மூவராய் முதலாகி மூலமதாகி ஞாலமுமாகியத் தேவதேவர் பிடித்த போர்வி லொடித்த சேவகர் சேணிலம் காவன் மாமுடி சூடுபெரெழில் காணலாமெனு மாசைகூர் பாவை மார் முகமென்ன முன்னமலர்ந்த பங்கயராசியே.

சொற்பொருள்:

மூவர் ஆய் - அயன், அரி அரன் என்ற மூவருமாய், முதலாகி — அம்மூவருக்கும் முதல்வனுமாகி, மூலமதாகி — எல்லாவற்றின் தோற்றத்துக்கும் காரணமாகி, ஞாலமும் ஆகி — எல்லா உலகமுமாய், அத் தேவ தேவர் - இந்திரன் முதலான தேவர் அனைவருக்கும் தலைவராகிய சிவபெருமான், பிடித்த போர்வில் - கையிற் பிடித்த போருக்குரியதான வில்லை, ஒடித்த சேவகர் — (சீதையை மணத்தற்காக) முறித்த பெரிய வீரரான இராமபிரான், சேணிலம் காவல் - பெரிய உலகைக் காத்தற்குரிய, மாமுடி சூடு — பெரிய முடியைச் சூடுகின்ற, "பேரெழில் - பெரியஅழகினை, காணலாமெனும் ஆசை கூர் — பார்க்கலாம் என்ற ஆசை மிகுந்த, பாவைமார் முகம் என்ன — பெண்களது முகத்தைப் போல; பங்கயராசி — தாமரை மலரின் கூட்டம், முன்னம் மலர்ந்த - உடனே மலரலாயின.

உரைநடை:

அயன், அரி, அரன் என்ற மும்மூத்திகளாய் அம்மூவருள்ளும் முதல்வனுமாகி அனைத்துக்கும் பிறப்பிடமானவனாய் (அவை நிலைபெறுதற்குரிய) உலகமும் தானேயாவதோடு தேவ தேவனான சிவனது வலிய வில்லை முறித்தவனுமாகிய இராமன் நீண்ட உலகினை ஆட்சி செய்தற்கு அடையாளமாக முடி சூடுகின்ற அழகினைக் காணலாம் என்ற ஆசை மீதூரப் பெற்ற பெண்களது முகத்தைப் போன்று தாமரைக் கூட்டங்கள் மலர்ந்தன.

விளக்கம்:

தாமரை மலர் போன்று முகம் மலர்ந்தன என்று சொல்லும் வழக்கத்திற்கு எதிராக முகம் போன்று தாமரை மலர்ந்தது என்று கூறிய இது எதிர்நிலை உவமை அணியாகும். இதுவே விபரீத உவமை அணி என்றும் கூறப்படுவது. இராமனது முடிசூட்டினைக் காண மகளிர் மிகுதியும் விழைந்தனரென்பதை, தாமரை மலர்வதைப் பற்றிக் கூறிய சந்தர்ப்பத்தை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டு கவிஞர் இனிதே கூறியுள்ளார். முதலிரண்டடிகளிலும் இராமனது பெருஞ்சிறப்புக் கூறப்பட்டுள்ளது.

67. கவீக் கூற்று:- இராமனது முடிசூட்டிலன்று நடந்த சீறப்புகளை ஒருவாறு கூறுவோம் எனல்.

இன்ன வேளையினேழு வேலையுமொத்த போல இரைத்தெழுந்து அன்ன மாநகர் மைந்தன் மாமுடிசூடும் வைகலிதாமெனாத் துன்னு காதல் துரப்ப வந்தவை சொல்லலாம் வகை எம் மனோர்க்கு உன்ன லாவன அல்ல னெனினும் உற்றபெற்றி உணர்த்துவாம்.

சொற்பொருள்:

இன்ன வேலையின் - இப்படியான சமயத்தில், ஏழு வேலையும் - ஏழு கடலும், ஒத்த போல - ஒருமித்து ஆரவாரித்தாற் போன்று, அன்னமாநகர், ஒத்த பெரு நகரத்து மக்கள் எல்லோரும், இது - இன்று, மைந்தன் மாமுடி சூடும் வைகல் ஆம் எனா - சக்கரவர்த்தி திருமகன் முடிசூட்டப் போகின்ற நாளாகும் என்று எண்ணி, துன்னு காதல் துரப்ப - நிறைந்த ஆசை தூண்டுதலால், இரைத் தெழுந்து - ஆரவாரித் தெழுந்து, வந்தவை - அவர்கள் செய்தவற்றை, சொல்லல் ஆம் வகை- சொல்லுமாறு, எம்மனோர்க்கு - எம் போன்றவர்களுக்கு, உன்னால் ஆவன எல்ல என்னினும் - நினைப்பதற்கும் கூடியனவாகா எனினும், உற்ற பெற்றி உணர்த்துவாம் - (நடந்தவற்றை ஒருவாறு கூறுவோம்.

உரைநடை:

இவ் வாறு நிகழும் போது இராமனது முடிசூட்டு நாள் இன்றேயென்று எண்ணியதால் உண்டான காதல் தூண்டப் பெற்றமையால் அந்தப் பெரிய அயோத்தி மாநகரத்து மக்கள், ஏழு கடலும் ஒருமித்து ஆரவாரித்தது போன்று ஆரவாரித் தெழுந்து செய்தவற்றை எல்லாம் சொல்லுவது எம் போன்றோரால் நினைக்கவும் முடியாதொன்றெனினும் முடிந்த அளவில் ஒருவாறு அவற்றை இங்குக் கூறுவோம்.

- 68. இது முதற் 12 செய்யுட்கள் இராமனது முடிசூட்டு வீழாவீற் கூடினோரது வருணணை கூறுவன.
 - (i) மகளீர் தம்மை அலங்கரித்தமை

வேறு.

குஞ்சர மனையார் சிந்தை கொளிளையார் பஞ்சினை யணிவார் பால்வளை தெரிவார் அஞ்சன மென வாளம்பு களிடையே நஞ்சி னையிடுவார் நாண்மலர் புனைவார்.

சொற்பொருள் :

குஞ்சரம் அனையார் - யானை போன்று வலியோராகிய இளைஞரது, சிந்தைகொள் - மனதைக் கொள்ளை கொள்கின்ற, இளையார் - இளநங்கையர், பஞ்சினை அணிவார் - கால்களிற்

செம்பஞ்சுக் குழம்பினை ஊட்டுவார், பால் வளை தெரிவார் - (பால் போன்ற வெண்ணிறமுள்ள சங்கு) வளையல்களைத் தெரிந்து அணிவார்கள், வாள் அம்புகளிடையே - வாளையும் அம்பையும் ஒத்த கண்களினூடு, அஞ்சனம் என - மை என்ற பெயரை உடைய, நஞ்சினை அணிவார் - விடத்தைப் பூசுவார்கள், நாள் மலர் புனைவார் - புதிய பூக்களைச் குடுவார்கள்.

உரைநடை:

யானை போன்று வலிய இளைஞரது மனத்தைக் கவர்கின்றவராகிய இளநங்கையர், கால்களிலே செம்பஞ்சுக் குழம்பினை ஊட்டுவர். பால் போன்ற வெள்ளிய சங்க வளையல்களைத் தெரிந்தணிவர். வாளையும் அம்பையும் நிகர்த்த கண்களினூடு மை என்ற பெயரை உடைய நஞ்சினைப் பூசுவர். புதிய பூக்களையும் சூடுவார்கள்.

விளக்கம்:

இளையாள் என்பது இலக்குமிக்குப் பெயராதலால் அவளைப் போன்றவரான மகளிரையே அச்சொல் பெரும்பாலும் குறிப்பது. வாள், அம்பு எனும் சொற்கள் அணி போன்ற கண்களைக் குறித்தன வாதலின் உவமை ஆகுபெயராம். கண்ணுக்குத் தீட்டிய மை கவர்ச்சியினால் இளைஞரது உள்ளத்தை நலிய வைத்தலின் அது மை என்ற பெயரினை உடைய நஞ்சு எனப்பட்டது.

69. (ii) அந்நகரத்தவரின் மகிழ்ச்சி

வேறு.

பொங்கிய உவகை வெள்ளம் பொழிதரக் கமலம் பூத்த சங்கையின் முகத்தார் நம்பி தம்பியரனையரானார் செங்கய னறவமாந்திக் களிப்பெனச் சிவக்கும் கண்ணார் குங்குமச் சுவடு நீங்காக் குவவுத் தோட்குமர ரெல்லாம்.

சொற்பொருள் :

பொங்கிய உவகை வெள்ளம் பொழிதர - மிக்க ஆனந்தத்தாலுண்டான கண்ணீர் பெருகி ஓட, கமலம் பூத்த - தாமரை மலர் போன்று விளங்குகின்ற கண்களையுடைய, சங்கை இல் முகத்தார் - குற்றமற்ற முகத்தை உடையவரான, நறவம் மாந்திச் செய்கயல் களிப்பு என - கள்ளைக் குடித்தலால் வெறிகொண்ட கயல் மீன்களைப் போன்று, சிவக்கும் கண்ணார் - சிவந்திருக்கும் கண்களையுடைய மகளீரது, குங்குமச் சுவடு நீங்கா - (மார்பிற் பூசிய) குங்கும குழம்புபட்ட அடையாளம் நீங்கப் பெறாத, குவவுத் தோள் குமரர் எல்லாம்

- திரண்ட தோள்களையுடைய காளையா் யாவரும், நம்பி தம்பியா் ஆனாா் - இராமனது தம்பிமாா்களை ஒத்தவா்கள் ஆனாா்கள்.

உரைநடை:

தாமரை மலர் போன்ற கண்கள் விளங்குகின்ற குற்றமற்ற முகத்தையுடையவரும், கள்ளைக் குடித்தால் வெறியுண்ட கயல் மீன்களைப் போன்று சிவந்த கண்களையுடையவருமான மகளீரது (மார்பிற் பூசப்பட்ட) குங்குமக் குழம்புபட்ட அடையாளம் நீங்காத திரண்ட தோள்களையுடைய காளையர் யாவரும் நிறைந்த ஆனந்தத்தால் உண்டான கண்ணீர் வெள்ளம் பொழியப் பெற்றவராய் இராமனது தம்பிமாரை ஒத்தவரானார்கள்.

விளக்கம்:

கயல் மீன் மகளீர் தம் கண்ணை ஒப்பது, அதனால் மகளீரது சிவந்த கண்களுக்கு, வெறிகொண்ட கயல் உவமையாகக் கூறப்பட்டது. இராமன் முடிசூடுவதில் உண்மையான மகிழ்ச்சி கொண்டாராதலால் இளைஞர்கள் இராமனது தம்பியரையே நிகர்த்தவராயினார் என்றார்.

70. (iii) இராமன் முடிகுட்டுதலை நினைத்த அனைவரதும், மகிழ்ச்சி

மாதர்கள் கற்பின் மிக்கார் கோசலை மனத்தை ஒத்தார் வேதியர் வசிட்டனொத்தார் வேறுள மகளிரெல்லாம் சீதையை ஒத்தார் அன்னாள் திருவினை ஒத்தாளவ்வூர்ச் சாதுகை மாந்தரெல்லாம் தசரதன் தன்னை ஒத்தார்.

சொற்பொருள் :

கற்பின் மிக்கார் மாதர்கள் - கற்பின் மேம்பட்டவராகிய பெண்கள், கோசலை மனத்தை ஒத்தார் - கோசலையைப் போன்று மிக்க மகிழ்வுடைய மனத்தாராயினர், வேதியர் - அந்தணர் யாவரும், வசிட்டனொத்தார் - வசிட்ட முனிவரைப்போன்று மகிழ்ந்தனர், வேறுளமகளிரெல்லாம் - மற்றுள்ள பெண்களெல்லோரும், சீதையை ஒத்தார் - சீதையைப் போன்று மகிழ்வு கொண்டார்கள், அன்னாள் -அச்சீதாதேவி, திருவினை ஒத்தாள் - இலக்குமியைப் போன்றவளானாள், அவ்வூர்ச் சாதுகை மாந்தரெல்லாம் - அந்த ஊரிலிருந்த பெருமக்கள் அனைவரும், தசரதன் தன்னை ஒத்தார் - தசரதனைப் போன்று மகிழ்வு கொண்டார்கள்.

உரைநடை:

கற்பின் நிறைந்த பெண்களனைவரும் கோசலையையும் அந்தணர்கள் வசிட்ட முனிவனையும், மற்றுள்ள பெண்கள் எல்லோரும் சீதையையும், சீதை இலக்குமி தேவியையும், அந்த ஊரில் உள்ள பெருமக்கள் அனைவரும் தசரதனையும் ஒத்த மனத்தினராய் மிகுதியும் மகிழ்ச்சி கொண்டார்கள்.

விளக்கம்:

உவமானம் உவமேயம் இரண்டினுக்கும் இங்கு பொதுவான தன்மை மன மகிழ்ச்சியாகும். கற்பின் மிக்காரென்று கூறப்பட்டோர் வயதின் மூத்தோரெனவும், வேறுள மகளிர் என்றழைக்கப்பட்டோர் இளம் பெண்கள் என்றும் இங்கு கொள்ளுதல் பொருந்தும்.

71. (iv) அரச வெள்ளந் திரண்டு வரல்.

இமிழ் திரைப்பரவை ஞால மெங்கணும் வறுமைகூர உமிழ் வதொத் துதவு காதலுந்திட வந்ததென்றே குமிழ் முலைச் சீதை கொண்கன் கோமுடி புனைதல் காண்பான் அமிழ் துணக் குழவுகின்ற வமரரின் அரசவெள்ளம்.

சொற்பொருள் :

அரச வெள்ளம் - அரசரின் பெரிய கூட்டம், குமிழ் முலைச் சீதை கொண்கன் - திரண்ட தனங்களையுடைய சீதையின் கணவனான இராமன், கோமுடி புனைதல் காண்பான் - அரசருக்குரிய முடியைச் குட்டிக் கொள்ளுதலைக் காணும் பொருட்டு, உமிழ்வதொத்து உதவு காதல் - உள்ளடங்காது புறப்படுவதைப் போன்று மிகுகின்ற, பெரு விருப்பம், உந்திட - தூண்டுதலினால், அமிழ்துணக் குழவுகின்ற - தேவா அமிர்தத்தை உண்பதற்காக வந்து கூடுகின்ற, அமரரின் - தேவரைப்போல, இமிழ் திரைப்பாவை ஞாலம் - முழங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகில், எங்கணும் - எல்லா இடமும், வறுமை கூர - வறுமை அடையும்படி, வந்தது - (திரண்டு) வந்து கூடிற்று.

உரைநடை:

அரசா் கூட்டமானது, திரண்ட தனங்களையுடைய சீதையின் கணவனான இராமன் முடிசூட்டிக்கொள்ளுதலைக் காணும் பொருட்டு உள்ளடங்காது வெளிப்பட்டு வருவதை ஒத்து மிகுகின்ற காதலானது தூண்டுதலால் அமிர்தத்தை உண்பதற்காக வந்து கூடும் தேவரைப் போல, கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகில் வெற்றிடமேயில்லை என்னும்படி வந்து அங்குக் கூடலாயினர்.

விளக்கம்:

முடிசூட்டு விழாவைக் காண வந்த அரசர் குழுவிற்கு அமிர்தம் உண்ணக்கூடும் தேவர்களை உவமையாகக் கூறினார். உவமை அணி.

72. (v) நெருக்க மிகுதியினால் மகளிகும் மைந்தகும் மேற்செல்ல முடியாது வீதிகளில் நின்றபடியே நிற்றல்.

பாகியல் பவளச் செவ்வாய்ப்பணை முலைப்பரவை அல்குற் தோகையர் குழாமும் மைந்தர் சும்மையுந்துவன்றி எங்கும் ஏகுமின் ஏகு மென்றென் றிடையிடை நிற்றலல்லாற் போகில மீளகில்லா பொன்னகர் வீதி எல்லாம்.

சொற்பொருள்:

பாகு இயல் பவளச் செவ்வாய் - சர்க்கரைப் பாகு போன்று இனிமையும் பவளம் போன்ற சிவப்பு நிறமும் கொண்ட உதடுகளையும், பணைமுலை - பருத்த தனங்களையும், பரவை அல்குல் - பரந்த அல்குலையுமுடைய, தோகையர் - மகளிரது, குழாம் - கூட்டமும், மைந்தர் சும்மையும் - ஆடவர் கூட்டமும், பொன்னகர் வீதி எல்லாம் - அந்த அழகிய நகரத்தின் எல்லா வீதிகளிலும், எங்கும் துவன்றி - எல்லாவிடங்களிலும் நெருங்கி, ஏகுமின் ஏகும் என்று என்று - செல்லுங்கள் செல்லுங்கள் என்று பலமுறையும் சொல்லிக் கொண்டு, இடையிடை நிற்றல் அல்லால் - அங்கங்கு (தாம் நின்ற இடங்களில்) நின்றார்களே அல்லாமல், போகில - போனாரில்லை, மீளகில்லா - போக முடியாமையினால்) மீண்டு வருவதற்கும் இயலாதாராயினர்.

உரைநடை:

சர்க்கரைப் பாகுபோன்ற இனிமையும் பவளம் போன்ற சிவந்த நிறமும் அமைந்த உதடுகளையும், பருத்த முலைகளையும், பரந்த அல்குலையும் உடைய மகளிர் கூட்டமும், மைந்தர் கூட்டமும் அந்த அழகிய நகரத்து வீதிகளின் இடமெங்கணும் மிகுதியும் நெருக்கமுற்று செல்லுங்கள் செல்லுங்கள் என்று பலமுறையும் சொல்லியபடி தாம் நின்ற இடங்களில் நின்றனரேயன்றி மேலே செல்லவும் (இடநெருக்கத்தினால்) மீண்டு வரவும் முடியாராயினர்.

விளக்கம்:

பாகினை ஒத்த இனிமை பொருந்திய பவளம் - எனச் சேர்த்துப் பொருள் கொண்டால் அது உதடுகளுக்கு உவமையாகும். பணைமுலை, அல் குற் தோகை என்பது உம்மைத் தொகை

73. (vi) யாகுடைய கூட்டம் பெரிதென்று கூறமுடியாத நிலை.

வேந்தரே பெரிதென்பாரும் வீரரே பெரிதென்பாரும் மாந்ததே பெரிதென்பாரும் மகளிரே பெரிதென்பாரும் போந்ததே பெரிதென்பாரும் புகுவதே பெரிதென்பாரும் தேர்ந்ததே தேரினல்லால் யாவரே தெரியக்கண்டார்.

சொற்பொருள் :

வேந்தரே பெரிது என்பாரும் - (முடிசூட்டு விழாவைக் காணவந்திருந்த) மன்னர் கூட்டமே பெரிது என்று சொல்லுவோரும், வீரரே பெரிது என்பாரும் - படைத்தலைவர் கூட்டமே பெரிதென்று கூறுவோரும், மாந்தரே பெரிதென்பாரும் - ஆடவர் கூட்டமே பெரியது என்பவரும், மகளிரே பெரிது என்பாரும் - பெண்களது கூட்டமே பெரியது என்பவரும், போந்ததே பெரிது என்பாரும் - இது வரை வந்திருப்போரது கூட்டமே பெரிது என்போரும், புகுவதே பெரிதென்பாரும் - இனி வரவிருப்போர் கூட்டமே பெரியது என்பவருமாகி, தேர்ந்ததே தேரினல்லால், தாம் தாம் அறிந்ததை மட்டும் அறிந்து கூறமுடிந்தனரே அன்றி யாவரே தெரியக் கண்டார் - முற்ற அறிந்தவர் யாருமே இல்லாராயினர்.

உரைநடை:

(முடிசூட்டு விழாவைக் காண வந்திருந்தவருள்) மன்னவர் கூட்டமே பெரியது என்றும், வீரர் கூட்டமே பெரியது என்றும், ஆடவர் கூட்டமே பெரியது என்றும், மகளிர் கூட்டமே பெரியது என்றும், கூடியிருப்போர் தொகையே பெரியது என்றும், (அன்றி) இனி வர இருப்போர் தொகையே பெரியது என்றும், தாம் தாம் அறிந்ததையே முடிவாகக் கூறினார்களன்றி, முற்ற அறிந்து கூற வல்லார் யாரும் இலராயினர்.

விளக்கம்:

எவராலும் மதிப்பிட்டுச் சொல்லமுடியாதபடி அனைவர் கூட்டமும் தனித் தனி பெரிதாக இருந்த தென்க. வீரர் - அந்தணர் என்றும் கூறுவர்.

74. (vii) நெருங்கி வந்த மகளிர் தம் சிறப்பு.

குவளையி னெழிலும் வேலின் கொடுமையும் குழைத்துக் கூட்டித்

தவளு மஞ்சனமென் றேய்ந்த நஞ்சினைத் தெரியத் தீட்டித் தவள வொண்மதியுள் வைத்த தன்மை சால் தடங்க ணல்லார் துவளு நுண்ணிடையாராடும் தோகையங் குழாத்திற் தொக்கார்.

சொற்பொருள்

குவளையின் எழிலும் - குவளை மலரின் அழகையும், வேலின் கொடுமையும் - வேலினது கொடிய தன்மையும், குழைத்துக் கூட்டி ஒன்றாகக் கலந்து, திவளும் அஞ்சனம் என்று ஏய்ந்த நஞ்சினை மென்மையான மை என்று கூறப்படுகின்ற நஞ்சை, தெரியத் தீட்டி -விளக்கமுறப் பூசி, தவள ஒண் மதியுள் வைத்த - மென்மையான ஒளி பொருந்திய சந்திரனுள் வைத்தாற் போன்ற, தன்மை சால் தடங்கண் நல்லார் - தன்மை விளங்குகின்ற பெரிய கண்களையுடைய அழகியரும், துவளும் நுண் இடையார் - தளர்கின்ற மெல்லிய இடையை உடையோருமான பெண்கள், ஆடும் தோகையர் குழாத்தில் - நடனமிடுகின்ற மயில்களின் கூட்டம் போல, தொக்கார் - வந்து கூடினார்கள்.

உரைநடை:

குவளை மலரின் அழகையும், வேலினது கொல்லும் தன்மையையும் குழைத்து ஒன்றாக்கி மென்மையான கண் மை என்ற பெயரைக் கொண்ட நஞ்சினை விளக்கமாக எழுதி, வெள்ளிய நிலவினை உடைய சந்திரனுள் வைத்தாற் போன்ற தன்மையுள்ள விசாலமான கண் களைக் கொண்ட அழகியரும், தளர்கின்ற இடையினை உடையோருமாகிய நங்கையர் நடமிடுகின்ற மயிற் கூட்டத்தைப் போன்று வந்து நிறைந்தார்கள்.

விளக்கம்:

கண் குவளை போன்று அழகினை உடையதாயினும், கண்டோரைக் கவா்ந்து காமத்தை மூட்டி வருவதால் வேல் போன்ற கொடுமையினையும் கொண்டிருக்கின்றது. அதனால் இரண்டின் தன்மைகளையும் கலந்து சோ்ந்தமை கண்ணுக்குப் பொருந்துவதாயிற்று. கண்ணில் எழுதிய மை மேலும் தன் அழகால் ஆடவா்க்குத் துன்பத்தை ஊட்டுதலால் அதனை மை என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படுகின்ற நஞ்சு என்றாா். முகம் மதியை ஒத்தது ஆதலால் அம்முகத்தில் உள்ள கண்கள் மேற்கூறப்பட்டவற்றை மதியத்துள் வைத்தலை ஒத்திருந்தன. என்றனா். அழகு, கொடுமை, நஞ்சு எல்லாவற்றையும் பொருந்தச் செய்து

மதியத்துள் வைத்தாலொத்த கண்கள் என்று இல்லாத பொருளை உவமை செய்தாராதலின் இது இல் பொருள் உவமை அணியாகும். அஞ்சனம் என்ற நஞ்சு உருவகம் ஆகும்.

75. (viii) முடிகுட்டு விழாவிற்கு வராகோர்.

நலங்கிளர் பூமியென்னு நங்கையை நறுந்துழாயின் அலங்கலான் புணருஞ் செல்லங் காணவந் தடைந்திலாதார் இலங்கை யினிருத ரேயிவ் வேழு லகத்து வாழும் விலங்கலு மாசை நின்ற விடாமத விலங்க லேயால்.

சொற்பொருள் :

நறுந்துழாயின் அலங்கலான் - மணம் பொருந்திய துளசி மாலையை அணிந்தவனான இராமன், நலம்கிளர் பூமி எனும் நங்கையை - அழகு விளங்குகின்ற பூமாதேவி என்னும் பெண்ணை, புணரும் செல்வம் - திருமணம் செய்கின்ற சிறப்பை, காண - பார்ப்பதற்கு, வந்து அடைகிலாதார் - வந்து சேராதவர்கள், இலங்கையில் நிருதுரே - இலங்கையில் வாழ்ந்த இராக்கதர்களே ஆவர், இவ்ஏழ் உலகத்து வாழும் விலங்கலும் - (அன்றி) இந்த ஏழு உலகத்தில் வாழுகின்ற மலைகளும், ஆசை நின்ற - எட்டுத் திக்குகளிலும் நின்ற, விடாமத விலங்கல் (உம்) ஏ - நீங்காத மதத்தினை உடையவான மலை போன்ற யானைகளுமேயாகும்.

உரைநடை

துளசி மாலையை அணிந்தவனான இராமன் அழகு விளங்குகின்ற பூமாதேவி என்னும் பெண்ணைத் திருமணம் செய்கின்ற சிறப்பைக் காணுவதற்கு வந்து சேராதோர் இலங்கை வாழ் அரக்கரும் இந்த ஏழு உலகங்களிலும் உள்ள மலைகளும் அட்டதிக்கு யானைகளுமேயாம்.

விளக்கம் :

உலகுயிர் அனைத்தும் வந்தன என்பார் வராதோர் தொகை மிகக் குறைவு என அதனை வரையறுத்துக் கூறினார். மலைகள் இடம் பெயர முடியா. தென்திக்கு யானைகள் இடம் பெயர முடிந்தாலும் அவ்வாறு செய்யாதன. ஆதலால் அவை வந்தில என்றார். அவற்றோடு இலங்கை வாழ் அரக்கரும் வந்திலர் என்று சேர்த்துக்கூறி இருத்தலால் அரக்கர் தம் இழி தகைமையால் மலையையும் திக்கு யானைகளையும் ஒத்தவரென்று பெற வைத்தார்.

76. (ix) வந்த மன்னவர் முடிகுட்டு மண்டபத்திற் புகுதல்.

சந்திரர் கோடி என்னத் தரள வெண்கவிகை ஓங்க அந்தரத் தன்ன மெல்லாமார்த் தெனக் கவரிதுன்ன இந்திரற் குவமை சாலுமிருநிலக் கிழவரெல்லாம் வந்தனர் மௌலி சூட்டும் மண்டபமதனிற் புக்கார்

சொற்பொருள்:

இந்திரற் குவமைசாலும் - தனித்தனி தேவேந்திரனை நிகர்த்துவரென்று சொல்லத் தக்க, இரு நிலக் கிழவர் எல்லாம் -பெரிய பூவுலகத்து உரிமையாளரான மன்னர்கள் யாவரும், சந்திரர் கோடி என்ன - கோடிக் கணக்கான சந்திரர்களைப் போன்று, தரள வெண்கவிதை ஓங்க - முத்துக்களாலான வெண்கொற்றக் குடைகள் உயர்ந்து தோன்றவும், அந்தரத்து - வானவெளியிடை, அன்னம் எல்லாம் - அன்னப் பறவைகளெல்லாம், ஆர்த்த என - வந்து நிறைந்தனவோ என்று சொல்லும்படி, கவரி துன்ன - வெண்சாமரை நெருங்கவும், வந்தனர் - வந்தவராய், மௌலி குட்டும் மண்டபம் அதனிற் புக்கார் - முடிகுட்டு மண்டபத்துட் புகுந்தார்கள்.

உரைநடை:

இந்திரனையே ஒத்தவர்களான பெரிய பூவுலக வேந்தர்கள் அனைவரும் கோடிக் கணக்கான சந்திரர்களைப் போன்று முத்துக்களான வெண்கொற்றக் குடைகள் உயர்ந்து விளங்கவும், அன்னப் பறவைகள் எல்லாம் வானத்தில் வந்து நிறைந்தனவோ என்னும்படி வெண்சாமரைகள் நெருங்கவும் முடிசூட்டு மண்டபத்துள் வந்து புகுந்தார்கள்.

விளக்கம்:

போகங்களாலும் தோற்றப் பொலிவாலும் அரசர் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனி இந்திரனை ஒத்திருந்தனர். அவர்களது குடை ஒவ்வொன்றும் சந்திரனை நுகர்ந்திருந்தமையால் அவ்வாறான பல குடைகளின் நெருக்கம் கோடி சந்திரரது கூட்டம் போன்றும், சாமரை ஒவ்வொன்றும் வெண்மையால் அன்னப்பறவையையே ஒத்திருந்தமையால், அக்கவரியின் நெருக்கம் வானத்திடைக் குழுமிய அன்னப் பறவைகளின் நிறைவு விளங்கின என்றார். உவமை அணி.

77. (x) அந்தணர் கூட்டம் வந்து சேகுதல்.

முற்பயந் தெடுத்த காதற் புதல்வனை முறையினோடும் இற்பயன் சிறப்பிப் பாரினீண்டிட உவகை தூண்ட அற்பு தன் திருவைச் சேரும் அருமணங் காணப்புக்கார் நற்பயன் தவத் தினுய்க்கும் நான்மறைக் கிழவரெல்லாம்.

சொற்பொருள்:

தவத்தின் - தாம் செய்யும் தவத்தினால், நற்பயன் உய்க்கும்-நல்ல பயன்களைப் பெறுகின்ற, நான் மறைக் கிழவரெல்லாம் - நான்கு வேதங்களுக்கும் உரியவரான அந்தணர்கள் எல்லோரும், முற்பயந்தெடுத்தல் காதல் புதல்வனை - முன்னே தாம் பெற்று, வளர்த்த விருப்பம் மிக்க மகனாகிய இராமனை, முறையினோடும் - முறைப்படியாக, இற்பயன் சிறப்பிப்பாரின் - இல்வாழ்க்கைப் பயனை ஊட்டுபவர் (மணம் செய்விப்பவர்) போல, ஈண்டிய உவகை தூண்ட - நிறைந்த மகிழ்ச்சி தூண்டுதலால், அற்புதன் - இராமன், திருவைச் சேரும் - அரசாட்சியாகிய செல்வத்தை அடைகின்ற, அருமணம் - அரிய மண நிகழ்ச்சியை, காணப்புக்கார் -காண்பதற்காகச் சென்றடைந்தார்கள்.

உரைநடை:

தமது தவத்தின் வலிமையினால் நல்ல பயன்களைப்பெறுகின்ற வரும், நான்கு வேதங்களையும் அறிந்தோருமாகிய அந்தணர் எல்லோரும் முன்பு தாம் பெற்று வளர்த்த மகனை இல்வாழ்க்கையிற் சேர்ப்பவர் போன்று நெருங்கிய மகிழ்ச்சியினாற் தூண்டப்பெற்றவராய், இராமன் இராச்சிய செல்வத்தைப் பெறுகின்றதாகிய அரிய திருமணத்தைக் காண்பதற்காகச் சென்றடைந்தார்கள்.

விளக்கம்:

தமது புதல்வனது திருணத்திற்கு மகிழ்ந்து செல்வார் போன்று இராமனது முடிசூட்டு விழாவாகிய திருமணத்திற்கு நான்மறைத் தலைவர் யாவரும் சென்றடைந்தனர் என்பது பொருள். வாழ்க்கையின் பயனை இல்லின் மூலம் அடைவிப்பதாதலின் இல்லாளைப் பெறுவித்தலாகிய திருமணம் செய்வித்தலை 'இற்பயன் சிறப்பிப்பார்' என்றார்.

78. (xi) அங்கு திரண்டேர் செயல்கள்.

விண்ணவர் விசும்பு தூர்த்தார் விரிதிரை உடுத்தகோல மண்ணவர் திசைகள் தூர்த்தார் மங்கல மிசைக்குஞ்சங்கம் கண்கள் முரசினோசை கண்டவர் செவிகள் தூர்த்த எண்ணருங் கனகமாரி எழுதிரைக் கடலுந்தூர்த்த.

சொற்பொருள்:

விண்ணவர் விசும்பு தூர்த்தார் - வானவர் விண்ணகத்தை நிறைத்தனர், விரிதிரை உடுத்த கோல மண்ணவர் - விரிந்த கடலை ஆடையாக உடுத்த அழகிய இப்பூவுலகத்தார், திசைகள் தூர்த்தார் - எல்லாத் திசைகளையும் நிரப்பினர், மங்கலம் இசைக்கும் சங்கம் - மங்கல கரமான ஓசையைக் தருகின்ற சங்குகளின் ஒலியும், கண்ணகல் முரசின் ஓசை - பெரிய முரசங்களின் ஒலியும், கண்டவர் செவிகள் தூர்த்த கேட்டவரது காதுகளை நிறைத்தன, எண் அரும் கனகமாரி - அளவில்லாத (தானம் செய்யப்படுகின்றனவாகிய) பொன்மழை, ஏழு திரைக்கடலும் தூர்த்த - அலைகடல் ஏழையும் நிரப்பின.

உரைநடை:

தேவர்கள் வானகம் நிறைய வந்திருந்தனர். அலைகடல் ஆடையாக உடுத்த இப்பூவுலக மக்கள் திசை அனைத்தையும் நிறைத்தார்கள். மங்கலமாக ஒலிக்கின்ற சங்குகளின் ஓசையும் பெரிய முரசுகளின் ஒலியும் கேட்டோரது காதுகளை நிறைத்தன. (தாமாக இடுகின்ற) கணக்கிறந்த பொன்னின் மழையானது அலைகடல் ஏழையும் நிறைத்தது.

விளக்கம் :

தேவரும் மனிதரும் நிறைந்ததோடு, முடிசூட்டு விழாவின் போது மங்கள வாத்தியங்களும் எங்கும் நிறைந்து ஒலித்தன. வரையறையின்றி இரவலரும் பொன் பெற்றார்கள் என்பதாம். கனகமாரி - உருவகம்.

79. (xi) ஒனியின் மிகுதி

விளக்கொளி மறைத்த மன்னர் மின்னொளி மகுட கோடி துளக்கொளி விசும்பினூருஞ் சுடரை மறைத்துச் சூழ்ந்த அளக்கர் வாழ்முத்த மூரன் முறுவலாரணியின் சோதி வளைக்கலா மென்றவ்வானோர் கண்ணையு மறைத்ததன்றே.

சொற்பொருள்

விளக்கொளி மறைத்த மன்னர் - (தம் மேனியின் ஒளியால்) விளக்கின் ஒளியையும் மறையச் செய்த அரசர்களது, மின்னொளி மகுட கோடி - விளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய கோடிக்கணக்கான முடிகள், துளக்கு ஒளி - வெளிவிடுகின்ற ஒளியானது, விசும்பினூரும் சுடரையும் - வானத்திற் செல்கின்ற சூரியனையும், மறைத்துச் சூழ்ந்த - மறைத்து நிறைந்தன, அளக்கர் வாழ்முத்தம் - கடலில் உள்ள முத்துப் போன்ற, மூரல் முறுவலார் - பல்லினையும் புன் சிரிப்பினையுமுடைய பெண்களது

அணியின் சோதி - ஆபரணங்களிலிருந்து உண்டான ஒளி, வளைக்கலாம் என்று - (இவ்வுலகத்தோடு விண்ணுலகத்தையும்) வளைத்துக்கொள்வோமென்று, அவ்வானோர் கண்ணையும் -அத்தேவர்களது கண்களையும், மறைத்த - கூசச் செய்தது. அன்று, ஏ - அசை நிலைகள்.

உரைநடை:

விளக்கின் ஒளியினையும் (தம் உடல் ஒளியால்) மழுங்கச் செய்த அரசாகளது மின்னல் போன்ற ஒளி விளங்குகின்ற கோடிக் கணக்கான முடிகளிலிருந்து வெளிப்பட்ட ஒளியானது வானத்தில் செல்கின்ற சூரியனையும் மறைத்து மிக்கு விளங்கிற்று. கடலில் உள்ள முத்துப் போன்ற பல்லினையும், புன்முறுவலையும் உடைய மகளிர் அணிந்திருந்த ஆபரணங்களின் ஒளியானது (தேவலோகத்தையும்) வளைத்துக் கொள்வோமென்று அத்தேவர்களது கண்களையும் மறைத்தது.

விளக்கம்

மகுட கோடியின் ஒளி சூரியனது ஒளியினையும் விஞ்சியது. மகளிருடைய அணிகலன்களின் ஒளி மண்ணுலகை நிறைத்ததோடு விண்ணுலகு வரை பரந்து தேவரது இமையாத கண்களையும் கூசச் செய்தது என்பதாம்.

80. வசிட்டன் வேதியர் கூட்டத்தோடு அங்கு வரல்.

ஆயதோர் அமைதியின் கண் ஐயனை மகுடம் சூட்டற்கு ஏயும் மங்கலங்களான யாவையும் இயையக் கொண்டு தூய நான் மறைகள் வேத பாரகர் சொல்லத் தொல்லை வாயில்கள் நெருக்கம் நீங்க டீரதவக் கிழவன் வந்தான்.

சொற்பொருள்:

ஆயதோர் அமைதியின் கண் - அவ்வாநான நேரத்தில், ஐயனை மகுடம் சூட்டற்கு - இராமபிரானை முடி சூட்டுவதற்கு, ஏயும் மங்கலங்களான யாவையும் - பொருந்திய மங்கலப் பொருள் அனைத்தையும் இயையக்கொண்டு - முறைப்படி எடுத்துக் கொண்டு, வேத பாரகர் - வேத மோதுகின்ற அந்தணர், தூய நான் மறைகள் சொல்ல - பரிசுத்தமான நான்கு வேதங்களையும் சொல்ல, தொல்லை வாயில்கள் நெருக்கம் நீங்க - பழமையான வாயில் தோறும் நின்ற மக்கட் கூட்டம் விலகி வழிவிட, மாதவக் கிழவன் வந்தான் - தவத்துக்கு உரிமை பூண்டவனான வசிட்டன் வந்து சேர்ந்தான்.

உரைநடை:

அவ்வாறான நேரத்தில், இராமனை முடிகுட்டுவதற்கு வேண்டிய மங்கலப் பொருள் அனைத்தையும் முறைப்படி எடுத்துக் கொண்டு, பரிசுத்தமான நான்கு வேதங்களையும் வேதியர்கள் கூற, பழமையான வாயில்களில் நின்ற மக்கள் விலகி வழிவிட, பெரிய தவமுதல்வனான வசிட்டன் வந்து சேர்ந்தான்.

விளக்கம்:

கண்ணாடி, பாலிகை, நிறைகுடம், குத்து விளக்கு முதலான மங்கலப் பொருட்களை உரிய வரிசைப்படி கொண்டு வந்தனர் என்க.

வசிட்டன் முடிசூட்டுவதற்கு வேண்டிய யாவற்றையும் நிறைவேற்றல்.

கங்கையே முதலவாய் கன்னியீறாய தீர்த்த மங்கலப்பு னலும் நாலு வாரியினீரும் பூரித்து அங்கியின் வினையிற்கேற்ற யாவையும் மைத்து வீரச் சிங்கவாதனமும் வைத்துச் செய்வன பிறவும் செய்தான்.

சொற்பொருள்:

கங்கையே முதலவாய் - கங்கா நதி முதலாக, கன்னி ஈறாய தீர்த்தம் - கன்னியாகுமரி வரையுள்ள தீர்த்தம் அனைத்தினதும், மங்கலப் புனலும், மங்களகரமான நீரையும், நாலு வாரியின் நீரும் - நான்கு திசைகளிலுமுள்ள கடல்களின் நீரையும், பூரித்து - கும்பங்களில் நிறைத்து, அங்கியின் வினையிற்கேற்ற யாவையும் - ஓமகுண்டத்திற் செய்யவேண்டிய வேலைகளுக்கு ஏற்ற யாவற்றையும், அமைத்து -பொருந்த முடித்து, வீரச் சிங்க ஆசனமும் வைத்து - வீரம் உடையதான சிங்காசனத்தையும் வைத்து, செய்வன பிறவும் செய்தான் - மேலும் செய்யவேண்டிய யாவற்றையும் செய்து முடித்தான்.

உரைநடை:

கங்கையாறு தொடக்கம் கன்னியாறு வரைக்கும் உள்ள எல்லாப் புண்ணிய நீர் நிலைகளிலுமிருந்து பெற்ற மங்களகரமான நீரையும், நாலு கடல்களின் நீரையும் குடங்களில் நிறைத்துத் தீ மூட்டிச் செய்யப்படும் தொழில் அனைத்திற்கும் வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் சரிவரச் செய்து வீரம் விளங்குகின்ற சிங்காசனத்தையும் வைத்து, மேலும் செய்யவேண்டிய யாவற்றையும் செய்து முடித்தான்.

விளக்கம்:

வீரச் சிங்காசனம் என்பது வீரர்கள் இருப்பதற்குரிய சிங்காசனம் என்றும், வீரம் பொலிவுக்கு அடையாளமான சிங்காசனம் என்றும் பொருள்படும். 'பிறவும் செய்தான்' என்றதனால் அட்சதை, தருப்பம், சுமங்கலிகள், யானை, குதிரை, அத்தி மரத்தாற் செய்த பீடம் முதலியவைகளை எல்லாம் ஏற்பாடு செய்தல் முதலாக முடிசூட்டினுக்குரிய சாம கிரியைகள் அனைத்தையும் செய்தான் என்பது பெறப்படும்.

82. வசிட்டன் கட்டளைப்படி சுமந்திரன் தசரதனை அழைத்துவரச் செல்லுதல்.

கணிதநூல் உணர்ந்த மாந்தர் காலம் வந்தடுத்த தென்னப் பிணியற நோற்று நின்ற பெரியவன் விரைவினேசி மணிமுடி வேந்தன் தன்னை வல்லையிற் கொணர்க என்னப் பணிதலை நின்ற காதற் சுமந்திரன் பரிவிற் சென்றான்.

சொற்பொருள்:

கணிதநூல் உணர்ந்த மாந்தர் - சோதிட நூல்களை நன்கறிந்தவர்கள், காலம் வந்து அடுத்தது என்ன - முடி சூட்டுவதற்கான நல்வேளை கிட்டடியில் வந்தவிட்டது என்று சொல்ல, பிணியற நோற்று நின்ற பெரியவன் - மும்மலக் கட்டுக்களின்றும் நீங்குவதற்கான தவப்பேற்றினைக் கொண்ட வசிட்ட முனிவன் (சு.மந்திரனை நோக்கி, விரைவின் ஏகி - விரைந்து சென்று, மணிமுடி வேந்தன் தன்னை - மணிகள் பதித்துச் செய்யப்பட்ட முடியினை உடையோனாகிய தசரத மன்னனை, வல்லையில் கொணர்தி - விரைந்து அழைத்துக் கொண்டுவா, என்னை - என்று சொல்ல, பணிதலை நின்ற - அவ்வாணைக்குக் கீழ்ப்படிந்து ஏற்றுக்கொண்ட, காதற் சுமந்திரன், - விருப்பம் மிக்கவனான சுமந்திரன், பரிவின் சென்றான் - அன்போடு போயினான்.

உரைநடை:

சோகிட நூல் வல்லார். (முடிசூடுவதர்கான நன்முகூர்க்கம் வந்துவிட்டதென்று சொல்ல மும்மலக் கட்டுக்களினின் நும் விடுபடுவதற்கான தவத்தினை மேர்கொண்டு நின்ற வசிட்டன் (சுமந்திரனை நோக்கி) விரைந்து சென்று இரத்தின கிரீடம் புனைந்தவனான மன்னவனை உடனே அழைத்துக் கொண்டு வருக என்றதும் அப்பணியைப் பணிவுடன் ஏற்றுக்கொண்ட விருப்பம் மிக்கோனான சுமந்திரன் அன்போடு போகலானான்.

விளக்கம் :

காலம் வந்தடுத்தது என்பதால் இனித் தாமதம் செய்தல் கூடாது என்பது பெறப்பட்டது. பிணி - கட்டு, அது ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களினாலும் உண்டாவது. அப்பிணியை அழுத்து ஆன்ம ஈடேற்றத்தைத் தருவது தவம். தவத்திற் பெரியவனாதலால் வசிட்டனைப் பெரியோர் என்றார்.

83. கூமந்திரன் தசரதனைத் தேடிக் கைகேயியின் மாளிகை செல்ல, அங்கு இராமனை அழைத்து வருமாறு கூமத்திரனைக் கைகேயி ஏவுதல்

விண்தொட நிவந்த கோயில் வேந்தர் தம் வேந்தன் தன்னைக் கண்டிலன் வினவக் கேட்டான் கைகயள் கோயினண்ணித் தொண்டைவாய் மடந்தை மாரிற் சொல்லமற்றவரும் சொல்லப் பெண்டிரிற் கூற்ற மன்னாள் பிள்ளையைக் கொணர்க என்றாள்.

சொந்பொருள்:

விண்தொட நிவந்த கோயில் - ஆகாயத்தை முட்ட வளர்ந்துள்ள அரண்மனையில், வேந்தர் தம் வேந்தன் தன்னை - மன்னர் மன்னனான தசரதனை, கண்டிலன் - காணாத சுமந்திரன் வினவக் கேட்டான் - (மன்னன் எங்குள்ளானென்று) வினாவி அழிந்தவனாய், கைகயள் கோயில் நண்ணி - கைகேயினது மாளிகையை அடைந்து, தொண்டை வாய் மடந்தை மாரிற் சொல்ல - கொவ்வைக் கனி போன்ற வாயினுடைய பணிப்பெண்கள் மூலம் (தன் வருகையைத்) தெரிவிக்க, மற்றவரும் சொல்ல - அதன்படி அப்பெண்களும் சென்று தெரிவிக்க, பெண்டிரிற் கூற்றம் அன்னாள் - பெண்களுள்ளே யமனை ஒத்தவளான கையேயி, பிள்ளையைக் கொணர்க என்றாள் - மகனாகிய இராமனை அழைத்து வருக என்றாள்.

உரைநடை:

வானத்தை முட்ட வளர்த்த மாளிகையின் உள்ளே மன்னர் மன்னனைக் காணாத சுமந்திரன் (அம்மன்னவன் எங்குள்ளானென்பதை) விசாரித்து அறிந்தவனாய்க் கைகேயியினது மாளிகையை அடைந்து, கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயினை உடையவரான பணிப்பெண்கள் மூலம் (தனது வருகையைத்) தெரிவிக்க, அவர்களும் சென்று அதன்படி சொல்ல, பெண்களுள்ளே யமனைப் போன்றவளாகிய கைகேயியும் பிள்ளையாகிய இராமனை உடனே அழைத்து வருக என்றாள்.

விளக்கம்:

தன் கணவனையே கொல்லும் பெண்ணாதலால் கைகேயி பெண்டிரிற் கூற்றம் அன்னாள் என்றார். உவமை அணி.

84. சுமந்திரன் கைகேயி கட்டளைப்படி இராமனது மாளிகையை அடைதல்

என்றன எென்னக் கேட்டா னெழுந்த பேருவகை பொங்கப் பொன்றிணி மாடவீதி பொருக்கென் நீங்கிப் புக்கான் தன்திரு வுள்ளத்துள்ளே தன்னையே நினையுமற்றக் குன்றிவர் தோளினானைத் தொழுதுவாய் புதைத்துக் கூறும்.

சொற்பொருள்:

என்றனள் - என்று கைகேயி கூறினாள், என்னக் கேட்டான் - என்று சொல்லக் கேட்டவனாகிய சுமந்திரன், எழுந்த பேர் உவகை பொங்க உண்டான - மிக்க மகிழ்ச்சி மேன்மேலும் வளருதலால், பொன்திணி மாடவீதி - பொன்மயமான மாளிகைகளையுடைய வீதிகளை, பொருக்கென நீங்கி - விரைந்து விரைந்து சென்று, புக்கான் - அடைந்தவனாய், தன் திரு உள்ளத்துள்ளே - தனது தூய்மையான மனத்தினுள்ளே, தன்னையே நினையும் (மகா விட்டுணுவாகிய) தன்னையே தியானித்துக் கொண்டிருக்கின்ற, அக்குன்று இவர் தோழினானை - அந்த மலை போன்ற தோள்களையுடைய இராமனை, தொழுது - வணங்கி, வாய் புதைத்து - வாயைக் கைகளால் மறைத்துக்கொண்டு, கூறும் - (பின்வருமாறு) சொல்லலுற்றான்.

உரைநடை

என்று இவ்வாறு கைகேயி கூறக் கேட்ட சுமந்திரன், உண்டான பெருமகிழ்ச்சி மென்மேலும் வளருவதால் பொன் மயமான மாளிகைகளையுடைய வீதிகளை எல்லாம் விரைந்து கடந்து சென்று அடைந்தவனாய், தனது தூய உள்ளத்தினுள்ளே (மகா விட்டுணுவாகிய) தன்னையே தியானித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த மலை போன்ற தோள்களை உடையவனான இராமனை வணங்கி, வாயினைக் கைகளாற் பொத்திக் கொண்டு சொல்லத் தொடங்கினான்.

விளக்கம் :

முடிசூட்டின் பொருட்டாகவே கைகேயி இராமனைத் தன்னிடம் அழைக்கின்றானென எண்ணினான். ஆதலால் சுமந்திரனுக்கு உவகை பொங்குவதாயிற்று. முடிசூட்டு முன்னா் இராமன் காத்தற் கடவுளாகிய திருமாலை வணங்கிக்கொண்டு விரதமிருப்பதாகக் கூறியதற்கேற்பத் "தன் திரு உள்ளத்துள்ளே தன்னையே நினையும்" என்றாா். திருமாலின் அவ தாரமானவனே இராமன் என்பதும் இவ் வடியால் நினைவூட்டப்படுகின்றது. வாய் புதைத்தல் - வணக்க மிகுதியோடு ஒன்றினைக் கூறுவோா் செய்யும் வழக்கமாகும்.

85. சிற்றன்னையும் முடிசூட விரைந்து வருமாறு உன்னை அழைத்தான் என்று கூமந்திரன் கூறுதல்.

கொற்றவர் முனிவர், கற்றும் குவலயத் துள்ளாருன்னைப் பெற்றவன் றன்னைப் போலப் பெரும்பரி வியற்றி நின்றார் சிற்றவைதானு மாங்கே கொணர்கெனச் செப்பினாளப் பொற்றட மகுடம் சூடப் போகுதி விரைவி னென்றான்.

சொற்பொருள்:

கொற்றவர் - மன்னரும், முனிவர் - முனிவர், மற்றும் குவலயத்துள்ளார் - மேலும் இப்பூவுலகத்திலுள்ள யாவரும், உன்னைப் பெற்றவன் தன்னைப்போல — உன்னைப் பெற்றெடுத் த தசரதனைப்போல, பெரும் பரிவு இயற்றி நின்றார் - (உன் மேல்) பெரிய அன்பைச் செலுத்தி நிற்கின்றனர், சிற்றவைதானும் -சிற்றன்னையாகிய கைகேயியும், ஆங்கே — அங்கு (தன் மாளிகையில்) கொணர்க எனச் செப்பினாள் - அழைத்துக் கொண்டுவருவாயாக என்று கூறினாள், அப்போன் தட மகுடம் சூட — (ஆதலால்) அந்தப் பொன்மயமான பெரிய முடியைச் சூடுவதற்கு, விரைவின் போகுதி என்றான் - விரைந்து வருவாயாக என்று கூறினான்.

உரைநடை:

அரசரும், முனிவரும் மற்றும் இப்பூவுலகத்திலுள்ள யாவரும் உன்னைப் பெற்றெடுத்த தசரதனைப் போன்று (உன்பால்) மிகுந்த அன்போடு நிற்கின்றார்கள், சிற்றன்னையாகிய கைகேயியும் தன் மாளிகைக்கு உன்னை அழைத்து வருமாறு என்னிடம் கூறினாள், (ஆதலால்) அந்தப் பொன்முடியை அணிவதற்காக (நீ) விரைந்து வருவாயாக என்றான்.

விளக்கம்:

தசரதன் இராமனிடத்துக் காட்டுகின்ற அன்புபோன்ற அன்புடனே யாவரும் நின்றனர் என்றான்.

86. அது கேட்ட இராமன் தேர்லேழீச் செல்லுதல்

ஐயனுமச் சொற்கேளா ஆயிரமௌலி யானைக் கைதொழு தரசவெள்ளம் கடலெனத் தொடர்ந்து சுற்றத் தெய்வ கீதங்கள் பாடத் தேவரும் மகிழ்ந்து வாழ்த்தத் தையலார் இரைத்து நோக்கத் தாரணிதேரிற் சென்றான்.

சொற்பொருள்:

ஐயனும் - இராமனும், அச்சொற் கேளா — அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, ஆயிரம் மெளலி யானைக் கைதொழுது — ஆயிரம் திருமுடிகளை உடைய திருமாலைக் கைகூப்பி வணங்கி, அரசர் வெள்ளம் - அரசரது பெருங் கூட்டம், கடலெனத் தொடர்ந்து சுற்ற — கடல் போன்று பின் தொடர்ந்து எங்கும் குழ்ந்து வரவும், தெய்வ கீதங்கள் பாட — மங்கல வாத்தியங்கள் எங்கும் ஒலிக்கவும், தேவரும் மகிழ்ந்து வாழ்த்த — தேவர்களும் மகிழ்ச்சியினால் வாழ்த்தி நிற்கவும், தையலார் இரைத்து நோக்க — மகளிர் ஆரவாரத்தோடு வந்து பார்க்கவும், தாரணி தேரில் சென்றான் - மாலைகள் புனைபப்பெற்ற தேர்மீது சென்றான்.

உரைநடை:

அவ்வார்த்கைகளைக் கேட்ட இராமனும் ஆயிரம் திருமுடிகளை உடையவனான திருமாலைக் கைகூப்பி வணங்கி, அரசர் பெருங் கூட்டம் கடல் போன்று எங்கும் சூழந்து பின்தொடர்ந்து வர மங்கல வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, தேவர்கள் மகிழ்ச்சியினால் வாழ்த்தி நிற்க, பெண்கள் ஆரவாரத்தோடு வந்து பார்க்க மாலைகள் அணியப்பெற்ற தேர்மீது ஏறிச் சென்றான்.

விளக்கம்:

தொடர்ந்து வந்த அரசர் கூட்டத்தின் மிகுதியைக் காட்டவே அரச வெள்ளம் கடலெனத் தொடர்ந்து சுற்ற என்றார். இராமனது இப்புறப்பாடே அவன் வனத்திற்குச் செல்வதற்கு அமைந்த புறப்பாடுமாய் அரக்கர் அழிவுற்றுத் தேவர்தம் இடுக்கண்ணும் தீர்வுறப் போவதால் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியால் வாழ்த்தெடுத்தனர் என்ற உட்பொருள் தொனிப்பவும் காண்க.

87. இது முதல் நான்கு செய்யுள்கள் :

"தையலார் இரைத்து நோக்க" என்று தன் தொடர்பான சிறப்புக் கூறுவன

(i) மகளீர் இரு**புறமும் இரைத்து** மொய்த்தல்

திருமணி மகுடஞ் சூடச் சேவகன் செல்கின்றா **னென்று** ஒருவரின் ஒருவர் முந்திக் காதலொடு வகையுந்த இருவகையு மிரைத்து மொய்த் தாரின் னுயிர் யார்க்கு மொன்றாய்ப் பொருவருந் தேரிற் செல்லப் புறத்திடைக் கண்டார் போல்வர்.

சொற்பொருள்:

சேவகன் - இராமன், திருமணி மகுடஞ் சூடச் செல்கின்றான் என்று அழகிய இரத்தினங்களாலான முடியைச் சூட்டிக் கொள்வதற்குப் போகின்றான் என்று, காதலோடு உவகை உந்த — விருப்பமும் மகிழ்ச்சியும் தூண்டுதலால், யார்க்கும் இன்னுயிர் ஒன்றாய் - எல்லாருடைய இனிய உயிரும் ஒன்றுபட்டு, புறத்திடைப் பொருவு அரும் தேரிற் செல்ல — வெளியில் ஒப்பில்லாத தேரிலே ஏறிச் செல்ல, கண்டார் போல்வார் - அதனைப் பார்ப்பவர்களைப் போன்று, ஒருவரின் ஒருவர் முந்தி — ஒருவரில் ஒருவர் முற்பட்டுச் சென்று, இரு கையும் இரைத்து மொய்த்தார் - இராமனுடைய இரண்டு பக்கங்களிலும் ஆரவாரத்தோடு கூடினார்கள்.

உரைநடை:

இராமன் அழகிய இரத்தினங்களாலான முடியைச் குட்டிக்கொள்ளப் போகின்றான் என்று, விருப்பமும் மகிழ்ச்சியும் தூண்டுதலால் எல்லோருடைய இனிய உயிரும் ஒன்றுபட்டு வெளியில் ஒப்பில்லாத தேரிலேறிச் செல்லுதலைப் பார்ப்பவர்களைப் போன்று, இராமனுடைய இரண்டு பக்கங்களிலும் பேராரவாரத்தோடு மொய்த்தார்கள்.

விளக்கம்:

இராமனை மகளிரனைவரும் தம்முயிர் போன்று கருதியே நோக்கினார் என்பது ஈற்றடிகளாற் பெறப்பட்டது.

തെക്കോയ് ക്രൂറ്റ് പ്രത്യാധിക്കാര്

88. (ii) மகளீர் கூட்டமாகிய பெருங் காட்டினாடு இராமன் செல்லதல்.

துண்ணெனுஞ் சொல்லாள் சொல்லச் சுடர்முடிதுறந்து தூய மண்ணெனுந் திருவை நீங்கி வழிக்கொளா முன்னம் வள்ளல் பண்ணெனுஞ் சொல்லினார் தந்தோளெனும் பணைத்த வேயுங் கண்ணெனுங்கால வேலு மிடை நெடுங்கானம் புக்கான்.

சொற்பொருள்:

துண்ணெனும் சொல்லாள் சொல்ல — அஞ்சத்தக்க சொல்லினையுடையவளாகிய கைகேகியின் சொற்படி, வள்ளல் - இராமன், சுடர் முடி துறந்து — ஒளிவிடுகின்ற முடிசூடுதலை (அரசாட்சியை) வெறுத்து, தூயமண்ணெனுந் திருவை நீங்கி — தூய்மையான பூமாதேவி என்னும் பெண்ணை விட்டுப் பிரிந்து, வழிக்கொளா முன்னம் - செல்லுதற்கு முன்னர் பண்ணெனும் சொல்லினார் தம் - இசைப் பாடலை ஒத்த சொற்களையுடைய அம்மகளீரது தோளெனும் பணைத்த வேயும் - தோள் என்று சொல்லப்படுகின்ற மூங்கில்களும், கண் எனும் காவேலும் - கண் என்று சொல்லப்படுகின்ற யமனை ஒத்த வேல்களும், மிடை — நெருங்கிய, நெடுங்கானம் புக்கான் - நீண்ட காட்டிடைப் போகலானான்

உரைநடை:

அஞ்சத்தக்க கொடுஞ் சொற்களையுடைய கைகேயியின் சொற்படி இராமன் அழகிய முடியினைச் சூடாது, பரிசுத்தமான பூமாதேவி என்னும் பெண்ணை விட்டுப் பிரிந்து செல்லுதற்கு முன்பு, இனிய மொழிகளைப் பேசுகின்ற பெண்களது தோள்களாகிய பெரிய மூங்கில் மரங்களும் கண்களாகிய யமனை ஒத்த வேல்களும் நிறைந்த காட்டினூடு சென்றான்.

விளக்கம்:

தோளெனும் வேய், கண்ணெனும் வேல் என்பன உருவகமாகும்.

89. (iii) மகளீர் காதலால் தம் வளை முதலியன சோகுதல்.

சுண்ணமும் மலருஞ் சாந்துங் கனகமுந் தூவவந்து வண்ணமேக லையு நாணும் வளைகளும் சிந்துவாரும் கண்ணுற வனங்கன் வாளி புழைத்த தம்புணர் மென்கொங்கை கண்ணுறப் பொழிந்த காமவெம்புனல் கழுவுவாரும்.

சொற்பொருள்:

சுண்ணமும் - வாசனைப் பொடியையும், மலரும் - பூக்களையும், சாந்தும் - சந்தனக் கலவையையும், கனகமும் - பொற் பொடிகளையும், தூவவந்து (வழியிற்) தூவுவதற்காக வந்து, வண்ண மேகலையும் - அழகிய மேகலாபரணங்களையும், நாணும் - வெட்கத்தையும், வளைகளும் - கை வளையல்களையும், சிந்துவாரும் - இழந்து போகிறவர்களும், அனங்கன் வாளி — மன்மத பாணமானது, புண் உறப் புழைத்த — புண் உண்டாகும் படி துளைத்த, தம்புணர் மென் கொங்கை — தமது நெருக்கமான மெல்லிய தனங்களை, கண் உறப் பொழிந்த — கண்களினின்றும் மிகுதியாக வழிந்த, காம வெம்புனல் - காம நோயினாலுண்டாகிய வெப்பமான நீரினால், கழுவுவாரும் - கழுவுபவரும் (ஆனார்கள்).

உரைநடை:

சுண்ணம், மலர், சந்தனக் கலவை, பொற்பொடி என்பவற்றைத் தூவவந்து, தமது அழகிய மேகலாபரணம், நாணம், கைவளைகள் என்பவற்றை இழந்தவர்களும், மன்மத பாணமானது புண் உண்டாகும்படி துளைத்த தமது நெருங்கிய கொங்கைகளைக் கண்களினின்றும் மிகுதியாக வழிந்த காம நோயாலுண்டான நீரினாற் கழுவவாரும் (ஆனார்கள்).

விளக்கம்:

சுண்ணம் முதலியவற்றைத் தூவ வந்தவர்கள் இராமனது பேரழகிலே தம் நாணத்தையும் மறந்து ஈடுபட்டார்களென்றும், காமநோயால் வருந்திய அவர்கள் வளை, மேகலை என்பவற்றை இழந்ததோடு கண்ணீர் சோரவும் பெற்றனர் என்றும் கொள்க.

90. (iv) 'எம்மீது இரக்கல் காட்டாத இவ்விராமன் எவ்வாறு உலகினை அன்பு தெறியால் ஆனப்போகின்றான்' எனல்.

அங்க ணனவனி காத்தற் காமிவன் என்னலாமோ நங்க ணன்பில <mark>னென்றுள்ளந் தள்ளு</mark>ற நடுங்கி நைவார் செங்க ணும்கரிய <mark>கோலமேனியுந் தேர</mark>ுமாகி எங்கணுந் தோன்றுகின்றார் எனைவரோ இராம னென்பார்.

சொற்பொருள்:

நம்கண அம்பிலன் - எம் மீது அன்பில்லாதவனாகிய, அம்கணன் இவன் - அழகிய கண்களை உடைய இவன், அவனி காத்தற்கு ஆம் எனலாமோ - இவ்வுலகை ஆளுவதற்குப் பொருத்தமானவன் என்று சொல்லாமோ, - என்று — என்று எண்ணி, உள்ளம் தள்ளுற — மனம் தடுமாறுதலால், நடுங்கி நைவார் - நடக்கமுற்று வருந்துவார், செங்கணும் - சிவந்த கண்களும், கரிய கோல மேனியும் - கறுப்பு நிறமான அழகிய உடம்பும், தேருமாகி — தேருமாகப் பொருந்தி, எங்கணும் தோன்றுகின்றார் - எல்லாவிடங்களிலும் தோன்றுகின்ற இவர்களுள், எனைவரோ இராமன் என்பார் - எத்தனை இராமர்கள் இருக்கின்றனர் என்பார்கள்.

உரைநடை:

எம்மீது அன்பு காட்டாதவனாகிய இந்த அழகிய கண்களை உடைய இராமணப் பூமியை ஆளுதற்குத் தகுதி உடையவன் என்று சொல்லலாமோ! என்று மனந் தடுமாற தடுக்கமுற்று வருந்துவார். சிவந்த கண்களும், கரிய அழகிய மேனியுமுடையனாய்த் தேர்மீது எல்லாப் பக்கமும் இவனே காணப்படுதலால், இராமன் என்று கூறப்படுவார் பலபேர் இருக்கிறார்கள் போலும் என்பார்கள்.

விளக்கம்:

அவர்களுடைய உள்ளத்தில் இராமனது திருவுருவமே பதிந்திருந்ததால், எப்பக்கமும் அவனது தோற்றமே புலப்படுகின்றது மகளிருக்கு அதனால் பல இராமர்கள் இருக்கின்றனரே எனக் கருதி உண்மையான இராமனது உருவம் எது என்று தெரியாது மயங்குவர்.

91. கவிக் கூற்று : அயோத்தியிலுள்ள முனிவர், முதியோர், இளைஞர் முதலிய யாவரும் எல்லை காணா அன்பினராயினார் எனல்.

இனையராய் மகளிரெல்லா மிரைத்தனர் நிரைத்து மொய்த்தார் முனைவரும் நகரமூதூர் முதிஞரும் இளைஞர்தாமும் அனையவன் மேனிகண்டார் அன்பினுக்கெல்லைகாணார் நினைவினர் மனத்தால் வாயால் நிகழ்ந்தது நிகழ்த்த லுற்றாம்.

சொற்பொருள்:

இனையராய் - இவ்வாறானவராய், மகளிர் எல்லாம் இரைத்தனர் நிரைத்து மொய்த்தார் - பெண்களனைவரும் ஆரவாரத்தோடு பெருங் கூட்டமாக நெருங்கினார்கள், முனைவரும் - முனிவர்களும், நகர மூதார் முதிஞரும் - பழமையானதாகிய அயோத்தி நகரிலுள்ள முதியோர்களும், இளைஞர் தாமும் - காளையரும், அனையவன் மேனி கண்டார் - இராமனது திருமேனியைப் பார்த்தவராகி, அன்பினுக்கு — அதனால் உண்டான பேரன்பிற்கு, எல்லை காணார் - கரை காணாதவரானார், மனத்தால் நினைவினர் - அவர்கள் மனத்தில் நினைத்தவற்றையும், வாயால் நிகழ்ந்தது — வாயாற் கூறியவற்றையும், நிகழ்த்தல் உற்றாம் - ஒருவாறு சொல்வேன்.

அடுத்துள்ள பதினொரு செய்யுள்களிலும் அவ<mark>ற்றைக் காணலாம்.</mark> உ**ரைந**டை:

இவ்வாறு பெண்கள் எல்லோரும் பேரிரைச்சலுடன் நெருங்கிக் கூடினர். முனிவர்களும் பழமையான அந்த அயோத்தி மாநகரத்திலுள்ள முதியோர், இளையோர் ஆகிய யாவரும் இராமனது திருமேனியைக் கண்டதால் அளவு கடந்த அன்பினுக்கு ஆளாயினர். அவர்களது மன நிகழ்ச்சிகளையும், வாய் கூறியவற்றையும் ஒருவாறு இனிக்கூறத் தொடங்குவேன்.

விளக்கம்:

முனைவர் - கடவுளார் அல்லது அவனருள் பெற்ற முனிவர் "முனைவன் கண்டது முதநூலாகும்" என்பதிற் போல, சிந்தையும் சொல்லும் ஒரே நெறிப்பட்டன ஆதலால் "நினைவினர் மனத்தால் வாயால் நிகழ்ந்தது" என்றார்.

இது முதற் பதினொரு செய்யுள்கள் முனைவர் முதலியோர் சொல்லையும் செயலையும் கூறுவன.

92. (i) அனைவகும் இராமனை வாழ்த்துதல்.

உய்ந்த திவ்வலக மென்பார் ஊழி காண்கிற் பாயென்பார் மைந்த நீ கோடி எங்கள் வாழ்க்கை நாள் யாவுமென்பார் ஐந்தவித் தரிதிற் செய்ய தவமுனக்காக என்பார் பைந்துழாய்த் தெரியலாய்க்கே நல்வினை பயக்க என்பார்.

சொற்பொருள்:

உய்ந்தது இவ்வுலகம் என்பார் - இந்த உலகம் உன்னால் உய்தி பெற்றது என்பவரும், ஊழி காண்கிற்பாய் என்பார் - உலக முடிவைக் காணும்வரை (அரச பீடத்தில்) இருப்பாயாக என்பவரும், மைந்த — வீரனே!, நீ எங்கள் வாழ்க்கை நாள் யாவும் கோடி என்பார் - எங்கள் எல்லோருடைய வாழ்நாட்களின் தொகை அனைத்து (நல்வாழ்வு)ம் உனக்கு உண்டாவதாக என்பவரும், ஐந்து அவித்து — ஐம்புல ஆசைகளையும் அடக்கி, அரிதிற் செய்த — அரிதின் முயன்று செய்த, தவம் உனக்காக என்பார் - தவத்தின் பயன் யாவும் உனக்குக் கிட்டுவதாக என்பாரும், பைந்துழாய்த் தெரியலாய்க்கே - பசிய துளசி மாலையையணிந்த உனக்கு, நல்வினை பயக்க — முண்ணியப் பயன் உண்டாவதாக என்பார் - என்பவரும் ஆயினர்.

உரைநடை:

இவ்வுலகம் உன்னால் உய்வு பெற்றது என்பவரும், யுகமுடிவு வரையும் (இவ்வுலக ஆட்சியில்) இருப்பாய் என்பவரும், வீரனே! நீ எங்கள் வாழ்க்கை நாளின் தொகை அனைத்தையும் பெற்று வாழ்வாய் என்பவரும், ஐம்புலன்களையும் அடக்கி அரிதின் முயன்று செய்த தவப்பயன் உனக்கு உண்டாவதாக என்பவரும், பசிய துளசி மாலையையணிந்த உனக்குப் புண்ணியப் பயன் யாவும் கிடைப்பதாக என்பவரும் ஆனார்கள்.

விளக்கம்:

தம்மனைவரது வாழ்நாட் தொகையளவு நீண்ட காலம் இராமன் வாழவேண்டும் என்றதோடு யுக முடிவுவரை அரசனாகவும் அவன் இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பினார்கள் என்பதாம். இராமன் திருமாலின்

அவதாரமேயானவன் ஆதலால் திருமாலுக்குரிய பைந்துழாய் மாலை இராமனுக்கு ஏந்நிக் கூறப்பட்டது. 'தவம் உனக்கு ஆக' என்பதற்கு 'உனக்குத் தவமும் கைகூடப் பெறுவதாக' எனப் பொருள் கொண்டு 'நீ அரச இருடியாக (சனக மகாராசனைப் போன்று) வாழ்வாய்' என வாழ்த்தினர் என்பர்.

93. (i) 'தாணையும் மேகமும் புண்ணியம் செய்தவை இராணைப் பெற்றுத் தந்த தசரதவுக்குக் கைமாறே இல்லை'

உயரருள் ஒண்கள் ஒக்கும் தாமரை நிறத்தை ஒக்கும் புயல் பொழி மேகம் என்ன புண்ணியம் செய்தவென்பார் செயலரும் தவங்கள் செய்திச் செம்மலைத் தந்த செல்வத் தயரதற் கென்ன கைம்மாறுடையம் யாம் தக்கதென்பார்.

சொற்பொருள்:

உயர் அருள் ஒண்கள் - மிகுந்த கருணையினை உடைய ஒளி பொருந்திய கண்களை, ஒக்கும் தாமரை — ஒத்திருத்தற்குத் தாமரையும், நிறத்தை ஒக்கும் - நிறத்தை ஒத்திருத்தற்கு, புயல் பொழி மேகம். மழையைப் பொழிகின்ற (இருண்ட) மேகமும், என்ன புண்ணியம் செய்த என்ன நல்வினைகளைச் செய்தனவோ, என்பார் - என்று கூறுவார், செயல் அரும் தவங்கள் செய்து — செய்தற்கரிய தவங்களைச் செய்து, இச்செம்மலைத் தந்த - இந்தத் தலைவனான இராமனைப் பெற்றுத்தந்த, செல்வத் தயரதற்கு — பாக்கியவானாகிய தசரத மன்னனுக்கு, யாம் என்ன கைமாறு உடையம் என்பார் - நாங்கள் செய்யக்கூடிய பதில் உபசாரம் என்ன இருக்கின்றது (ஒன்றும் இல்லை) என்று கூறுவார்கள்.

உரைநடை:

மிகுந்த அருளொழுகும் கண்களை ஒத்திருத்தற்குத் தாமரைப் பூவும், நிறத்தை ஒத்திருத்தற்கு மழையைப்பெய்கின்ற மேகமும் ஏதோ புண்ணியத்தைச் செய்திருக்கவேண்டும் என்பார்கள். செய்தற்கு அருமையான (கடிய) தவங்களைச் செய்து இந்த இராமனைப் பெற்றுத் தந்த புண்ணியவானாகிய தசரத மன்னனுக்கு நாம் செய்யத் தகுந்த கைம்மாறு என்ன இருக்கின்றது என்றும் கூறுவார்.

விளக்கம்:

தாமரை கண்ணை ஒக்கும் என்றும் மேகம் நிறத்தை ஒக்குமென்றும் கூறியது - உவமையாகும்.

94. (iii) நாரணணையே ஒத்தவன் இவனென மங்கையர் கூறிக் காரணமின்றியே கண்ணீர் சிந்துவர்.

வாரண மரற்ற வந்து கராவுயிர் மாற்று நேமி நாரண னொக்கு மிந்த நம்பிதன் கருணை என்பார் ஆரண மறிதல் தேற்றா வையனை யணுகி நோக்கிக் காரண மின்றி யேயுங்கண்கணீர் கலுழ நிற்பார்.

சொற்பொருள்:

இந்த நம்பிதன் கருணை - இந்த இராமனது அருளானது. வாரணம் அரற்ற — (முதலையாற் பிடிக்கப்பட்ட) யானை (ஆதி மூலமே என்று) ஓலமிட்டபோது, வந்து — ஓடி வந்து, கராஉயிர் மாற்றும் நேமி — முதலையினது உயிரைப் போக்கிய சக்கரப் படையினையுடைய, நாரணன் ஓக்கும் - நாராயண மூர்த்தியினுடைய திருவருளை ஒப்பதாகும், என்பார் - என்று கூறுகின்றவர்களும், ஆரணம் அறிதல் தேற்றா ஐயனை — வேதங்களாலும் அறியமுடியாத தன்மையினையுடைய இராமபிரானை, அணுகி நோக்கி — கிட்டப்போய் பார்த்து, காரணமின்றியேயும் - எக்காரணமும் இல்லாதிருந்தும், கண்கள் நீர் கலுழ நிற்பார் - கண்களிலிருந்து நீரைச் சிந்தும்படி நிற்பவர்களுமானார்கள்.

உரைநடை:

(முதலையாற் பிடிக்கப்பட்ட) கஜேந்திரன் என்னும் யானை (ஆதி மூலமே என்று) ஓலமிட்டபோது விரைந்து வந்து முதலையின் உயிரைப் போக்கிய சக்கரப் படையினையுடைய நாராயணமூர்த்தியினதும் திருவருளை ஒப்பது இந்த இராமனது கருணை என்று கூறுபவர்களும், வேதங்களாலும் அறிய முடியாத பெருமையினையுடைய இராமனுக்குச் சமீபமாகப் போய் அவனைப் பார்த்து, எக்காரணமும் இல்லாமலேயே கண்கள் நீரைச் சொரிய நிற்பவர்களும் ஆனார்கள்.

விளக்கம்:

பாகவத புராணத்துக் கஜேந்திர அத்தியாயத்துள் கூறப்படும் நிகழ்ச்சி ஒன்று இங்குக் குறிப்பிடப்பெற்றது. திருமால் தொண்டுக்குத் தாமரை மலர் பறிக்கச் சென்ற கஜேந்திரன் என்னும் யானையின் காலை முதலை ஒன்று விடாது பிடித்து இழுத்ததாக, அம்முதலையின் பிடியிலிருந்து விடுபடமுடியாத யானையானது 'ஆதிமூலமே' என்று அலற்றிற்றென்றும், திருமால் உடனே வெளிப்பட்டு வந்து தமது சக்கரப் படையால் அம்முதலையைக் கொன்று கஜேந்திரனை விடுவித்தாரென்றும் உள்ள அக்கதையினையே இங்குக் கொள்ள வைத்தார். கரா– முதலை.

95. (iv) 'காலக் கணக்கையுங் கடந்த முலமுர்த்தியே இவன்' எனல்.

நீலமா முகிலனான் றனிறை வினோடறிவு நிற்கச் சீலமார்க் குண்டு கெட்டேன் தேவரினடங்கு வானோ காலமாக் கணிக்கு நுண்மைக் கணக்கையும் கடந்து நின்ற மூலமாய் முடிவிலாத மூர்த்தியிம் முன்பனென்பார்.

சொற்பொருள்:

நீலமாமுகிலனான் தன் - கரிய பெரிய மேகத்தை ஒத்த இராமனது. நிறைவினோடு — நிறைந்த குணங்களோடு, அறிவும் நிற்க — பேரநிவும் ஒருபுறம் இருக்க, சீலம் ஆர்க்குண்டு — அவனது உயர்ந்த கொள்கைகள் யாரிடம் உளதாகும், காலமாக் கணிக்கும் - பல காலமாக எண்ணப்படுகின்ற, நுண்மைக்கணக்கையும் கடந்து நின்ற — நுண்மையான எண்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு நின்ற, மூலமாய் -ஆதியாய், முடிவிலாத மூர்த்தி அழிவும் இல்லாத மூர்த்தியாய், இம்முன்பன் - இங்கு நிற்கும் இராமன், தேவரின் அடங்குவானோ — தேவர்களுள் ஒருவனாக அடங்குவானோ (அடங்கான்), கெட்டேன் -இச்சிறப்பினை அறியாது கெட்டுப்போனேன். — என்று கூறுவர்.

உரைநடை:

நீலநிறம் பொருந்திய மேகத்தை ஒத்தவனான இராமனது குணநிறைவும், பேரறிவும் ஒரு புறமிருக்க, அவனது உயர்ந்த கொள்கைகள் யாரிடம் உளதாகும். பல காலமாகக் கணிக்கப்பட்டு வந்த நுண்மையான எண்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு நின்ற முதல்வனாய், முடிவும் இல்லாத மூர்த்தியாய் இங்கு நிற்கும் இராமன் (கால எல்லைக்குட்பட்டோராகிய) தேவருள் ஒருவனாக அடங்குவானோ! (இவ்வுண்மையினை அறியாது) இதுவரை கெட்டேன். என்று கூறினார்.

விளக்கம்:

கணக்கையுங் கடந்து நின்ற இராமன் கணக்குகளுக்கும், தொடக்கம் முடிவுக்கும் உட்பட்டு நின்ற தேவர்களுள் ஒருவனாகான் என்றார். 'சீலமார்க்குண்டு' என்பதனால் மனிதருள் யாரும் இவனை ஒவ்வார் என்று கூறிப் பின்னர் தேவருள்ளும் இவன் அடங்கானாய் அவர்க்கும் மேற்பட்ட மூர்த்தியாவான் என்று கூறி அந்த உண்மையை அறியாமையாற் கெட்டேன்' என்று வருந்துவதாகக் காட்டினார்.

96. (v) இராமனது புகழிவக்குப் பின்னரே மற்றெல்லார் புகழும் நிற்பதாகும்.

ஆர்கலி அகழ்ந்தோர் கங்கை அவனியிற் கொண்ர்ந்தோர் முந்தைப் போர் கெழு புலவர்க்காகி யசுரரைப் பொருது வென்றோர் பேர் கெழு சிறப்பின் வந்த பெரும்புகழ் நிற்பதையன் தார் கெழு திரள்தோள் தந்த புகழினைத் தழுவி என்பார்.

சொற்பொருள்:

ஆர் கலி அகழ் ந் தோர் - அரிய கடலை த் தோண்டியமைத்தவருக்கும் கங்கை அவனியில் கொணர்ந்தோர் - ஆகாய கங்கையைப் பூமிக்குக் கொணர்ந்தவருக்கும், முந்தை — முன்னொரு காலத்தில், போர் கொழுபுலவர்க்காகி — போரிலே விளங்குகின்ற தேவர்களுக்காக, அசுரரைப் பொருது வென்றோர் - அசுரர்களோடு போர் செய்து அவரை வெற்றி கொண்டோருக்கும், பேர் கெழு சிறப்பின் - பேர் விளங்குகின்ற மேன்மையோடு, வந்த பெரும் புகழ் - உண்டாகிய பெரிய புகழானது, ஐயன் - இராமனது, தார் கெழு திரள் தோள் - மாலை பொருந்திய திரண்ட தோள்கள், தந்த - ஈட்டிக் கொடுத்த, புகழினைத் தழுவி — கீர்த்தியைச் சார்ந்தே, நிற்பது என்பார் - நிற்பதாகும் என்பார்கள்.

உரைநடை:

கடலை அகழ்ந்தவருக்கும், ஆகாய கங்கையைப் பூமிக்குக் கொணர்ந்தவருக்கும், முன்னொரு காலத்தில் உண்டான போரிலே தேவர்களுக்காகச் சென்று அசுரர்களைப் போரில் வென்றோருக்கும், பெயர் விளங்கத்தக்க மேன்மையோடு வந்த புகழானது, இராமனது மாலை பொருந்திய திரண்ட தோள்கள் ஈட்டிக் கொடுத்த புகழினை அடுத்தே நிற்பதாகும் என்று கூறுவர்.

விளக்கம்:

கடலைத் தோண்டியவர் சகரர் ஆவார். அதனாலேயே அதற்குச் சாகரம் எனப் பெயர் உண்டாயிற்று என்பர். கங்கையைப் பூமிக்குக் கொணர்ந்தவன் பகீரதன். தன் முன்னோர் இநந்தபோது ஈமக்கடன் எதுவும் நடைபெறாததால், அவர்கள் இநந்துபட்ட நிலப்பரப்பெல்லாம் பொங்கிப் பரவுமாறு பெருந் தவத்தால் ஆகாய கங்கையைச் சிவனது சடையின் வழியாகப் பூமிக்குக் கொண்ர்ந்து தூய்மை செய்து அவருக்கு

வீடுபேறு கிடைக்கச் செய்தான் என்ப. தேவர்க்காக அசுரரைப் போரில் வென்றோர் காகுத்தன் முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தி முதலானோர். இவரெல்லோரும் இராமனது குலமுதல்வர் என்பதும், அப்படிப்பட்டவரது பெருஞ் சிறப்பினையும் இராமனது புகழ் விஞ்சுவதாகும் என்பதும் பெறப்பட்டன.

97. (vi) இராமவக்கு நன்மை விளைய வேண்டிக் தம் பொகுளையும் தானம் செய்ய முன்வந்தார்.

சந்தமிவை தாவின் மணியாரம் இவையாவும் சிந்துரமு மிங்கிவை செறிந்த மதவேழப் பந்திகள் வயப்பரி பசும் பொனின் வெறுக்கை மைந்தவறியோர் கொள வளங்கென நிரைப்பார்.

சொற்பொருள்:

இவை — சந்தனம் - சந்தனங்கள், இவை — தாவின் மணியாரம் - குற்றமில்லாத நவரெத்தின மாலைகள், இங்கு இவை - இங்கேயுள்ள இவைகள், சிந்துரமும் - பொட்டிடுவதற்கான செந்தூரமும், யாவும் - மற்றைய அணிகலன்கள் எல்லாமும், செறிந்த — அணியப் பெற்ற மதவேழப் பந்திகள் - மதம் பொருந்திய யானையின் வரிசைகள், வயம் பரி — வெற்றியையுடைய குதிரைகள், பசும் பொனின் வெறுக்கை — பசிய பொன்னாகிய செல்வம் (ஆகிய இவைகளை) மைந்த — வீரனே!, வறியோர் காள — பொருளில் லாதோர் பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக, வழங்கு — தானம் செய்துவிடு, என நிரைப்பார் - என்று கூறிக்கொண்டு ஒழுங்குற வருவார்கள்.

உரைநடை:

இவை சந்தனங்கள், இவை குற்றமற்ற மணிமாலைகள், இவை செந்தூரப் பொட்டு முதலான மற்றைய அணிகலன் யாவும் பூணப்பட்ட மதயானைக் கூட்டங்கள், இவை குதிரைகள், இவை பொன்னாகிய செல்வம், இவைகளை எல்லாம் வீரனே வறியோர் கொள்ளுமாறு அவர்க்கு வழங்குக என்றார்கள்.

விளக்கம்:

"வறியார்க் கொன்றீவதே ஈகை" யாதலால் வறியார் கொள்வழங்குக என்றார். தம் பொருளை இராமனது கையால் அம்மங்கல நாளிற் கொடுப்பிக்க விரும்பியவராய் அவனை நெருங்கினோர் பலர் என்க.

98. (vii) தேரீல் இராமன் செல்வதலைக் கண்ட யாவகும் கண்றைக் கண்ட தாய்ப் பசுவைப் போலாயினர்.

மின்பொருவு தேரின் மிசை வீரன் வருபோழ்திற் தன்பொருவில் கன்றுதனி தாவி வரல் கண்டாங்கு அன்புருகு சிந்தையொடும் ஆவுருகுமாபோல் என்புருகி நெஞ்சுருகி நஞ்சுருகி நிற்பார்.

சொற்பொருள்:

மின்பொருவு தேரின்மிசை — மின்னலை ஒத்த (வேகமும், ஒளியும் உடைய) தேரின்மேல், வீரன் வருபோழ்தில் வீரனான இராமன் வரும் காலத்தில், ஆ — தாய்ப் பசுவானது, தன் பொருவு இல்கன்று — தனது ஒப்பில்லாத கன்று, தனி தாவி வரல் - தனியாகத் தள்ளி வருதலை, கண்டாங்கு — பார்த்ததும், அன்புருகு சிந்தையொடும் - அன்பிணற் கரைகின்ற மனத்தோடும், உருகுமாபோல் - இரங்குவதைப் போன்று, என்புருகி — எலும்பும் கரைந்து, நெஞ்சுருகி — மனம் கசிந்து நஞ்சுருகி நிற்பார் - குழைந்து உருக்கம் கொண்டு நிற்பார்கள்.

உரைநடை:

மின்னலை ஒத்த தேர்மீது இராமன் வரும்போது தனது ஒப்பில்லாத கன்று தனியாகத் துள்ளி வருவதைக்கண்ட தாய்ப் பசுவானது அன்பினால் உருகுகின்ற மனத்தினோடு இரங்கி நிற்பதைப் போன்று எலும்பும் நெஞ்சும் எல்லாம் உருகப் பெற்றவராய் நைந்து இரங்கி நிற்பார்கள்.

விளக்கம் :

இராமன் தேர்மீது செல்வதைக் கண்ட மக்கள் அனைவரும், தன் கன்று துள்ளிச் செல்வதைக்கண்ட தாய்ப்பசுவைப்போன்று உள்ளன்போடு உருகி நின்றார்கள் என்பதாம். இப்பகுதியில் உள்ளது உவமை அணி. நஞ்சு — நைந்து, இறுதியடியில் உருகு என்னும் சொல் உருகுதலாகிய அதே பொருளிற் பலமுறை வந்திருத்தலால் சொற்பொருட் பின்வரும் நிலை அணியாகும். என்பு — உடம்பினைக் குறித்து வந்த, சினைஆகுபெயர்ச்சொல். 'அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு' என்னும் குறளிற் போல தேர் விரைந்து செல்லுதலாலும், ஒளியுடைமையாலும் மின்னலை ஒத்தது.

99. (viii) மன்னவர் இனிமேற் புதல்வரைப் பெறுதல் சிறப்பாகாது என நல்லோர் கூறுதல்

சத்திர நிழற்ற நிமிர்தானையொடு நானா அத்திர நிழற்ற வருளோடவனி யாழ்வார் புத்திர ரினிப் பெறுதல் புல்லிதென நல்லோர் சித்திர மெனத்தனி திகைத்துருகி நிற்பர்.

சொற்பொருள்:

உரைநடை:

குடை நிழலைச் செய்யவும் விளங்குகின்ற சேனையோடு பல வித ஆயுதங்களும் ஒளியைச் செய்யவும், அருளால் அவனியை ஆள்வோராகிய மன்னர் எவரேனும் இனிமேற் புதல்வர்களைப் பெறுதல் சிறுமை தருவதேயாகும் என்று கூறிக்கொண்டு நல்லோர் யாவரும் திகைப்படைந்தவராய் ஓவியங்களைப் போன்று தனித்தனி மனமுருகியபடி நிற்பார்கள்.

விளக்கம்:

இராமனைப் போன்று வடிவு, அழகு, வீரம், நற்குணம் முதலியவற்றிற் சிறந்த புத்திரரை எந்த மன்னரும் இனிமேற் பெறுதல் முடியாது. ஆதலால், அன்னார் "புதல்வரினிப் பெறுதல் புல்லிது" என நல்லோர் கூறினர்.

அத்திரங்கள் எய்வன, எறிவன, குத்துவன, வெட்டுவன. அறுப்பன எனப் பலவகைப் படலால் 'நானா அத்திரம்' என்றார். நிழல் என்ற சொல் - நிழல் எ**னவு**ம், ஒளி எனவும் இரு பொருள்களையும் முறையே தந்தது.

100. (ix) இராமனது தேச் தம்மைத் தூண்டி விரைந்து செல்லாதவாறு மணி முதலியவற்றால் விதியினைக் கூர்ப்பர்

கார்மினொடு லாயதென நூல் கஞலு மார்பன் தேர்மிசை நம் வாயில் கடிதேகுதல் செய்வானோ கூர்கனக ராசியொடு கோடி மணியாலும் தூர்மினெடு வீதியினை யென்று சொரிவாரும்

சொற்பொருள்:

கார் - கார்கால மேகம், மின்ஒடு — மின்னலொடு பொருந்தி, உலாயதென — உலவி வருவதைப்போல, நூல் கஞலும் மார்பன் -முப்புரி நூல் விளங்குகின்ற மார்பினையுடைய இராமன், நம்வாயில் -நமது வீட்டுவாசல் வழியாக, தேரிமிசை கடிது ஏகுதல் செய்வானோ — தேரின் மேலாய் விரைந்து சென்று விடுவானோ எனக்கருதி (அத்தேரைத் தடுத்தற்காக), கூர்கனகராசியொடு — மிகுந்த பொற்குவியலோடு, கோடி மணியாலும் - கோடிக்கணக்கான இரத்தினக்கற்களாலும், நெடுவீதியினை — நீண்ட வீதியை, தூர்மின் -நிரப்புங்கள், என்று சொரிவாரும் - என்று (அவற்றை வீதியில்) சொரிவாரும் ஆனார்கள்.

உரைநடை:

கார்கால மேகமானது மின்னலோடு புறப்பட்டு வருவதைப்போன்று பூணூல் விளங்குகின்ற மார்பினையுடைய இராமன் தேர் மேலாய் தமது வீட்டு வாசல்களை விரைந்து கடந்து போய்விடுவானோ என்று கருதி, மிகுதியான பொற் குவியல்களாலும் கணக்கிறந்த இரத்தினக கற்களாலும் (தேர் செல்கின்ற) நீண்ட வீதியினை நிரப்புங்கள் என்று அவற்றைச் சொரிவாருமாயினார்.

விளக்கம்:

மங்கலப் பொருள்களாக அங்கு நின்றார் எறிந்த போன், மணி என்பவற்றின் குவியல்கள் வீதியிற் செல்லும் தேரினையும் தடுப்பனவாயின என்பதைக் கவிஞர், இராமன் மீது கொண்ட பெருவிருப்பால் மக்கள் அவனை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாது, அவனது தேர் செல்லும் வீதியினைப்

பொன்னாலும், மணியாலும் நிரப்பி அத்தேரைத் தடைசெய்ய முயன்றனரென்று அழகுறக் கூறினார். கார் இராமனது திருமார்பிற்கும் மின்னல் பூணூலுக்கும் உவமையாயின.

101. (x) 'வளர்த்த தசயான கைகேயி தானம் செய்து மகிழ்கின்றாள்' எனல்

தாய்கையில் வளர்ந்திலன் வளர்த்தது தவத்தாற் கேகயன் மடந்தை கிளர்ஞால மிவனாள ஈகையி லுவந்தன ளியற்கையிது வென்றால் தோகையவள் பேருவகை சொல்லலரி தென்பார்.

சொற்பொருள்:

(இராமன்), தாய் கையில் வளர்ந்திலன் - பெற்ற தாயாகிய கோசலையின் கைகளில் வளர்ந்தானில்லை, வளர்த்தது — அவனை வளர்த்தது, தவத்தால் - முன் செய்த தவப்பயனால், கேகயன் மடந்தை — கேகயனது மகளாகிய கைகேயியேயாகும், கிளர்ஞாலம் இவன் ஆள — (அதனால் அவள்) விளங்குகின்ற பூமியை இராமன் ஆளப்போவதால், ஈகையின் உவந்தனன் - ஏழைகளுக்குத் தானம் செய்வதிலீடுபட்டு மகிழ்ச்சி கொண்டாள், இயற்கை இது என்றால் - சிற்றனனையாகிய) அவளுடைய இயல்பு இதுவானால், தோகையவள் - மயில் போன்ற சாயலையுடையவளான (இராமனது பெற்ற தாயாகிய) கோசலையினது, பேர் உவகை — பெரிய மகிழ்ச்சியின் அளவை, சொல்லல் அரிதென்பார் - முழுவதும் கூறுவது அரியதாகும் என்று கூறுவார்.

உரைநடை:

(இராமன்) பெற்ற தாயாகிய கோசலையின் கையில் வளர் ந் தானில்லை, தவப் பயனால் அவனை வளர் த் தது கைகேயியேயாகும் (அதனால் அவள்) விளங்குகின்ற பூமியை இவன் ஆளப்போகின்றான் என்பதை அறிந்து, தானம் செய்வதிலீடுபட்டு மகிழ்ச்சி கொண்டாள். (சிற்றன்னையாகிய) கைகேயியின் இயல்பு இதுவாயின் மயிலின் சாயலையுடையவளான (இராமனைப்பெற்ற அன்னையாகிய) கோசலையின் பேருவகை சொல்லற்கும் அரியதாயிருக்கும் என்று கூறுவர்.

விளக்கம்:

இதனை வளர்த்ததற்குக் கைகேயி முன்னைத்தவம் செய்தாளாதல் வேண்டும் என்று இராமனது சிறப்பினையே மிகுதியாகக் கூறுவர், வளர்த்த அன்னையின் மகிழ்ச்சி இது எனின் பெற்ற அன்னையின் மகிழ்வைக்

கூறல் இலகுவாமோ என்பது பொருள், இவ்வாறன்றி தோகையவள் என்பதையும் கைகேயி என்றே கொண்டு 'கைகேயியினது மகிழ்ச்சியின் எல்லையைச் சொல்லுதல் மிக்க அரிதாகும்' என்று கொள்ளலாம்.

102. (xi) இராமனது சிறப்பினைப் பலவாறு புகழ்தல்

பாவமும் ருந்துயரும் வேர்பறியு மென்பர் பூவலய மின்று தனியன்று பொது வென்பார் தேவர்பகை யுள்ளனவிவ் வள்ளல் தெறுமென்பார் ஏவல் செயு மன்னவர் தவம் யாவது கொலென்பார்

சொற்பொருள்:

பாவமும் அருந் துயரும் - தீவினைகளும் கொடிய பிறவித் துன்பமும், வேர் பறியும் - அடியோடு கெடும், என்பார் - என்று கூறுபவரும், பூவலயம் - இப்பூமண்டலம், இன்று தனியன்று - இப்போது மன்னருக்கு மட்டுமே உரியதாகாது, பொது நம்மனைவருக்கும் பொதுவானதாகும், என்பார் - என்று கூறுபவர்களும், தேவர் பகையுள்ளன — தேவர்களுக்குப் பகையாயுள்ள அரக்கர் கூட்டங்களை, இவ்வள்ளல் தெறும் - இவ்விராமன் அழித்து விடுவான், என்பார் - என்று கூறுபவர்களும், ஏவல் செயும் - இவனது கட்டளைகளைச் செய்யக் காத்து நிற்கின்ற, மன்னர் - அரசர்களது, தவம் யாவது கொல் -தவப்பயன் எவ்வளவு உயர்ந்ததாகும், என்பார் - என்று கூறுபவர்களுமாயினர்.

உரைநடை:

(உலகோரது) தீவினையும் அரிய பிறவித்துன்பமும் அடியோடு கெடும் என்பவர்களுக்கும், இப்பூமண்டலம் இனிமேல் (மன்னருக்கே) தனியாக உரியதன்றி (நம்மனைவருக்கும்) பொதுவானதாகும் என்று கூறுபவரும், தேவர்களுக்குப் பகையானோரான அரக்கர்களை இவ்வள்ளல் அழித்து விடுவான் என்பவரும், இவள் கட்டளையிட்ட பணிகளைப் புரிகின்ற மன்னவர் செய்துள்ள தவம் எவ்வளவு தூரம் சிறந்ததாயிருக்க வேண்டும் என்பவரும் ஆயினர்.

விளக்கம்:

இராமனுக்கு முற்பட்ட மன்னரது காலத்தில் இல்லாதவாறு மக்களது குறையனைத்தும் நன்கு விசாரிக்கப்பெற்று "மக்களுக்காகவே மன்னர்" என்ற கொள்கை இனிமேல் வலுப்படுமென்று கூறுவர். "பூவலயமின்று

தனியன்று பொது என்பார்" என்றார். இராமனைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே தம்முடைய பாவமும் அருந்துயரும் அறும் என்றார். "நல்லாரைக் காணப்பதுவும் நன்றே" என்றும் "சாதுதரிசனம் பால விமோசனம்" என்றும் வழங்கும் கூற்றுக்களை நோக்குக.

103. இது முதல் மூன்று கவிகள் ஒரு தொடர்

(i) இராமன், தசரதன் உறையும் மாளிகையுட் புகுதல்.

ஆண்டினைய ராயினைய கூற வடல்வீரன் தூண்டு புரவிப் பொரு வில்சுந்தர மணித்தேர் நீண்ட கொடி மாட நிரை வீதி நிறையப் போய் பூண்ட புகழ் மன்ன னுறை கோயில் புகலோடும்.

சொற்பொருள்:

ஆண்டு — அப்பொழுது, இனையர் ஆய் - இத்தன்மையினை உடையோராய், இனைய கூற - இவ்வாறானவற்றை மக்கள் அனைவரும் கூறிக்கொண்டிருக்க, அடல் வீரன் - வெற்றியையுடைய இராமன், தூண்டு புரவி — செலுத்தப்படுகின்ற குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட, பொருவு இல் சுந்தரம் மணித்தேர் - ஒப்பில்லாத அழகிய மணிகள் பதித்துச் செய்யப்பட்ட தேரில், நீண்ட கொடி மாடம் நிரை — உயர்ந்த கொடிகளையுடைய மாளிகைகளின் ஒழுங்கினைக் கொண்ட, வீதி நிறையப் போய் - தெரு நிறைவுறுமாறு சென்று, புகழ் பூண்ட மன்னன் - புகழையே ஆபரணமாக அணிந்த தசரத மன்னன்; உறை கோயில் புகலோடு — வசிக்கின்ற அரண்மனையினை அடைந்த அளவில்; 'காணான்' என அடுத்த கவியோடு முடிவுறும்.

உரைநடை:

அப்பொழுது இவ்வாறான தன்மையினை உடையவராய், இத்தன்மையானவற்றை (மக்கள்) சொல்லிக் கொண்டிருக்க வெற்றியை உடையவனான இராமன், செலுத்தப்படுகின்ற குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட, ஒப்பில்லாத அழகிய மணிகள் பதித்துச் செய்யப்பட்ட தேரிலே உயர்ந்த கொடிகளையுடைய மாடங்களின் வரிசைகளை கொண்ட வீதிகள் நிறைவுறுமாறு சென்று புகழை ஆபரணமாக கொண்டவனான தசரத மன்னவன் வசிக்கின்ற மாளிகையை அடைந்த அளவில்

விளக்கம்:

மக்கள், வீதியிலும் மற்றும் இடங்களிலும் இவ்வாறு பலவற்றையும் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் இராமன் தோ்மீது வந்து தந்தையின் மாளிகையினைச் சென்றடைந்தான் என்க.

104. (ii) இராமன் மன்னவனை அங்கு காணாமை

ஆங்கு வந்தடைந்த வண்ண லாசையின் கவரிவீசப் பூங்குழன் மகளிருள்ளம் புதுக்களியாட நோக்கி வீங்கிருங் காதல் காட்டி விரிமுகக் கமலபீடத்து ஓங்கிய மகுடஞ்சூடி யுவகை யுற்றிருப்பக் காணான்.

சொற்பொருள்:

பூங்குழல் மகளிர் - பூவை முடித்த கூந்தலையுடைய பெண்கள், ஆசையின் கவரி வீச — அன்பினோடு சாமரங்களை வீசவும், உள்ளம் புதுக்களி ஆட — மனம் புதிய மகிழ்ச்சியினால் துள்ளவும், ஆங்கு வந்தடைந்த அண்ணல் அங்கு வந்து சேர்ந்த இராமபிரான், நோக்கி எங்கும் பார்த்தபோது, வீங்கு இரும் காதல் காட்டி — வளர்கின்ற, பெரிய அன்பை வெளிப்படுத்தி, விரிமுகம் - பரந்த இடத்தினையுடைய, கமல பீடத்து — தாமரை போன்றமைந்த சிங்காசனத்தில், ஓங்கிய மகுடஞ் சூடி — உயர்ந்த முடியைச் சூட்டிக்கொண்டு, உவகை வீற்றிருப்ப — (தந்தை) களிப்போடு வீற்றிருப்பதைக், காணான் - காணாதவனாய்; "கோயில் புக்கான்" என அடுத்த கவியோடு முடிவுறும்.

உரைநடை:

பூவை அணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் அன்போடு கவரி வீசவும், உள்ளம் புதிய மகிழ்ச்சியினாற் துள்ளவும் அங்கு வந்து சேர்ந்த இராமன், எங்கு பார்த்தும், வளர்கின்ற பெரிய அன்பை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு, பரந்த இடத்தையுடைய தாமரைப் பூப்போற் செய்யப்பெற்ற சிங்காசனத்தின் மீது உயர்ந்த முடியைச் சூடிக்கொண்டு தந்தை மகிழ்ச்சியோடு வீற்றிருக்கக் காணாதவனாய்.

விளக்கம்:

தந்தை மகிழ்வோடு இருப்பாரென அங்குச் சென்ற இராமன் அவனைக் காணாதவனானான். 'காணான்' என்பதைக் 'கண்டான்' என்றும் பாடமாகக் கொள்வர். அதற்கு 'தான் செல்லும்போது கவரி வீச, புதுக் களியாட, முடிசூட்டிக்கொண்டு இராமனது முடிசூட்டை நோக்கிக்கொண்டு

மன்னரெல்லாம் வந்திருப்பதை இராமன் கண்டான் என்று பொருள் கொள்ளலாம். தாமரை வடிவினையுடைய பீடத்தின் மேற்செய்த சிங்காசனம் இங்குக் 'கமல பீடம்' எனப்பட்டது.

105. (iii) இராமன் கைகேயியின் அரண்மனை புகுதல்.

வேத்தவை முனிவரோடு விருப்பொடு களிக்கு மெய்ம்மை ஏத்தவை இசைக்கும் செம்போன் மண்டபமினிதி னெய்தான் ஒத்தவை யுலகத் தெங்கு முள்ளவை யுணர்ந்தாருள்ளம் பூத்தவை வடிவை யொப்பான் சிற்றவை கோயில் புக்கான்.

சொற்பொருள்:

ஒத்து அவை — தேவங்களையும், உலகத்து எங்கும் உள்ளவை — உலகிலே உள்ள வேறு நூல்களையும், உணர்ந்தார் உள்ளம் - அறிந்த ஞானியருடைய மனதில், பூத்தவை வடிவை — மல்ர்ந்தனவாகிய பல வேறு உருவங்களையும், ஒப்பான் - ஏற்றுக்கொண்டு அருள் புரிபவனாகிய இராமன், முனிவரோடு வேத்தவை — முனிவரும் அரசர் கூட்டமும், விருப்பொடு களிக்கும் - அன்புடன் மகிழ்கின்ற, மெய்மை ஏத்து அவை இசைக்கும் - உண்மையான புகழை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற, செம்போன் மண்டபம் - செம்பொன் மயமாகிய கொலு மண்டபத்தை, இனிதின் எய்தான் - இனிமையாக அடையாதவனாகி, சிற்றவை — சிறிய தாயாகிய, கைகேயினுடைய, கோயில் புக்கான் - மாளிகைக்குள்ளே புகலானான்.

உரைநடை:

வேதங்களையும், உலகில் உள்ள வேறு நூல்களையும் முற்றும் உணர்ந்த ஞானியருடைய மனத்திலே தோன்றுவனவாகிய பல்வேறு வடிவங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு அவர்க்கு அருள் புரிபவனாகிய இராமன், முனிவரும் மன்னரும் நிறைந்து அன்பினால் மகிழ்கின்ற, உண்மையான புகழ் மொழிகளை எடுத்துச் சொல்லப் பெறுவதான சிவந்த பொன் மயமான முடிசூட்டு மண்டபத்துள் இனிதே செல் லாதவனாய் சிற்றன்னையாகிய கைகேயியினுடைய மாளிகைக்குள்ளே போய்ப் புகுந்தான்.

விளக்கம்:

இராமனைக் கடவுள் என்றே கொண்டு "உணர்ந்தாருள்ளம் பூத்தவை வடிவை ஒப்பான்" என்று கூறினார். தனக்கென ஒரு குலம் இல்லானாயினும் மெய்யன்பர் கருதும் வடிவே வடிவாய் ஏற்று, அவர்க்கு இறைவன் அருள் செய்பவன் என்ற சிறப்பு அழகுற இங்குக்

காட்டப்பட்டது. ஒப்பான் - ஏற்றுக் கொள்பவன், 'உலகத் தெங்கு முள்ளவை' என்றது வேதம் தவிர ஆகமங்கங்கள், புராணங்கள், தரும சாத்திரங்கள் முதலாய ஞான நூல்களையாம்.

வேந்து + அவை = வேத்தவை ஆகிற்று, ஓத்து — ஓதப்படுவது, வேதங்களையே சிறப்பாகக் குறிக்கும் சொல் இது.

"மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும்" என்னும் திருக்குறளிற் போல

106. கைகேயியின் அரண்மனைக்கு இராமன் சென்றதை முனிவரும் மன்னர் முதலியோரும் பாராட்டிக் கூறல்

புக்கவன் தன்னை நோக்கிப் புரவலர் முனிவர் யாரும் தக்கதே நினைந்தான் தாதை தாமரைச் சரணஞ்சூடித் திக்கினி னிமிர்த்த கோலச் செழுங்கதிர்ச் செல்வனேய்ந்த மிக்குயர் மகுடஞ்சூட்டச் சூடுதல் விழுமி தென்றார்.

சொற்பொருள்:

புக்கவன் தன்னை நோக்கி — (அவ்வாறு கைகேயியின் மாளிகையுட் புகுந்த இராமணப் பார்த்து, புரவலர் முனிவர் யாரும் - மன்னரும் முனிவர்களும் மற்று யாவரும், தக்கதே நினைத்தான் - (இராமன்) செய்யத் தகுந்ததையே செய்ய எண்ணினான், தாதை — தந்தையினது, தாமரைச் சரணம் சூடி — தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களை வணங்கி, திக்கினில் நிமிர்ந்த கோலம் - எல்லாத் திசைகளிலும் மேலாகத் தோன்றுகின்ற வடிவினையுடைய, செங்கதிர்ச் செல்வன் - சிவந்த கதிர்களைச் செவ்வமாகக் கொண்டவனான சூரியன் முதலாக, ஏய்ந்த மிக்குயர் மகுடம் - சூடப்பெற்று வருகின்ற மிகச் சிறந்த முடியினை, சூட்ட — அணிவிக்க, சூடுதல் - அணிந்து கொள்ளுதல், விழுமிது என்றார் - மிகச் சிறந்ததே என்றனர்.

உரைநடை:

அவ்வாறு புகுந்த இராமணப் பார்த்த மன்னரும், முனிவரும் மற்றும் யாவரும் இராமன் செய்யத் தகுந்ததையே செய்ய எண்ணினான், தந்தையினது தாமரை போன்ற பாதங்களை வணங்கிய பின்பு எல்லாத் திக்குகளிலும் உயர்ந்து தோன்றுகின்ற உருவினைக் கொண்ட சிவந்த கதிர்களை உடையவனான சூரியன் முதலாகச் சூட்டப்பேற்று வருகின்ற மிக உயர்ந்த முடியினைச் சூட்ட அதனை அணிந்து கொள்ளுதல் சிறந்ததேயாகுமென்று கூறினர்.

விளக்கம்:

இராமன் கைகேயியின் மாளிகையுட் புகுந்தது தந்தையின் திருவடிகளை வணங்குதற்கேயென்று கருதினராதலால் அவ்வாறு தந்தையை முதலில் வணங்கிய பின்னர் முடியைச் சூடுதலாகிய செய்யத்தகுந்ததையே இராமன் எண்ணினானென்று பாராட்டினர். இராமன் சூரிய குலத்தவனாதலால் அவனுக்குச் சூட்டப்போகின்ற முடி சூரியன் முதலாகச் சூட்டப்பெற்று வந்தது என்றனர்.

107. அவ்வாறு வந்த இராமன் முன்னர்க் கைகேயி வருதல்.

ஆயனநிகழும் வேலை யண்ணலும் அயர்ந்து தேறாத் தூயவனிருந்த சூழல் துருவினன் வருதல் நோக்கி நாயகனுரையான் வாயால் நானிது பகர்வேனென்னாத் தூயென நினைவான் முன்னே கூற்றெனத் தமியள் வந்தாள்

சொற்பொருள்:

ஆயன நிகழும் வேலை — அவ்வாறானவை நடக்கும் நேரத்திலே, அண்ணலும் - இராமபிரானும், அயர்ந்து தேறாத் தூயவன் - மூர்ச்சித்துத் தெளியாத நிலையிற் கிடந்த பரிசுத்தவானாகிய தசரதன், இருந்த சூழல் - இருந்த இடத்தை, துருவினன் வருதல் நோக்கி — தேடிக் கொண்டு வருதலைப் பார்த்து, இது — (நான் வரம் பெற்றிருக்கும்) இதனை, நாயகன் வாயாலுரையான் - என் கணவன் தன் வாயால் (ஒருபோதும்) சொல்லமாட்டான், நான் பகர்வேன் - (ஆதலால்) நானே சொல்வேன், என — என்று எண்ணியவளாய், தாயென நினைவான் முன்னே — அவளைத் தாயென்று கருதுகின்ற இராமனுக்கு முன்னர், கூற்றேன - யமனைப்போல, தமியள் வந்தாள் - (கொடுமையிலே) ஒப்பற்றவளாகிய கைகேயி வந்தாள்.

உரைநடை:

அவ்வாறானவை நடக்கும் நேரத்தில் இராமபிரான், மூர்ச்சை தெளியாதிருந்த மன்னவன் இருக்குமிடத்தைத் தேடிக்கொண்டு வருதலைப் பார்த்து (நான் வரம் பெற்றுள்ள) இச்செய்தியை என் கணவன் தன்வாயினால் ஒருபோதும் கூறமாட்டானாதலால் நானேயதைச் சொல்வேனென்று, தன்னைத் தாயென்று கருதி வருகின்ற இராமனுக்கு முன்னர் யமனைப் போன்று (கொடுமையாய்) ஒப்பற்றவளாகிய கைகேயி வந்தாள்.

விளக்கம்:

யமன் உடலையும், உயிரையும் பிரிப்பவன். அதேபோல மன்னனையும் அவனது உயிர் போன்ற மகணையும் கைகேயி பிரிப்பவள் அதனால் "கூற்றென வந்தாள்" என்றார் இப்பகுதி உவமை அணி.

108. இராமன் கைகேயியை வணங்கி நிற்றல்.

வந்தவள் தன்னைச் சென்னி மன்னுற வணங்கிவாசச் சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய் செங்கையிற் புதைத்து மற்றைச் சுந்தரத் தடக்கைதானை மடக்குறத் துவண்டு நின்றான் அந்திவந் தடைந்த தாயைக் கண்டவான் கன்றின் அன்னான்

சொற்பொருள்:

அந்தி வந்தடைந்த — மாலை நேரத்தில் வந்து சேர்ந்த, தாயைக் கண்ட — தாய்ப்பசுவைக் கண்ணுற்ற, ஆன் கன்றின் அன்னான் -பசுக்கன்றை ஒத்தவனான இராமன், வந்தவள் தன்னை — (அவ்வாறு) வந்த கைகேயியை, சென்னி மண் உற வணங்கி — தலை நிலத்திற் பொருந்தும் வண்ணம் வீழ்ந்து வணங்கி, வாசச் சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய் - நல்ல மணம் உடையதும் குங்குமத்தையும் பவளத்தையும் ஒத்ததுமான சிவந்த வாயினை, செய்கையிற் புதைத்து — தனது சிவந்த கைகளால் பொத்திக்கொண்டு, மற்றைச் சுந்தரத் தடக்கை — அழகிய பெரிய மற்றக் கையினால், தானை மடக்குற — சீலையை மடக்கிக் கொண்டு, துவண்டு நின்றான் - வளைந்து நின்றான்.

உரைநடை:

மாலை நேரத்திலே வந்து சேர்ந்த தன் தாயைக் கண்ட பசுக்கன்றை ஒத்தவனான இராமன் (அவ்வாறு) வந்த கைகேயியைத் தலை நிலத்திற், பொருந்துமாறு வீழ்ந்து வணங்கி, நல்ல மணமுடையதும், குங்குமத்தையும் பவளத்தையும் ஒத்ததுமான சிவந்த வாயினைச் சிவப்பு நிறமான தனது கைகளாற் பொத்தியபடி மற்றைய அழகிய கையினாலே சீலையை மடக்கிக்கொண்டு வளைந்து நின்றான்.

விளக்கம்:

இராமன் கைகேயியை எவ்வளவு தூரம் சிறப்புற மதித்திருந்தானென்பது அவனது அடக்கத்தால் இங்கே நன்கு புலப்படுகின்றது. அடக்கம் பலவகைப்படும். அவை பணிந்த மொழியும்,

தணிந்த நடையும், தானை மடக்கலும், வாய் புதைத்தலும் முதலியன என்பர் பெரியோர். திருமாலினது செவ்வாய் நறுமணம் பொருந்தியதாய் இருக்குமென்று ஆண்டாளது பின்வரும் பாசுரப் பாடலும் கூறும்.

"கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ திருப்பவளச் செவ்வாய்தான் தித்தித்திருக்குமோ மருப்பொசித்த மாயவன் தன் வாய்ச் சுவையு நாற்றமும் விருப்புற்றுக் கேட்கின்றேன் சொல்லாழி வெண்சங்கே."

மாலைக் காலத்தில் வந்த பசுவைக் கண்ட கன்று போன்றான். என்பது இராமனுக்குக் கைகேயிபால் இருந்த பேரன்பின் எல்லையைக் காட்டுவது. உவமையணி.

109. 'உன்னிடம் சொல்லுமாது தந்தை விரும்புகின்ற ஓர் உரை உண்டு' – என்று கைகேபி இராமனிடம் கூறல்.

நின்றவன் தன்னை நோக்கி இரும்பினானியன்ற நெஞ்சிற் கொன்றுழல் கூற்றமென்னும் பெயரின்றிக் கொடுமை பூண்டான் இன்றெனக் குணர்த்த லாவதேயதே யென்னினாகும் என்றுனக் குந்தை மைந்த உரைப்ப தோருரை யுண்டென்றாள்.

சொற்பொருள்:

நின்றவன் தன்னை நோக்கி — (அங்ஙனம் பணிவோடு) நின்ற இராமனைப் பார்த்து, இரும்பினான் இயன்ற நெஞ்சின் - இரும்பாலாகிய மனத்தோடும், கொன்றுழல் கூற்றம் என்னும் பெயர் இன்றி — உயிர்களைக் கொன்று திரிகின்ற யமன் என்னும் பெயர் மாத்திரம் இல்லாதே கொடுமை பூண்டாள் - (அந்த யமனையே போன்று) கொடுந் தொழிலையே மேற்கொண்ட கைகேயி, மைந்த — மைந்தனே!, உந்தை — உன் தந்தையார், உனக்கு உரைப்பது — உனக்குச் சொல்ல விரும்புகிற, ஓர் உரை ஒன்று — ஒப்பில்லாத வார்த்தை ஒன்று, உண்டு — உளதாகும், ஏயது — பொருந்திய அவ்வார்த்தையை, இன்று எனக்கு உணர்த்தல் ஆவதே எனின் - இப்போது நான் உனக்குச் சொல்வது பொருத்தமாயிருக்குமானால், ஆகும் என்றாள் - தெரிவிப்பேன் என்றாள்.

உரைநடை:

பணிவோடு நின்ற இராமனைப் பார்த்து இரும்பினாலான நெஞ்சினொடு கொலைத் தொழிலைச் செய்து திரிகின்ற யமன் என்ற பெயர் மட்டுமேயில்லாது (அந்த யமனைப் போன்று) கொடிய தொழிலையே மேற்கொண்டவளான கைகேயி, மைந்தனே! உன் தந்தை உனக்குச் சொல்ல விரும்புகின்ற ஒப்பற்ற வார்த்தை ஒன்றுளது. அதனை இன்று நான் உனக்குத் தெரிவிக்கலாம் என்றால், கூறுவேன் என்றாள்.

விளக்கம்:

உனது தந்தை சொல்லக் கருதுவதைத் தாயாகிய நான் அறிவேன். அதனை நான் சொல்வதில் உனக்குத் தடை இல்லை என்றால் இப்போது கூறுவேன் என்றாள். யமன் என்ற பெயர் மட்டும் இல்லையேயன்றி மற்றுத் தொழிலால் எல்லாம் யமனையே ஒத்திருந்தாள் கைகேயி என்றவாறு. பெண்ணினத்திற்கே இயலாததும் அதிலும் ஒரு தாயினாற் சிந்திக்க முடியாததுமான செயலைச் செய்தற்கு நெஞ்சு இரும்பினாலே தான் ஆகியிருக்க வேண்டுமென்பார், "இரும்பினால் இயன்ற நெஞ்சினை" உடையவளென்றார்.

110. நீரே அக்கட்டளையைச் சொல்லுவதாயின் யான் பெரிய தவப் பயனுடையவனாவேன் சொல்லுங்கள் என இராமன் கூறுதல்

எந்தையே ஏவ நீரேயுரைசெய இயைவ துண்டேல் உய்ந்தனன் அடியேன் என்னிற் பிறந்தவ ருளரோவாழி வந்ததென் தவத்தினாய வருபயன் மற்றொன்றுண்டோ தந்தையும் தாயும் நீரே தலைநின்றேன் பணிமின் என்றான்.

சொற்பொருள்:

எந்தையே ஏவ — எனது தந்தையாரே கட்டளையிட, நீரே உரைசெய — (தாயாகிய) நீரே (அக்கட்டளையை) சொல்ல, இயைவதுண்டேல் - பொருந்துவதாயின், உய்ந்தனன் அடியேன் - நான் ஈடேற்றம் பெற்றவனாவேன், என்னில் பிறந்தவர் உளரோ — என்னைக் காட்டிலும் சிறந்தவராகப் பிறந்தவர் (இவ்வுலகில்) யாவரும் உளராவரோ! என் தவத்தின் ஆயவருபயன் - எனது (முன்பு செய்த) தவத்தின் நற்பயன் அனைத்தும், வந்தது — வந்துவிட்டது மற்றொன்று உண்டோ - இதைவிட வேறுபயன் உளதோ, தந்தையும் தாயும் நீரே — என்னுடைய தந்தை தாய் இருவரும் நீரே ஆவீர், தலை நின்றேன்

பணிமின் - (நீர் சொல்லப் போவதை) சிரம் தாழ்த்தி ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றேன் சொல்லுங்கள், என்றான் - என்று கூறினான். உரைநடை:

எனது தந்தையாரே கட்டளையிட அதனை நீரே சொல்லப் பெறுவதாயின் நான் ஈடேற்றம் பெற்றவனாவேன். என்னைக் காட்டிலும் சிறந்த பிறப்பினைப் பெற்றோர் இவ்வுலகில் வேறு யாவர் உளராவர்? நான் முன்பு செய்த தவத்தின் நற்பயன் அனைத்தும் வந்துவிட்டது. இதைவிட வேறு பயன் உளதோ? எனது தந்தை தாய் இருவரும் நீரே ஆவீர், (நீர் சொல்லப் போவதை) தலை தாழ்த்தி ஏற்றுக் கொள்கின்றேன். சொல்லுங்கள் என்று கூறினான்.

விளக்கம்:

என் தந்தையின் ஏவல், தாயாகிய உமது வாயால் வரப்பெறுமாகில் அதனை எனது பேறாகக் கருதுவேன. ஆகவே அதனைத் தயங்காது கூறுங்கள் என்றான். நீர் என்பது ஒருவரைச் சிறப்பித்துக்கூறும் பன்மைச் சொல்லாகும். வாழி — அசைநிலை, உளரோ, உண்டோ என்பவற்றிலுள்ள ஓகாரங்கள் எதிர்மறை.

111. 'பரதன் அரசாள நீ பதினான்கு வருட காலம் தவக்கோலத்துடன் காட்டில் வாழவேண்டும் என்பது அரசன் கட்டளை' என்று கைகேயி கூறுதல்.

ஆழி குழ் உலகமெல்லாம் பரதனே ஆழ நீபோய்த் தாளி ருஞ்சடைகள் தாங்கித் தாங்கருந்தவ மேற்கொண்டு பூழி வெங்கான நண்ணிப் புண்ணியத் துறைகளாடி ஏழி ரண்டாண்டில் வாவென்றே வினன் அரசனென்றாள்.

சொற்பொருள்:

ஆழிகுழ் உலகமெல்லாம் - கடலாற் குழப்பட்ட உலகம் முழுவதையும், பரதனே ஆள — பரதனே ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்க, நீ போய் - தாழ் இரும் சடைகள் தாங்கி — தொங்குகின்ற பெரிய சடைகளைத் தரித்துக் கொண்டு, தாங்கு அரும் தவம் மேற்கொண்டு — பொறுத்தற்கரிய பெரிய தவத்தினை ஏற்றுக்கொண்டு, பூழிவெங்கானம் நண்ணி — புழதி நிறைந்த கொடிய காட்டினை அடைந்து, புண்ணியத் துறைகள் ஆடி — புண்ணியப் பயன் நிறைந்த தீர்த்தங்களில் மூழ்கி, ஏழ் இரண்டு ஆண்டில் - பதினான்கு ஆண்டுகள் கழிந்த பின்பு, வா என்று — மீண்டு வருவாயாக என்று, அரசன் ஏவினான் என்றாள் - சக்கரவர்த்தி கட்டளையிட்டனன் என்று கூறினாள்.

உரைநடை:

கடல் சூழ்ந்த உலகம் அனைத்தையும் பரதனே ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்க, நீ போய்த் தொங்குகின்ற பெரிய சடைகளைத் தரித்தவனாய், செய்தற்கரிய பெரிய தவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, புழுதி நிறைந்த கொடிய காட்டினை அடைந்து, புண்ணிய தீர்த்தங்களிலெல்லாம் முழுகிப் பதினான்காண்டுகளைக் கழித்த பின்பு மீண்டு வருவாயாக என்று அரசன் கட்டளை இட்டானென்று கூறினாள்.

விளக்கம்:

பூழி — புழுதி, தான் அரசனிடத்துக் கேட்ட வரங்களை அரசன் "ஈந்தேன் ஈந்தேன் இவ்வரம்" என்று கூறி, இராமன் காடு செல்வதை ஏற்றுக்கொண்டானாதலால், அதனை அரசன் கட்டளை என்று கூறுகின்றாள் என்க.

112. அது கேட்ட இராமனது முகமலர்ச்சி.

இப்பொழு தெம்மனோரால் இயம்புதற் கெளிதோயாரும் செப்பரும் குணத்திராமன் திருமுகச்செவ்வி நோக்கின் ஒப்பதே முன்பு பின்பவ்வாசக முணரக் கேட்ட அப்பொழுதலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்றதம்மா.

சொற்பொருள்:

யாரும் செப்பருங் குணத்து இராமன் - எவராலும் சொல்லுதற்கரிய உயர்ந்த குணங்களையுடைய இராமனது, திருமுகச் செவ்வி இப்பொழுது நோக்கின் - சிறந்த முகத்தின் அழகினை இப்பொழுது பார்த்தால், எம்மனோரால் இயம்புதற்கு எளிதோ — (அது) எம் போன்றவர்களால் முற்றச் சொல்வதற்கு முடிவதாமோ? (இல்லை என்றபடி), முன்பு — (இதற்கு) முன்பு, ஒப்பதே — (அப்பொழுது மலர்ந்த செந்தாமரையினை அம்முகச் செவ்வி) ஒத்ததாக இருந்தது, அவ்வாசகம் உணரக்கேட்ட பின்பு — கைகேயி கூறிய அந்த வார்த்தைகளை நன்கு கேட்டதற்குப் பின்னர், அப்பொழுதலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்றது — அப் பொழுது தான் அலர் ந்த தான (புதிய) செந்தாமரைப்பூவையும் (அம்முகச் செவ்வி) வென்றுவிட்டது.

உரைநடை:

எவராலும் கூறுதற்கு அருமையான உயர்ந்த குணங்களையுடைய இராமனது அழகிய முகத்தின் சிறப்பை இப்பொழுது

நாம் கவனித்தால், (அது இத்தன்மையானதென்று) எம்போன்றோராலே கூறுதற்கு எளியதாகாது. முன்பெல்லாம் அன்றலர்ந்த செந்தாமரையினை ஒத்திருந்த அம்முகமானது கைகேயியின் அந்த வார்த்தைகளை நன்கு கேட்ட பின்னர் அத்தாமரையினையும் (தன் சிறப்பால்) வென்றுவிட்டதாகும்.

விளக்கம்:

எப்பொழுதும் அன்றலர்ந்த செந்தாமரையினை ஒத்திருப்பதான இராமனது திருமுகம் கைகேயியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டபோது, தந்தையின் கட்டளையைத் தாயின் வாயிலிருந்து கேட்கப் பெற்றேனே என்ற பெருமகிழ்வால் மேலும் அதிக மலர்ச்சியைப் பெற்றது என்க. இதுவுமொருவகை உவகை அணியாகும்.

113. இதுவும் இராமனது மகிழ்ச்சியைக் கூறுவது.

தெருளுடை மனத்து மன்னன் ஏவலிற்திறம்ப அஞ்சி இருளுடை உலகம்தாங்கும் இன்னலுக்கியைந்துநின்றான் உருளுடைச் சகடம் பூண்ட உடையவன் உய்த்தகாரேறு அருளுடை யொருவனீக்க வப்பிணி அவிழ்ந்ததொத்தான்.

சொற்பொருள்:

தெருளுடை மனத்து மன்னன் - அறிவுத் தெளிவினைக் கொண்ட நெஞ்சினை யுடையவனான தசரதனது, கட்டளையினின்றும், திறம்ப அஞ்சி — மாறுபடுவதற்குப் பயந்து, இருளுடைய உலகம் தாங்கும் - மயக்கம் நிறைந்த இவ்வுலகத்தைத் தாங்குகின்றதாகிய, இன்னலுக்கு — துன்பத்திற்கு, இயைந்து நின்றான் - மனம் ஒருப்பட்டு நின்றவனான இராமன், உருளுடைச் சகடம் பூண்ட — சக்கரங்களையுடைய வண்டியிற் பூட்டப்பெற்ற, உடையவன் உய்த்த கார் ஏறு — சொந்தக்காரனாற் செலுத்தப்படுவதான கரிய எருது, அருள் உடை ஒருவன் - கருணையுள்ளம் படைத்த வேறொருவன், நீக்க — விலக்குதலால், அப்பிணி அவிழ்ந்தது ஒத்தான் - (வண்டியோடு சேர்க்கப்பட்டிருந்த) அக்கட்டு அவிழ்ந்து விடுதலை பெற்றதை ஒத்தவனானான்.

உரைநடை:

தெளிந்த உள்ளம் உடையவனான தசரத மன்னனது கட்டளையைக் கடத்தந்குப் பயந்து மயக்கங் கொண்ட இவ்வுலகத்தைத் தாங்குவதாகிய துன்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மனம் ஒருப்பட்டு நின்ற இராமன், உருளைகளையுடைய வண்டியிலே பூட்டப்பெற்றதும் சொந்தக்காரனாற் செலுத்தப்படுவதுமான கரிய எருது, கருணையுள்ளங் கொண்ட வேறொருவன் விலக்குதலால் வண்டியிற் பூட்டப்பட்டிருந்த அந்தக் காட்டிலிருந்து அவிழ்ந்து விடுதலை பெற்றதை ஒத்தவனானான்.

விளக்கம்:

இராச்சியத்தை ஒரு சகடமாகவும், அதனைத் தாங்குவோனை எருதாகவுங் கூறுதல் வழக்கமாதலால், அரச சுமையினின்றும் கைகேயியினால் விடுவிக்கப்பெற்ற இராமன் - வண்டியினின்றும் அவிழ்த்து விடப்பட்ட எருதினைப் போல் மகிழ்வெய்தினான் என்றார். சகடம் இராச்சியத்திற்கும், எருது இராமனுக்கும், உடையவன் தசரதனுக்கும். அருளுடை ஒருவன் கைகேயியிக்கும் முறையே பொருந்தி வந்த உவமையணி.

114. இராமன் காடு செல்லக் கைகேயியிடம் விடைபெறல்.

மன்னவன் பணியன்றாகில் நும்பணி மறுப்பனோ என் பின்னவன் பெற்றசெல்வம் அடியனேன் பெற்றதன்றோ என்னிதி னுறுதியப்பால் இப்பணி தலைமேற் கொண்டேன் மின்னொளிர் கானமின்றே போகின்றேன் விடையுங் கொண்டேன்.

சொற்பொருள்:

மன்னவன் பணி அன்று ஆகில் - (இது) அரசனது கட்டளையன்று ஆயினும், நும்பணி மறுப்பனோ — உமது கட்டளையென்றால் (இதனைச்) செய்யமாட்டேன் என்பேனோ? என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் - எனது தம்பி அடைகின்ற (அரச) செல்வம், அடியனேன் பெற்றது அன்றோ — யானே பெற்றாலொத்ததேயாகுமல்லவா!. அப்பால் - இனிமேல், இதனின் உறுதி என் - இதைப்பார்க்கிலும் மேலாக நன்மையைத் தரவல்லது யாது? இப்பணி தலைமேற் கொண்டேன் - இந்த உங்கள் கட்டளையைச் சிரமீது ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றேன், மின் ஒளிர் கானம் - மின்னல் விளங்குகின்ற காட்டினுக்கு, இன்றே போகின்றேன் - இப்பொழுதே

செல்லுகின்றேன், விடையும் கொண்டேன் - (உம்மிடமிருந்து அதற்காக) உத்தரவும் பெற்றுக்கொள்கின்றேன் (என்றான்).

உரைநடை:

அரசனது கட்டளையல்லாது இது உமது கட்டளையே என்றாலும் யான் செய்யமாட்டேன் என்பேனா? எனது தம்பி பெறுகின்ற செல்வம் யானே பெற்றதற்குச் சரியாகுமல்லவா? இனிமேல் இதைப் பார்க்கிலும் மேலான நற்பயனைத் தரவல்லது யாதுளது? (உங்களது) இந்தக்கட்டளையைச் சிரமீது ஏற்றுக் கொள்கின்றேன். மின்னல் விளங்குகின்ற காட்டினுக்கு இப்பொழுதே செல்லுகின்றேன் (அதற்காக உம் மிடமிருந்து) விடையினையும் இப்பொழுதே பெற்றுக் கொள்ளுகின்றேன் (என்றான்).

விளக்கம்:

அரசனது கட்டளை வேண்டியதில்லை, உம்முடையதே போதியதாகும், உடனே செய்வேன். மேலும், எனது தம்பிக்கு இராச்சியம் கிடைப்பின் அது யானே அரச செல்வத்தைப் பெற்றதைப் போல் ஆகுமாதலால் எனக்கு அதுபற்றி மனமகிழ்வேயன்றிக் குறை ஒன்றுமில்லை. இவ்வாறு எனக்கும் தம்பிக்கும் ஒருங்கே இன்பம் பயக்கும் இதனைவிட உறுதி தரவல்லது வேறொன்றில்லை என்றான். இராமன் கைகேயி கூற்றினை மகிழ்வினோடு ஏற்றுக்கொண்டதோடு மட்டுமன்றி, அதனைச் செயலிலும் உடனே காட்டி "மின்னொளிர் கானம் இன்றே போகின்றேன் விடையும் கொண்டேன்" என்றானென்க. தலைமேற்கொள்ளுதலாவது கட்டளையைப் பயபக்தியோடு ஒப்புக் கொள்ளுதலாகும்.

115. கோசலையின் இருப்பிடத்திற்கு இராமன் ஏகுதல்.

என்றுகொண்டு இனையகூறி, அடியினை இறைஞ்சி, மீட்டும் தன்துணை தாதை பாதம் அத்திசை நோக்கித் தாம்ந்து பொன்திணி போதி னாளும், பூமியும் புலம்பி நையக் குன்றினும் உயர்ந்த தோளான் கோசலை கோயில் புக்கான்

சொற்பொருள்:

என்று கொண்டு இனைய கூறி- மேற்கூறியவாறு கூறிய இராமன், அடியினை இறைஞ்சி கைகேயியினுடைய திருவடிகளை வணங்கி, தன்துணை தாதை பாதம் - தனது தந்தையினது பாதங்களை அத்திசை நோக்கித்- தசரதன் இருந்த திசை நோக்கி, தாழ்ந்து - பணிந்து ,போன் திணி போதினாலும் - பொற்தாமரையில் வீற்றிருப்பவளான திருமகளும், பூமியும் - நிலமகளும், நைந்து புலம்பிய -வருந்தி புலம்ப, குன்றினும் உயர்ந்த தோளான் - மலையினையும் விட உயர்ந்த தோள்களையுடைய இராமன், கோசலை கோயில் புக்கான்- தாயாரான கோசலையின் மாளிகைக்குச் சென்றான்.

உரைநடை:

அதன் பின்னர், மலையினை விட உயர்ந்த தோள்களையுடைய இராமபிரான் கைகேயியினது திருவடிகளை வணங்கினான். தன் தந்தையாரின் திருவடிகளைத் திசைநோக்கித் தொழுதான். பொற்றாமரையில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகளும், நிலமகளும் வருந்திப் புலம்பக் கோசலையின் திருமாளிகைக்குள் புகுந்தான்.

முற்றும்

மாதிரி வினாக்களுக்கான சில குறிப்புக்கள்

01) கைகேயியின் வரமும் மன்னவனது பெருந்துயரமும் (செய்யுள் 3-45)

மந்தரையின் சூழ்ச்சியினால் மனம்மாறிய கைகேயி அலங்கோல நிலையில் கிடக்கும் போது தசரதன் அங்கு செல்கின்றார். அவளது நிலைக்கு வருந்தி அவளை எடுத்தணைக்க முயல்கிறார். தீண்டுவதையே வெறுத்த கைகேயிக்கு உற்றதென்ன வென்று பரிவோடு மன்னவனை நோக்கிக் கைகேயி, என்னிடம் அருள் இருப்பது உண்மையானால் முன்பு தருவேனென்ற வரங்களை தருக என்றாள். மன்னனுக்கு கைகேயியின் கபடம் தெரியாமையால் அப்படியே செய்வதாக இராமன் மீது ஆணையிட்டுக் கூறினார். வரம் பெறுவதற்கே அவள் இவ்வளவு துயரப்பட்டாளென்பது மன்னனுக்குச் சகிக்க முடியாத துன்பத்தை ஊட்டுவதாயிற்று. ஆனால் வரங்களின் விபரத்தைக் கேட்டபோது மன்னனால் அவள் கூற்றை நம்ப முடியவில்லை. தசரதனை அவ்வளவு தூரம் கலக்கிவிட்டன ஒரு வரத்தினால் அவளது வார்த்தைகள். பரதன் நாடாளவும், மற்றையதனால் இராமன் காடேகவும் வேண்டும் என்ற கைகேயியின் வேண்டுகலைக் கேட்ட மன்னவன் கொடிய நாகபாம்பினாற் கடியண்ட போன்று மயங்கி நிலத்தில் வீழ்ந்தான். மன்னனது ஐம்புலன்களும் நெறிமயங்கின. நாவரண்டது, உயிர் வருவதுமாகத் துடிதுடித்தான். எழுந்து நிற்க முயல்வான்; இயலாது நிலத்தில் வீழ்வான். அவள் பெண்ணல்லவா! பெண்ணைக் கொன்ற பழிக்குத் தான் ஆளாகலாமா என்று வெட்கப்படுவான். யானையானது தனக்குற்ற கொடிய புண்ணிடைய வேலொன்று நுழைந்தால் எவ்வாறு துன்பப்படுமோ அப்படியிருந்தது மன்னனுடைய துன்ப நிலையும் எதிர்பாராதே தசரதன் கைகேயியாற் பெற்ற முதற் துன்ப நிலை இவ்வாறிருந்தது.

தசரதனது துன்பத்தைக் கண்டு விண்ணுலகத்தார் கூடத் துன்பப்பட்டனர். உலகமே கலங்கி நிலையழிவதை ஒத்தது. ஆனால் கைகேயியின் உள்ளம் மட்டும் அதைப்பற்றி கவலைப்படவே இல்லை. அச்சம், உளநெகிழ்வு தன்னால் தன் கணவனுக்கு இந்தத் துயர் வந்ததே என்பதை நினைந்த நாணம்

என்பவற்றில் எதுவும் கைகேயியின் பால் உண்டாகவில்லை வஞ்சனை அனைத்துமே பெண்ணுருக் கொண்டு பிறந்துள்ள தென்பதனாலேயே தக்கோர் மாதரை உற்றுவதில்லை என்று கவிஞர் குறிப்பிட்டுக் காட்டத்தக்க ஒரு சந்தர்ப்பத்தைத் தந்து விட்டாள் கைகேயி.

அவளது மனத்தூமையிலே தசரதனுக்கு எல்லையில்லாத நம்பிக்கை இருந்தது. இயல்பாக அவள் கெட்டவளல்ல என்பதை கைகேயியின் அதனால், அறிவான் அவன் இருக்கலாமென்று மனமாற்றத்திற்குக் காரணம் யாதாக சிந்திக்கலானான். "நீ திகைப்படைந்தாயோ? கெடுமதியாளர் யாரேனும் இவ்வஞ்சனையை உனக்குச் சொல்லித் தந்தார்களோ? இந்த மாற்றம் எப்படி உன்னிடம் உண்டாயிற்று?" என்று கைகேயியைக் கேட்கலானான் திடம் படைத்த நெஞ்சிளான கைகேயி "என்மாற்றத்துக்குப் புறக்காரணம் எதுவுமில்லை; எனக்கு வேண்டுவது நீர்முன்பு தந்த வரங்கள் தந்தாற் கொள்வேன்; இன்றேல் மாள்வேன்" नका அமுக்கந் விடைபகர்ந்தாள். மன்னனுக்கு பெரிய ஏமாற்றத்தை அது உண்டாக்கிற்று. "மைந்தனாலது வேறுயிர் இலாத மன்னன் சிந்தை திரிந்து, திகைத்து, அயர்ந்து, வீழ்ந்தான்." இது தசரதனது இரண்டாவது பெருந்துயர்.

பெருந்துயர் கொண்ட தசரதனுடைய உயிர் பெரும்பாலும் போய்கொண்டே இருந்தது. தாங்கொணாத துயரத்தைத்தான் அடையக் காரணம் தான் கடைப்பிடித்த வாய்மை முதலான அறங்களல்லவா என்று எண்ணி அந்த அறம் கொடியது என்று அதனை திட்டலானான். 'உண்மை அழிந்து போவதாக' என்று அவன் வாய் வாய்மையைச் சபித்தது. கைகேயி செய்த கொடுமையால் பெண்குலம் முழுவதையும் வெறுத்தான். நான் கோழைகளோடு கோழையாகச் சேர்க்கப்பட்டாலும் பா தகமில்லை. இக் கொடிய பெண்கு லத்தை பூண்டோடு அழித்துவிடுவேனாக என்று எழுவான்; கைகளைத் தட்டுவான்; பல்லை நறும்புவான்; நெருப்பில் ஊற்றப்பட்ட நெய் போன்று உருகுவான்.

இவ்வாறாக துன்ப்பட்ட தசரதன் கைகேயியை இரந்து பார்க்க முயல்கிறான். பெண்ணே வண்மைக் கேகேயன் மானே! உன் மகன் நீ கொடுக்கும் ஆட்சியை ஏற்கவே மாட்டான்; அவன் ஏற்றாலும் உலகு அதனை ஒப்புக்கொண்டு அவனை அரசனாக ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டாது.

ஆதலால் உலகனைத்தும் விரும்புகின்ற பெரும் புகழைக் கொள்ளாது பழியை ஏற்றுக் கொள்ளப் போகின்றாய்? வானவரோ, யாருமே ஏற்காத இதனைச் செய்து நீ மண்ணவரோ வேறு யாரை ஆளப் போகிறாய்? எனது கட்டாயத்தின் பேரிலே அரசை ஏற்றுக்கொள்ள இசைந்தானாதலால், முறைப்படி உன்மகனுக்கும் இராச்சியத்தைத் தரத் தவறமாட்டான். அதிருக்கட்டும் என் நிலைமையை எண்ணிப்பார் எனது கண்ணிணையும், உயிரினையும் பார்க்க மேலாக நான் மதிக்கின்ற என் மகன் இராமனைப்பரிந்து நான் எவ்வாறு உயிர் வாழ்வேன்! என் கண்களை வேண்டுமானாற் கேள், தருகிறேன்; அன்றி என் உயிரை என்றாலும் இதோ ஈந்தேன். கொடை வள்ளலான கேகயன் மகளல்லவா நீ; நான் கேட்டதைக் கொடுப்பதற்கு என் மனம் இளகுகின்றாயில்லை? நீ கேட்டவற்றுள் இராச்சியத்தை பெற்றுக்கொள். இறுமனைக் காட்டுக்கு அனுப்புவதை மட்டும் விட்டுவிடு என்று தசரதன் இநீக்கின்றான். இதனை கம்பர் "மண்ணே கொள் நீ மற்றைய தொன்றும் மரு" என்று அவன் கேட்டதாக கூறுவதனூடு அறிய முடிகிறது. நான் தந்தேன் என்று வாயாற்சொல்லியதை ஒரு போதும் மாற்றமாட்டேன். நலியாதே பேயானாலும் இரந்தார்க்கு என்னை நீ நோயாகி ஈகின்றுதல்லவா! அவ்வாறான தாயாகி, நான் இரப்பதை எனக்குக் கொடு என்று இரந்து நின்றான்.

எதனாலும் மனமிளகாத கைகேயி 'மன்ன நீ வரம் தர மறுத்தால் வாய்மையானது யாரிடம் சென்று சரண் புகும்' என்று கேட்டாள். இது தசரதனை மறுபடியும் மூர்ச்சிக்கச் செய்தது மூர்ச்சை தெரிந்த மன்னன் 'இநந்து கொண்டு இருக்கும் நான் இராமன் பிரிவால் இநந்தே விடுவேன். ஆதலால் என்னுயிர் இனி உனக்கு அடைக்கலம் அதனைக் காத்தல் உன்கடன்.' என்று கைகேயியை மறுபடியும் வேண்டினான். ஆனால் அவள் மனம் மாறினாளில்லை.

பெண்கள் தம் கணவர் இறப்பதற்கு முன்பு தாம் இறந்து விடுவதையே விரும்புவர். கணவனைக் கொன்ற காரிகையரை நாம் கேள்விப்பட்டதேயில்லை. நீ உன் வரும் பழிபாங்களை எண்ணிப் பார்க்கின்றாய் இல்லை; குடிபிறந்த மகளீர் தம் குலமுறையை நோக்குகின்றாயில்லை. அறவழியைச் சிந்தியாத பாவியாகி விட்டாய்; நாவினால் கொல்கின்றாய்; நாணம், மடம், அச்சம் முதலான குணங்களே பெண்களுக்கு அவசியமன்றோ! மண்ணவரையும் விண்ணவரையும்

வென்ற எனக்கு என் மனையிலே வாழ்கின்ற ஒரு பெண்ணால் இவ்விடர் வந்தது என்பதை எவ்வாறு சகிப்பேன். என்று கூறிக் கொண்டே பலவித துன்பங்களையும் தசரதன் அநுபவித்துக் கொண்டிருந்தபோது, கைகேயியின் தான் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காக்க உன்குலமுதல்வனொருவன் புறாவுக்குத் தன் உடம்பையே அரிந்திட்டான் என்பர். நீரோ தந்த வரத்தையே மறுக்கின்றீர். மன்னவரே நீர் வரங்களைத் தராதுவிட்டால் இதோ என்னுயிரை மாய்த்துக் கொள்கிறேன் என்ற கொடுங்குரல் மன்னனை அடியோடு சாய்த்து விட்டது. அவள் இறப்பதால் ஏற்படும் பெரும்பழியை எண்ணி, நாணிய மன்னன் "ஈந்தேன் ஈந்தேன் இவ்வரம், என் சேய் வளமான நான் போய் வானுலகு ஆள்வேன் நீ நின் மகனோடு வசை வெள்ளம் நெடிது நீந்தாய், நீந்தாய்" என்று கூறியபடியே மன்னன் செய்கை மறந்தான் இராமன் காடு செல்லப் போவதை எண்ணி மடிந்து மயங்கி கிடந்தான்.

02) கைகேயி சூழ்வினைப் படலத்தில் கூறப்படும் காலை வருணணை (கை.சூம்.செய் 47-62)

கைகேயி தசரதனிடம் வரங்கள் பெற்ற இரவுப்பொழுது புலா்ந்தது இராமனுக்கு முடிசூட்டு நடக்க வேண்டிய நாளின் உதயம் அது. ஆகையால் முடிந்த நிகழ்வையும் இனி வரப்போகின்ற நிகழ்வையும் மனதுட் கொண்டு இந்தக் காலைப்பொழுதைக் கம்பா வா்ணித்துள்ளாா்.

பொழுது புலருதற்கு அடையாளமாக கோழிகள் கூவின. தொடர்ந்து பலவிதப் பறவைகளின் ஒலி,மங்கல முரசொலி, பண்களில் எழுபாடலொலி பலவித இசைக்கருவிகளின் ஒலி எங்கும் ஒரே ஆரவாரம்! நட்சத்திரங்களும் தீபங்களும் ஒளிமழுங்கி மறைந்தன. யானைகள் துயிலெழுந்தன. மைந்தரும் மகளிரும் துயில் நீத்தார்கள் குமுதம் சுருங்கி பங்கயம் மலர்ந்தது இந்த முன்னேற்பாடுகளை செய்து கொண்டே காலைக்கதிரவனும் குணதிசைத் தோன்றினான். இவ்வளவு நிகழ்வுகளையும் கம்பர் தம்போற்றலினால் கற்போருக்கு விருந்தாக்கி உள்ளார்.

இரவெல்லாம் தசரதன்பட்ட துன்பங்களைக் கண்ட கோழிகள் பொறுத்துக் கொண்டு இருந்து இறுதியில் முடியாமல் போகவே கடைசிச்சாமத்திலே வாய்விட்டுப் புலம்பத்தொடங்கின. கலக்கமுற்ற

நெஞ்சையுடைய அவை தம் சிறகுகள் ஆகிய கைகளினால் வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டே அழலாயின என்கிறார். கவிஞர் கோழிகளைத் தொடர்ந்து நீர் வாழ் பறவைகளிற் தங்கியிருந்த பறவைகளும் செய்த பேரொலி மகளிர் தம் காற்சிலம்பொலி போல்கேட்டன. கேகயத்து அரசன் பெற்ற விடம் போன்றவளவான கைகேயி தசரதனுக்கு இழைத்த கொடுமைக்காக அவளைத் திட்டினவாம் அப் பறவைக் கூட்டங்கள்

காலை முரசம் குரல் கொடுத்தது மலர்களையெல்லாம் மலர்த்திக் கொண்டு காலைப் பூங்காற்று வீசிற்று உதயகீதம் எங்கும் கேட்டது காம நோப் நெருப்பினைப் போன்று வாட்ட மன்மதபானங்களும் நிலாவொளியும் வாடைக்காற்றும் உடலை வருத்த உயிர் சோர்ந்து கிடந்த மகளிர் தம்மென் செவிகளிலே பாம்புகள் நுழைவதைப் போல் அட்டாடல்கள் புகுந்தன. குழலின் இனிய ஒளியும் வாய்ப்பாடல் ஒலியும் வாழ்த்தொலியும் கலந்து முழங்கின திசைகளை எல்லாம் நிரம்பிய வேறுவேறான பாடல்களின் ஒலி பம்பை முதலியன பலவகை வாத்தியங்களின் பேரொலி என்பவற்றால் அயோத்தி மாநகர் மயமாகவே விளங்கியது அந்த ஒலி அனைத்தையும் இனிமைப்படுத்தி எழுந்தன சாமவேத கீதங்கள் மரங்களின் சலசலப்பொலி, வண்டொலி, பூமாலைகள் பேரியாழ் முழவு முத்துமாலை முதலியன அணிகலங்களின் ஓலி தேர், குதிரை, என்பவற்றின் ஒலி வகையெல்லாம் மேகங்களின் கேட்கலாயின. முழக்கம் போல் எங்கும்

காலை நேரமானதால் வானத்து நட்சத்திரங்களின் ஒளி மெல்ல மெல்ல மறையத் தொடங்கிற்று இராமனுக்கு முடிசூட்டுவதற்கு முதல் நாள் காப்பு நாண் முதலியன அணியும் சடங்கு நடைபெற்ற போது போடப் பெற்றிருந்த முத்துப்பந்தரை பிரித்தாற் போன்று இருந்தது வானத்து நட்சத்திரங்கள் ஒளி மழுங்கி மறைந்த காட்சி மெல்ல தீபங்களினொளியும் சூரியனது ஒளியால் பரந்து பதினான்கு உலகங்களையும் குறையத் தொடங்கிற்று தன்னுயிரையும் கூட மற்றவருக்கு வழங்கத்தக்க வாய்மை வீரனான தசரதன் புத்திர சோகம் நலிவுற்றதால் அவனது மேனியில் இருந்த தெய்வ ஒளியானது மங்கி மங்கி மறைந்து சென்றதைப் போலிருந்தது தீபங்கள் ஒளி மழுங்கிய தோற்றம் என்று கவிஞர் இதனை அழகுறக் காட்டுகிறார்.

அந்தக் காலைநேரத்தில் அனைவரும் துயில் எழுங்காட்சி முதலில் யானைகளின் துயில் நீக்கம் கூறப்படுகின்றது. இராமன் காட்டுக்குப் போகப் போவதை எண்ணி வருந்திய யானைகள் அதற்கு முன்பு தாம் காட்டுக்குச் சென்று விடுவோமென்று எண்ணி எழுந்ததைப் போன்று படுக்கையினின்றும் எழுந்தனவாம் மைந்தர் துயிலெழுகின்றார்கள். இராமனது முடிசூட்டினைக் காண்பதற்கான நிறைந்த ஆசையோடு இரவைக் கழித்த அவர்களுக்கு அவ்விரா மிக நீண்டதாகத் தெரிந்தமையால் அவ்விரவைப் "பாவி" என்றே திட்டிக்கொண்டு துயின்றவர்கள் அவர்கள் மகளிரும் துயில் நீத்தனர் முடிசூட்டினையும், அவனது பேரெழிலையும் காணவேண்டுமென்ற பேரவாவினாற் பொய்த் துயில் கொண்டிருந்தவர்கள் அவர்கள்.உண்மையாகத் துயில் செய்த மகளிரைக் காலை முரசப் பேரோலி எழுப்பிற்று முரசொலியை மழை மேகத்தினொலி என்று மகிழ்ந்தெழுந்த மயிலின் கூட்டங்களைப் போன்றிருந்தது அன்னார் படுக்கையினின்றெழுந்த காட்சி.சில மங்கையர் இராமன் மீது காதல் மீதுரப் பெற்றுத் தனித்தனி அவனைக் கனவிடைக் கண்டு மகிழ்ந்து கொண்டு துயின்றோர் அவளுடைய இனிய கனவினுக்கு இடையூறாகப் பொழுது புலா்ந்தமை அவா்களுக்குப் பிடிக்கவில்லைத்தான்! காலையில் மந்தமாருதம் அவருடைய பூந்துகிலை வேறு கலைத்து வெட்கப்படுத்திற்று. சில மகளிர் தம் கணவரோடு இரவெல்லாம் ஊடல் கொண்டிருந்தார்கள். "ஊடுதல் காமத்துக் கின்பம் அதற்கின்பம் கூடி மயங்கிப் பெறின்" என்றபடி ஊடல் முடிவில் அன்னார் தம் கணவரோடு கூடி இன்பம் பெறாமலே பொழுது விடிந்தது அவர்களுக்கு வருத்தந்தான்! இவ்வாறு தத்தம் நிலைக்கேற்றபடி இன்ப துன்பங்களை மைந்தரும் மகளிரும் அக்காலை நேரத்திற் பெற்றார்கள்.

காலை வருணணைகளில் இன்றியமையாதது இடம் பெறுவதற்கான மலர்களைப் பற்றிய செய்தியை அடுத்துக்காண்கின்றோம். காலைப் பொழுதில் குமுதம் குவிதலும் தமரை மலர்தலும் இயல்பான நிகழ்ச்சிகள் குமுதம் அன்றிரா நடந்துபோன நிகழ்ச்சிகளையும், தாமரை அன்றைப் பகலில் நடக்க வேண்டிய நிகழ்ச் சிகளையும் ஞாபகமூட்டுவனவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. குமுத மலர் பெண்களின் வாய்க்கு உவமையாகக் கூறப்படுவது.எனவே குமுதம் வாயடங்குதலைப் பெண்கள் வாயடங்குதலாகக் கொள்ளலாம் தானே! கைகேயி தன்

கணவன் பால் இழைத்த தவறான செயல்களைக் கண்டு பெண்குலமே வெட்கப்பட்டு மற்றையோர் முன்னால் எதுவம் பேச முடியாது நாணத்தால் வாய் மூடப் பெற்றன என்கிறார் கவிஞர்.தாமரை மலர்களின் காட்சி இன்னொரு வகையான பெண்களைக் காட்டிற்று. மூவர்க்கும் முதல்வனாய் சிவபிரானது வில்லையும் முறித்த வீரனான இராமன் முடிசூடும் பேரெழிலைக் காண விழைந்த மங்கைமார்களது முகமலர்ச்சியைப் போன்று தாமரைக் கூட்டங்கள் மலர்வுற்றன. இத்தகைய பேரெழில் நகரெங்கும் ஊட்டிக் கொண்டு சூரியதேவன் கிழக்கு மலை மீது தோன்றினான் இயல்பாகவே சிவந்த அவனது முகம் அன்று அதிகமாகச் சிவந்திருந்ததாம். தனது குலக் கொழுந்தான தசரதன் பாற் கைகேயி இழைத்த துன்பத்தை எண்ணி வெய்யவன் கோபமுற்றான். புறத்தே சூழ்ந்த இருளை, மாளிகையின் அகத்தே விளங்கிய தீபங்களின் ஒளியும் மறைந்து போயின.

இவ்வாறாக காலைக்காட்சி பற்றி கம்பர் கூறுகின்றார்.

இராமனுடைய முடி சூட்டு விழாவின் போது கூடினோர் செயல்கள் (கை.சூழ்.செய்.64-76)

இராமனுக்கு முடிசூட்டு நாள் இதுவென்பதைக் கண்ட மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரித்தனர். ஓவ் வொருவரும் தமக்கோஅன்றித் தமது நெருங்கிய உறவினரொருவருக்கோ முடி குட்டுதல் நடக்கப் போவதைப் போலெண்ணி மகிழ்ந்திருந்தார்கள். அந் நகரத் து இளைஞரனைவரும் இராமனது தம்பிமாரைப் போன்றவராகவே அவர் தம் மகிழ்ச்சியாற் காணப்பட்டனர். அங்குள்ள கற்புடைப் பெண்களாகிய அன்னையரனைவரும் கோசலையைப் போன்றவர்களாய்த் தம் மகனுக்கே முடி சூட்டு வந்து விட்டது போல் மகிழ்ந்தார்கள். மற்றைய மகளிர் தம் மகிழ்ச்சியாற் சீதையை ஒத்தனர். சீதாப்பிராட்டியோ இலக்குமி தேவியை நிகர்த் தவர்களாக மகிழ்ந்திருந்தார்கள் அந்நகரத்து வேதியரனை வரும் வசிட்டனைப் போன்றும் நல்லோரனைவரும் தசரதனைப் போன்றும் மகிழ்ச்சி கொள்ளலானார்கள்.

வலிமை வாய்ந்த ஆடவரது உள்ளங்களையும் கவரவல்லாராகிய இள நங்கையர் தம்மகிழ்வால் செம்பஞ்சு குழம்பினைப்

കൈകേവി ക്രൂറ്റ് പ്രാക്കാര് വലാര്

பாதங்களிற் பூசி வளையல்களைக் கைகளிலணிந்து கண்களிலே அஞ்சனம் என்ற நஞ்சினைத் தீட்டி மலர்களைச் சூடித் தம்மையலங்கரித்துக் கொண்டு முடி சூட்டு விழாவைக் காண விரைந்தார்கள். நகர வீதி எங்கும் அவ்வாறு விரைந்த மகளிர் கூட்டம் நிறைந்தது.குவளையினழகையும் வேலின் கொடுமையையயும் ஒருங்கே கொண்ட கண்களிலே மை என்ற நஞ்சினைத் தீட்டிய பின் ஒரு சந்திரனுள் அக் கண்களை வைத்ததைப் போன்றிருந்ததாம். மயில் போன்ற சாயலையுடையராய் அங்குக் குழுதர் கூட்டமும் நிறைந்ததால் வீதியில் போக்கவரத்தே தடைப்பட்டு விட்டது "செல்லுங்கள்" செல்லுங்கள் என்று எல்லாரும் சொன்னார்களே தவிர யாரும் சொல்லக்கூடியதாயிருக்கவில்லை. செல்ல முடியாதென்று மீண்டு வருவதற்கும் இடமில்லையாமல் யாவரும் அங்கங்கே நின்றபடியே நின்றார்.

இவவேளையில், அரசர் கூட்டமும் இன்னொரு புறம் திரண்டு வந்தது அமிழ்தத்தைப் பெற்று இராமனது முடிசூட்டினைக் காணுவதற்காகத் திரண்டு வந்தது அரசவெள்ளம். நல்ல வேளையாக அவர்கள் வீதியில் நெருங்கி நிற்காது முடிசூட்டு விழா மண்டபத்துள் நுழைந்து விட்டார்கள் கோடிக்கணக்கான சந்திரர்களை ஒத்த வெண் கொற்றக் குடைகள். அன்னப் பறவைகளேல்லாம் அந்நகரத்துள் நெருங்கினாற் போன்ற கவரியின் தொகுதிகள் இவைகளோடு தனித்தனி இந்திரர்களை ஒத்தோரான அரசர்கள் அம்மண்டபத்துள் வந்திருந்தமை கண் கொள்ளாக் காட்சியாகவே இருந்தது தொடர்ந்து அம்மண்டபம் அந்தணர் கூட்டத்தால் மேலும் நிறையலாயிற்று தத்தம் புதல்வர்களது திருமணத்துக்கே வந்தவர் போன்ற மகிழ்ச்சி அவர்தம் முகங்களிற் பொலிந்து விளங்கிற்று.

இவ்வாறு திரண்டு வந்த பல்லோருள்ளும் எவரது கூட்டம் பெரிதென்பது அறியக் கூடியதாயிருக்கவில்லை. அதனை அறிய முயன்ற மக்களிடையே "வேந்தர் தொகை பெரிது" இல்லை வீரர் தொகையே பெரிது என்பனவாயும் ஆடவரின் தொகையே எல்லாரினும் மிக்கது என்பனவாயும் வர இருப்போரைக் காட்டிலும் வந்திருப்போர் தொகையே அதனிலும் பெரிது இல்லை இன்னும் வர இருப்போர் தொகையே வந்தினும் மிக்கது என்பனவயும் பல் குரல்கள் எழுந்தனவேயன்றி யாரும் திடமாக அதனைக் கூற இயன்றவராகக் காணப்பட்டிலர்.

அங்கு திரண்டு வந்தோருள் தேவர்கள் விண்ணகம் முழுவதையும் மண்ணவர் திசையனைத்தையும் நிறைந்திருந்தனர் மங்கலமாக முழங்கிய சங்கொலியும், முரசினோசையும் கேட்போர் தம் செவிகளைச் செவிடு படுத்தின. தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட பொன்னின் மிகுதியோ ஏழு கடலையும் நிறைக்கக் கூடியதாயிருந்ததாம்! மன்னர் தம் பேரழகின் ஒளி விளக்கின் ஒளியையும் மறைத்தது அவர் தம் முடிகளின் ஒளி சந்திர சூர்யர்களையே மறைத்தது அங்குத் திரண்டிருந்த மகளிர் தம் அணிகலங்களின் போரொளியோ மண்ணுலகெங்கும் பரந்தது போதாதென்று விண்ணுலகுவரை சென்று இமையாத விழிகளையுடைய தேவரது கண்களையும் இமைக்கச் செய்தது.

இத்தகைய பெரு விழாவுக்குச் சமூகங் கொடுக்காதோரும் சிலர் இருந்தார்களாம். ஏழுலகங்களிலுமுள்ள மலைகளும், எட்டுத்திக்கு யானைகளும் இலங்கை வாழ் அரக்கரும் மட்டுமே தான் அவ்வாறு வராதோர் என்று கவிஞர் குறிப்பிடுகின்றார் திக்கு யானைகளும், மலைகளும் இடம் பெயர்ந்து வர முடியாதவை ஆதலால் வரக்கூடியவராயிருந்தோருள் இலங்கைவாழ் அரக்கர் மட்டுமே வராதிருந்தனர் என்று அவர் தம் இழிவைக் கூறியதோடு பின்னால் இராமனுக்கு அவர் மீது ஏற்படப் போகும் பகைமையையும் குறிப்பாலுணர வைத்தார். கம்ப நாடர்.

இவ்வாறு எல்லோரும் கூடியிருந்த சூழ்நிலையில் வசிட்ட முனிவன் அங்கு வந்தான். முடிசூட்டின் போது வேண்டிய மங்கலப் பொருளனைத்தையும் உடன் கொண்டு தனது சீடர்கள் வேத மந்திரங்களையெல்லாம் ஓதியபடியே பின்னால் தொடர்ந்து வர வந்த வசிட்ட முனிவரைக் கண்டு நெருங்கி நின்ற மக்களின் கூட்டம் வழி விட்டுக் கொடுத்தது. "ஐயனே மகுடஞ் சூட்ட" வந்த அந்தணனல்லவா அவன்!

04) இராமனைக் கண்ட முனிவர் ஆதியோர் கூற்றுக்கள்.

(கை. சூழ். செய். 88-98)

சுமந்திரனது அழைப்பை ஏற்றுத் "தையலார் இரைத்து நோக்கத் தாரணி தேரிற் சென்ற"இராமனது பேரழகு வீதிவழியே நின்ற முனிவரும் முதியோரும் இளைஞரும் ஆகிய யாவரும் கண்டார்கள் அவர்கள் கொண்ட பேரன்பினுக்கோரெல்லையில்லாதாயிற்று.

மைந்தனே! இவ்வுலகு உன்னால் உய்தி பெற்றது: ஊழி காலம் மட்டும் நீ ஆட்சி செய்தல் வேண்டும் எங்கள் அனைவரது ஆயுட் காலம் முழுவதும் ஒருங்கே பெற்ற ஆயுள் உனக்கு உண்டாவதாக! எங்கள் தவமும் நல்வினையும் உனக்கே சேருவதாக என வாழ்த்தி நின்றனர். இராமனது கண்களை ஒத்திருத்தற்கு தாமரையும் நிறத்தை ஒத்திருத்தந்கு மேகமும் செய்த தவத்தை நாங்கள் செய்யவில்லையே என்று அங்கலாய்த்தார்கள். தசரதன் இராமனைப் பெறுதற்குத்தான். எத்தகைய கடிய தவங்களை செய்திருக்க வேண்டும். என்று வியந்து நின்றார்கள் "முதலையாற் பிடிக்கப்பட்ட கயேந்திரனை அன்று காத்த நேமியானே இந்த இராமன் என்று கூறிக்கொண்டே அவனை அணுகி கண்கள் நீரைப் பெருக்கி நின்றன. இவனது அறிவு நிறை சீலம் என்பன வேறு யாரிடத்துள்ளன. இதனை அநியாது இது காறும் வாழ்ந்து கெட்டமே காலத்தையும் கடந்து நின்ற மூல மூர்த்தி இவனேயென்றோ! அத்தகைய இவனைத் தேவருள் ஒருவனாகக் கூட நாம் உட்படுத்திக் கூறுதல் கூடாது. கடலைத் தோண்டியமைத்த வலியோராகிய சகரர். ஆகாய கங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டு வந்த பகீரதன் தேவர்களின் வேண்டுதலின் படி அசுரரோடு போர் செய்து அவரை வென்ற காகுத்தன் முசுகுந்தன் முதலானோர் யாவரும் இந்த இராமனது முன்னோரான பெரும் புகழாளரே ஆயினும் அன்னாரது புகழ் இனிமேல் இந்த இராமனது புகழினுக்கு அடுத்ததாகவே வைக்கப்பட வேண்டிய அளவு இராமனது புகழ் அனைவரையும் மிஞ்சுவதாயிற்று என்று அவனைப் புகழ்ந்தார்கள்.

இராமனைக் கொண்டு அந்தப் புனித நாளிலே தம் பொருளை வறியோர்க்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் என்று சிலர் கருதினர். சந்தனங்கள்,முத்து மாலைகள், சிந்தூரப் பொட்டணிந்த மதயானைகள் குதிரைகள் பசும் பொற்குவியல்கள் என்பனவாகவுள்ள இவைகளை மைந்தனே! வறியோர்க்கு உன் கைகளாலே கொடுப்பாயாக என்று அவர்கள் இராமனை வேண்டினர் தன் கன்று துள்ளி வருதலைக் கண்ட தாய்ப்பசுவைப் போன்று இராமனைக் கண்டு அன்பினால் என்பும் உருகி நின்றனர் சிலர் இராமனைக் குழந்தையாக ஒரு மன்னன் பெற்ற பிறகு அவனைக் காட்டிலும் சிறந்த தொரு குழந்தையை எந்த மன்னனும் பெறுதல் இயலாது ஆதலால் இனிமேல் அரசர்கள் பிள்ளைகளைப் பெறுதலே வீணானதாகும் என்று இராமனது சிறப்பில்

மூழ்கி அகமலர்ந்து கூறினார்கள் இராமன் தேர்மீதூர்ந்து செல்வதால் தம் வீட்டு வாயில்களை விரைந்து அவன் கடந்து சென்றுவிடுவானோ என்று கண்டு அவனை விட்டுப் பிரிய மனமில்லாத மக்கள் தேரினைத் தடுத்து நிறுத்துதற்காகப் பொற்திரள்களையும் கோடிக்கணக்கான இரத்தினக் கற்களையும் தேர் செல்லும் வழியில் எறிந்து வீதியைத் தூர்க்க முன்றனர்.

இவனைப் பெற்றது கோசலைதான்: ஆயினும் வளர்த்தது கைகேயி அல்லவா! இவனை வளர்த்ததற்கு அவள் எவ்வளவு தவத்தைச் செய்திருக்க வேண்டும்! வளர்த்த தாயான கைகேயியே இராமன் முடிசூடப் போவதையறிந்து உண்டான பெரு மகிழ்ச்சியால் இரவலர்க்கு வாரி வாரி வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். என்றால் இவனைப் பெற்ற கோசலைக்கிருக்க வேண்டிய மகிழ்ச்சியின் அளவு நம்மாற் கூறக் கூடிய தாயிருக்குமோ என்று தாமும் தாயாகி மகிழ்ந்தார்கள்.

பூவலயம் இதுகாறும் மன்னர்க்கு மட்டுமே தனித்து உரிமை உடையதாயிருந்தது இராமன் பட்டத்துக்கு வரப்போவதால் இனி மேல் அந்நிலை மாறி அது நம்மனைவருக்குமே பொதுவானதாகப்போகின்றது! பாவம் துன்பம் ஆகிய கொடுமைகள் இராமனுடைய நல்லாட்சியினால் இனி வேரோடழிக்கப்பட்டு விடும் தேவர்களது பகைவரான அரக்கர் குலத்துக்கு இவ்வள்ளலால் உண்டாகப்போவது நாசம் தான்! இத்தகைய பெருந்திருவாளனுடைய ஏவலைக் கேட்டு நிற்கின்ற மன்னவர்கள் அதற்குத்தான் எவ்வளவு புண்ணியம் செய்திருக்க வேண்டும் என்று இராமனது நல்லாட்சியிற் கிடைக்கப்போகும் சிறப்புக்களையெல்லாம் கூறிக் கூறி அனைவரும் மகிழ்ந்தார்கள்.

பயிற்சி

 தசரதனை கவர்வதற்காக கைகேயி தன்னை எவ்வாறு தயார்படுத்தினாள்?

or தசரதனிடம் கைகேயி வரம் வாங்குவதற்கு எவ்வாறு புத்திசாலித்தனமாக செயற்பட்டாள்.

 கைகேயி கேட்ட வரத்தினால் தசரதன் அடைந்த துயாினைத் தருக?

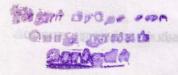
or "அறம் கொடி<mark>ய</mark>தாயிற்றே" என்று தசரதன் வருந்திய பகுதி பற்றி தருக?

- 3. கைகேயியிடம் தசரதன் இரந்து முறைமையினைத் தருக.
- தசரதன் கைகேயியை எவ்வாறு பழித்துக்கூறி துயர் ஆறுகின்றான்?
- கைகேயி சூழ்வினைப்படத்தில் கம்பர் எவ்வாறு காலைக் காட்சிகளை வர்ணிக்கிறார்?
- 6. முடிசூட்டு விழாவிற்கு வந்தோர் பற்றிய கம்பரது வர்ணனை
- கைகேயி சூழ்வினைப் படலத்தில்
 கைகேயியின் குணப்பண்பு
 தசரதனின் பாத்திரப்படைப்பு
 கம்பரின் கவியாற்றல்
 இயற்கை வர்ணனை

ஆகியன பற்றி விளக்குக.

உசாத்துணை நூல்கள்

- 1) கம்பராமாயணக் காட்சி என்னும் கவிநயக்கட்டுரை
 - பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை 1965
- 2) அயோத்தியா காண்டம் உரைவளம்
 - வித்துவான் பண்டிதர் சீ. கந்தையா 1964
- 3) கம்பர் தரும் இராமாயணம்
 - டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார் (பொதிகைமலைப்பதிப்பு திருக்குற்றாலம் தென்காசி 1955)
- 4) கம்பர் கவிதைக் கோவை முதலாம் பாகம்
 - அ. சே. சுந்தரராஜன் இராமநாதன் கல்லூரி சுன்னாகம் 1953)

உள்ளம் மகிழ உரைநா அமுதாறக் கொள்ளுமிரு காதும் குளிரவே – தெள்ளிய செந்தமிழ்க் கம்பத் திருநாடன் செய்நூலுக் (க) ஏந்நூலாகும் கீணை பாளில் பெயரோங்கு மன்மொழிக்கும் நாணாது நோில் நிமிர்ந்து தமிழ் நிற்பது தான் –சீருமர்ந்து நிறு புகழ்க் கம்பன் தோமு கதையாய் வந்த விறு கொண்டென்று விளிம்பு

ுகவிறனி தேசிக விநூயகம்பிள்ளை -

ஜையா அச்சகம்